Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

36

Συγγραφέας: Αλκιβιάδης Τζελέπης

01. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (θησαυρός πρακτικής θεολογίας)
03. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ (εσχατολογική μελέτη)
04. ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (συνοπτική ανάλυση)
05. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (Αντίχριστος και Μασονία)
06. Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ (χάνεται ή όχι η σωτηρία του πιστού;)
07. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Γένεσις Α:26-27)
08. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ (Βιβλική μελέτη)
09. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ)
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Α.Τ.)
12. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Βιβλική μελέτη)
13. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
14. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ (προφητικά μηνύματα)
15. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (σχολιάζοντας την επικαιρότητα)
16. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ (με σκίτσα)
17. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Ξεσκεπάζοντας τον Εχθρό)
18. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ (το 3ο μέρος του βιβλί 17)
19. ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ και Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ
20. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (ιστορικές - αρχαιολογικές αποδείξεις)
21. Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών)
22. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ (η ημέρα του Κυρίου)
23. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ (η Θεότητα του Ιησού Χριστού)
24. ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ (ο Θεός της Διαθήκης)
25. «Ψάλτε ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο - 240 ύμνοι)
26. «ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο - 670 ύμνοι)
27. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28. ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29. ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ (εσχατολογική - προφητική μελέτη)
30. ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (μικρό εγχειρίδιο θεολογίας - 16 θέματα)
31. ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ - Τραγούδια, Ύμνοι, Κάλαντα (υμνολόγιο - 100 ύμνοι)
32. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές ιστορίες)
33. ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο facebook)
34. ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (δογματικές διαφορές και ενότητα)
35. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
36. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
37. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
37Α. ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ / ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ
38. ΘΕΣΕΙΣ και ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ & ΜΟΝΟΘΕΪΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
39. ΖωοΦΙΛΙΑ και ΖωοΛΑΤΡΕΙΑ - Φιλόζωος ή Φιλάνθρωπος ;
40. ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (ερμηνευτική και τυπολογική μελέτη)
41. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ ;
42. ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ (μηνύματα - προφητείες - οράσεις)
43. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
44. ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Δέκατα και προσφορές

Για επικοινωνία: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ ("ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ")
SITE: www.AlkiviadisFiladelfos.com
Τηλ. κινητό: 694 - 49 21 318 # E-MAIL: filadelfos02@hotmail.com
FACEBOOK: Alkiviadis Tzelepis (Groups/Filadelfos)

ISBN: 978 - 618 - 80075 - 6 - 7

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ

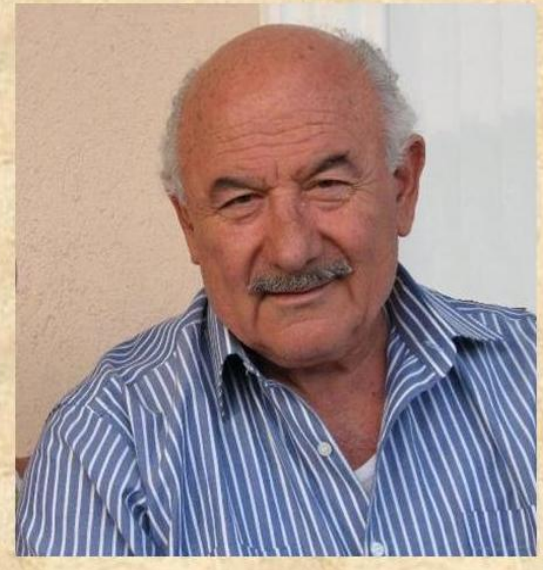

στιγμιότυπα μέσα από τη ζωή ενός μεγάλου άνδρα του Θεού

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ

ο κήρυκας της πίστης

1936 - 2013
αφιέρωμα

Α΄ έκδοση: 2013
ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ: 2022

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

© **COPYRIGHT 2013**
για την Ελλάδα και όλο τον κόσμο:
ALKIVIADIS TZELEPIS
www.facebook.com/groups/filadelfos

ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΩΤΗ: 11/2013
ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ: 03/2022

❖

Επιμέλεια έκδοσης, κειμένων
ΗΥ, Μοντάζ, Εξώφυλλο:
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ
Τηλ. κινητό - Viber - WhatsApp:
694 - 49 21 318

❖

SITE:
www.AlkiviadisFiladelfos.com
FACEBOOK
Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)
Groups 1: «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»
Groups 2: «Vivliothiki FILADELFOS»
E - MAIL
filadelfos02@hotmail.com
alkiviadistzelepis@yahoo.gr

❖

YOUTUBE (5 κανάλια):
Filadelfos Channel 1 & F. Channel 2
FiladelfosTV - music, Filadelfos FILMS
"Κέντρο Ευαγγελίου /Filadelfos"

Επιτρέπεται
η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή του ονόματος
του συγγραφέα ή του εκδότη
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

ISBN: 978 - 618 - 80075 - 6 - 7

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΠΡΟΛΟΓΟΣ 05

Κεφάλαιο ΠΡΩΤΟ
ΤΟ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΕΝΟΣ ΕΡΓΑΤΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ 07

Κεφάλαιο ΔΕΥΤΕΡΟ
ΓΝΩΡΙΜΙΑ και ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ
(Γιώργος Παππάς – Αλκιβιάδης Τζελέπης) 13

Κεφάλαιο ΤΡΙΤΟ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΔΕΚΑΕΤΙΑ και
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΡΠΟΦΟΡΙΑ 25

Κεφάλαιο ΤΕΤΑΡΤΟ
ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΜΙΑΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ και ΓΕΝΟΝΟΤΑ 35

Κεφάλαιο ΠΕΜΠΤΟ
ΤΟ ΣΥΓΓΡΑΦΙΚΟ ΤΟΥ ΕΡΓΟ 49

Κεφάλαιο ΕΚΤΟ
ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΤΟΥ ΕΡΓΟ
σε ΜΗΝΥΜΑΤΑ - ΜΑΘΗΜΑΤΑ 51

Κεφάλαιο ΕΒΔΟΜΟ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΣΤΟ ΓΙΟΧΑΝΕΣΜΠΟΥΡΓΚ..... 67

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ:
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ 77

Όλα τα βιβλία των εκδόσεων "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"
θα τα βρείτε σε αρχεία pdf για να τα αποθηκεύσετε
στο προσωπικό σας αρχείο,
στις παρακάτω 2 ηλεκτρονικές διευθύνσεις:

1) FACEBOOK: **"βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"**
2) S I T E: **www.AlkiviadisFiladelfos.com**

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

Το βιβλίο αυτό είναι ένα **μικρό** αφιέρωμα σε έναν **μεγάλο** πνευματικό άνδρα του Θεού, είναι μια **μικρή** αφήγηση ενός συγκλονιστικά **μεγάλου** έργου, που αυτός ο ευλογημένος άνθρωπος μας άφησε σαν παρακαταθήκη, είναι μια **μικρή** προσφορά αγάπης για το πόσο **μεγάλο** ήταν το άγγιγμα, που αυτός έκανε μέσα στη ζωή όλων όσοι τον γνώρισαν, είτε προσωπικά, είτε μέσα από τα μηνύματά του σε βιβλία και CD. Το όνομά του είναι **Γιώργος ΠΑΠΠΑΣ** (1936 - 2013). Ένας άνθρωπος που γεννήθηκε για να υπηρετήσει τον Κύριο Ιησού, ένας άνθρωπος που αφιερώθηκε σε Αυτόν και το μόνο μέλημά του ήταν να Τον ευαρεστεί καθημερινά, σε όλη τη ζωή του.

Στο **πρώτο κεφάλαιο** του βιβλίου, γίνεται μια σύντομη αναδρομή σε όλη την πορεία του, σαν ένα βιογραφικό σημείωμα, είναι ***«το οδοιπορικό ενός εργάτη του Θεού».*** Το **δεύτερο κεφάλαιο** είναι αφιερωμένο στο πως εγώ γνωρίστηκα προσωπικά μαζί του και γίναμε συνεργάτες στη διακονία. Περίληψη του κεφαλαίου αυτού, δημοσιεύτηκε (αναρτήθηκε) στο facebook δύο ημέρες μετά την ξαφνική αναχώρησή του για την ουράνια κατοικία του (17.07.2013). Στο βιβλίο αυτό η ύλη έχει αυξηθεί με νέα σημαντικά στοιχεία, που δεν υπάρχουν στο δημοσιευμένο κείμενο. Το **τρίτο κεφάλαιο** αναφέρεται σε μερικά περιστατικά της πορείας του κατά την τελευταία δεκαετία της διακονίας του στο έργο του Κυρίου, τα περισσότερα από τα οποία είναι προσωπικές μου εμπειρίες. Το **τέταρτο κεφάλαιο** αναφέρεται στα γεγονότα που διαδραματίστηκαν και στα πρόσωπα που έπαιξαν σημαντικό ρόλο (πρωταγωνιστικό) στην πορεία της διακονίας «ΘΕΡΙΣΜΟΣ» και ειδικά αναφέρεται στα τελευταία έτη, πριν κλείσει η αυλαία μιας μακράς πνευματικής πορείας του Γιώργου Παππά. Στα **κεφάλαια πέμπτο και έκτο** γίνεται μια παρουσίαση σε τίτλους όλου του συγγραφικού του έργου, καθόσον υπήρξε πολύγραφότατος και μέρους από το τεράστιο ηχογραφημένο πνευματικό υλικό (CD/DVD) που μας άφησε σε μηνύματα και μαθήματα. Το **έβδομο κεφάλαιο** αναφέρεται, σαν ειδικό αφιέρωμα, στα γεγονότα που τον οδήγησαν από την Αθήνα στο Γιοχάνεσμπουργκ, ποιο ήταν το αρχικό ξεκίνημα στη Νότια Αφρική και στις θαυμαστές ενέργειες

του Πνεύματος του Κυρίου, που βεβαίωνε το Λόγο Του με επακολουθούντα σημεία και τεράστια.

Στο βιβλίο αυτό, αν και ολίγων σελίδων, **γίνονται πολλές αναφορές σε ονόματα.** Αυτό έγινε για ιστορικούς λόγους, ώστε να υπάρχει αντικειμενικότητα στα γεγονότα που περιγράφονται, αλλά και για να τιμήσουμε όλα αυτά τα άτομα που μαζί με τον αδ. Γιώργο Παππά εργάστηκαν μέσα στον αγρό του Κυρίου, με ένα ευλογημένο στόχο, να υψωθεί και να δοξασθεί ο Κύριος Ιησούς, που είναι η πηγή και η ευλογία πάντων. Φυσικά, εκ παραδρομής, πολλά ονόματα πιθανόν να παραλείφθηκαν, αλλά πιστεύω σε νέα βελτιωμένη έκδοση του παρόντος βιβλίου να συγκεντρωθούν τα απαραίτητα στοιχεία, να καταγραφούν και να ενσωματωθούν στο αρχικό κείμενο. Πιθανόν επίσης μερικά γεγονότα να μην έχουν αποδοθεί σωστά, λόγω έλλειψης επαρκών στοιχείων ή μη αντικειμενικής γνώσης των γεγονότων αυτών, αλλά και στην περίπτωση αυτή θα υπάρξει σχετική διόρθωση (αποκατάσταση) σε επανέκδοση του παρόντος βιβλίου.

Το βιβλίο αυτό απευθύνεται σε **ειδική κατηγορία αναγνωστών**. ΠΡΩΤΟΝ απευθύνεται σε όλους αυτούς που έχουν την εμπειρία της πνευματικής γέννησης (αναγέννησης), που έχουν προσωπική γνωριμία και σχέση με τον Ιησού Χριστό. ΔΕΥΤΕΡΟΝ, απευθύνεται σε όλους αυτούς που είχαν οποιαδήποτε σχέση και γνωριμία με τον χρισμένο άνθρωπο του Θεού Γιώργο Παππά. Για το λόγο αυτό η γλώσσα και οι εκφράσεις που χρησιμοποιούνται εδώ, περιέχουν στοιχεία που πιθανόν να προκαλέσουν απορία και ερωτηματικά σε κάποιον αναγνώστη που δεν είναι εξοικειωμένος με το Λόγο του Θεού, τη Βίβλο και δεν έχει την εμπειρία της πνευματικής αναγέννησης στη ζωή του, καθώς επίσης περιέχει λέξεις που δεν του είναι προσιτές και οικείες, όπως για παράδειγμα χρησιμοποιείται πάρα πολύ συχνά ο χαρακτηρισμός «αδελφός» (πνευματικός). Τέλος, θα παρατηρήσει ότι η δομή και η ροή του κειμένου, στον τρόπο παρουσίασης, καταγραφής και έκφρασης, διαφέρει από τη ροή των κειμένων των άλλων βιβλίων των εκδόσεών μας («ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»).

Εύχομαι αυτό το βιβλίο, αν και ολιγοσέλιδο, που γράφτηκε για να τιμηθεί η μνήμη ενός **«κήρυκα της πίστης»,** να αποτελέσει ένα ακόμα μικρό ταπεινό λιθαράκι στο οικοδόμημα της εκκλησίας του Κυρίου Ιησού, της νύμφης του Αρνίου και μέσα από τις αφηγήσεις και τις περιγραφές, να αυξηθεί και η δική μας πίστη και να γίνουμε άξιοι και ευλογημένοι συνεχιστές του έργου του.

Κεφάλαιο ΠΡΩΤΟ

ΤΟ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΕΝΟΣ ΕΡΓΑΤΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ο Γιώργος Παππάς γεννήθηκε το έτος **1936** στην Παρνασίδα της Στερεάς Ελλάδας. Ήταν παντρεμένος με την **Λίτσα** (Ευαγγελία) με την οποία απόκτησε τρία παιδιά, δύο αγόρια και ένα κορίτσι, τον **Τάσο,** τον **Θοδωρή** και την **Πόπη** (kally Boyiatjis). Όταν γνώρισε τον Ιησού ως προσωπικό του σωτήρα και λυτρωτή εντάχθηκε και υπηρέτησε τον Κύριο ως μέλος της **«Εκκλησίας του Θεού του Πλήρους Ευαγγελίου»** (Δεληγιώργη 26-28, Αθήνα), ποιμένας της οποίας ήταν τα χρόνια εκείνα ο **Ηρόδοτος Κουρπάς.** Μέσα του υπήρχε ο μεγάλος ζήλος και η φλόγα να υπηρετήσει τον Κύριο, οδηγώντας σε Αυτόν ψυχές που θα Τον εκζητούσαν, αλλά πίστευε ότι αυτό θα γινόταν στον Ελλαδικό χώρο. Ο Κύριος άρχισε να τον προετοιμάζει για μια παγκόσμια διακονία, αλλά στην αρχή δεν το κατάλαβε και όπως ο ίδιος αργότερα ομολογούσε «αντιδρούσε» σε αυτή τη φωνή του Πνεύματος του Θεού, μέχρι που του συνέβηκε κάποιο τροχαίο ατύχημα, καθώς πήγαινε για επαγγελματικούς λόγους προς Λαμία, οπότε μέσα από αυτό άκουσε καθαρά τη φωνή του Θεού, που τον καλούσε να βγει έξω από την Ελλάδα. Για τα γεγονότα αυτά γίνεται αναφορά στο έβδομο κεφάλαιο.

Ανταποκρινόμενος τελικά στο κάλεσμα του Θεού και οδηγούμενος από το Πνεύμα Του έφυγε από την Αθήνα και πήγε στη Νότιο Αφρική, στο Γιοχάνεσμπουργκ, σαν ιεραπόστολος και κήρυξε το Λόγο του Θεού για 21 χρόνια. Στην Αφρική ο Κύριος Ιησούς τον χρησιμοποίησε με θαυμαστό τρόπο, με αποτέλεσμα να θερίσει πολλούς πνευματικούς καρπούς, καθόσον οδήγησε εκατοντάδες ψυχές στον Ιησού Χριστό και ίδρυσε διάφορες εκκλησίες.

Είχε βαθιά γνώση του Λόγου του Θεού και έχει γράψει διάφορα βιβλία με ποικίλη ύλη (διδασκαλίας, προφητικά, αναζωπύρωσης, κλπ.). Έχει ταξιδέψει σε πολλές χώρες στον κόσμο (Ευρώπη, Αμερική, Αυστραλία, κλπ), όπου ο Κύριος τον χρησιμοποίησε υπερθαυμαστά, για τη δόξα Του. Ήταν φλογερός και δυναμικός κήρυκας του Λόγου του Θεού και **άνθρωπος πίστης**, κήρυττε το μήνυμα του ευαγγελίου με εξουσία και δύναμη Πνεύματος Θεού. Όπου κήρυττε το ακροατήριο συγκλονιζόταν και γινόντουσαν σημεία και τεράστια, η παρουσία του συντάρασσε το χώρο ολόκληρο και οι συναθροίσεις του ήταν το κύριο θέμα συζήτησης για πολλές ημέρες.

Οδηγούμενος και πάλι από τον Κύριο, άφησε στην Αφρική τα παιδιά του με τις οικογένειές τους και το έτος **1996** περίπου γύρισε με τη σύζυγό του Λίτσα στην Ελλάδα, με τον πόθο στην καρδιά να υπηρετήσει τους συμπατριώτες μας και το έργο του να έχει διπλό χαρακτήρα. **Πρώτον** να οδηγήσει χαμένους πνευματικά Έλληνες στο σταυρό του Ιησού, γιατί μέσα του πονούσε βλέποντας τους κατά σάρκα συμπατριώτες του να έχουν τον τίτλο του «Χριστιανού», αλλά τον ίδιο τον Ιησού Χριστό ποτέ δεν Τον είχαν γνωρίσει προσωπικά, και **δεύτερον** να γίνει μια μικρή σπίθα για τη μεγάλη φλόγα της αναζωπύρωσης του λαού του Θεού στην Ελλάδα να μπορέσει να τους οδηγήσει σε μονοπάτια πίστης και να πάψουν να ζουν με μια παθητική στάση στη ζωή τους. Τον Οκτώβριο του **1996** ίδρυσε μία τοπική συνάθροιση στον Άγιο Δημήτριο, η οποία αρχές του **2001** μεταφέρθηκε στο κέντρο της Αθήνας, πολύ κοντά στην Ομόνοια (οδός Γερανίου 44 - όροφος 3ος). Τη διακονία του ονόμασε «ΘΕΡΙΣΜΟΣ», γιατί η όρασή του ήταν να δει να «θερίζονται» με το Λόγο του Κυρίου πολλές ψυχές.

Η συνάθροιση των Αθηνών, μετά από μία λαμπρή πνευματική πορεία μιας δεκαετίας περίπου, σταματά να λειτουργεί τον Ιανουάριο του 2011, καθόσον, **αφενός** μεν τα μέλη είχαν μειωθεί, για λόγους που θα αναφέρουμε σε επόμενο κεφάλαιο και **αφετέρου** γιατί τα οικονομικά έξοδα συντήρησης της αίθουσας ήταν πλέον πολύ μεγάλα. Κατά την διάρκεια των ετών αυτών, που η συνάθροιση ήταν στην Αθήνα, πολλές ψυχές άκουσαν τα καλά νέα του ευαγγελίου και

ευλογήθηκαν, αλλά το πιο βασικό έργο που επιτέλεσε η συνάθροιση αυτή, **αφορούσε τους ήδη πιστούς**, οι οποίοι είχαν χάσει τον πνευματικό τους προσανατολισμό, δεν είχαν που να στηριχθούν πνευματικά και αισθανόντουσαν σε μερικές περιπτώσεις, σαν πρόβατα χωρίς ποιμένα. Ερχόμενοι στη συνάθροιση, φέρνοντας μαζί τους και τα προβλήματά τους, ανορθώθηκαν πνευματικά, αυξήθηκαν στην πίστη και πήραν θάρρος για να προχωρήσουν.

Με την παύση της λειτουργίας της αίθουσας, αποφασίστηκε οι εναπομείναντες πιστοί, εφόσον δεν είχαν κάποια άλλη οδηγία από τον Κύριο, να ενωθούν με την «Εκκλησία του Θεού του Πλήρους Ευαγγελίου», από την οποία ο αδελφός Γιώργος Παππάς είχε αρχίσει τα πρώτα του πνευματικά βήματα και ξεκίνησε τη διακονία του και της οποίας ποιμένας ήταν ο αδ. Τάσος Αρώνης.

Στις **11 Δεκεμβρίου 2011** αναχωρεί για τον ουρανό η σύζυγός του Λίτσα, μετά από μια περιπέτεια της υγείας της. Η αποχαιρετιστηρια τελετή της συζύγου του έγινε στην αίθουσα της «Αποστολικής Εκκλησίας του Χριστού» (Δομοκού 14, Πλατεία Αττικής, Αθήνα). Την όλη τελετή είχε αναλάβει ο Τάσος Αρώνης, βοηθούμενος από τον συνεργάτη του Βασίλη Γιαννακόπουλο. Αρχές του 2011 έκλεισε η συνάθροιση «ΘΕΡΙΣΜΟΣ», τέλος του ίδιου έτους ο αδ. Γιώργος Παππάς μένει μόνος, χωρίς τη σύντροφο της ζωής τους και βοηθό του στον πνευματικό αγρό.

Η απώλεια της συντρόφου του ήταν γι' αυτόν πολύ μεγάλη. Όμως η εμπιστοσύνη του στον Κύριο ήταν ακόμα πιο μεγαλύτερη. Θα μπορούσε να γυρίσει πίσω στα παιδιά του στη Νότια Αφρική και να ζήσει μια πιο ήρεμη ζωή, καθόσον για 40 σχεδόν χρόνια γύριζε σε όλο τον κόσμο κηρύττοντας το Λόγο του Θεού. Όμως δεν έκανε αυτό, αλλά παρέμεινε στην Ελλάδα και καθώς ήταν δραστήριος και υπερκινητικός, άρχισε να οργώνει την Ελλάδα ολόκληρη και να πηγαίνει σε διάφορες επαρχιακές εκκλησίες και σε συνέδρια και να τονώνει το πνευματικό φρόνημα των πιστών και να αυξάνουν στην πίστη τους. Παράλληλα διακονούσε το Λόγο του Θεού και στην εκκλησία της οδού Δεληγιώργη, βοηθώντας και ελαφρύνοντας το

πρόγραμμα του ποιμένα Τάσου Αρώνη.

Προς το τέλος του **Ιουνίου 2013** είχα μαζί με τον αδ. Γιώργο Παππά μια μεγάλη τηλεφωνική συνομιλία και τον προσκάλεσα να έρθει στην Ραφήνα όπου θα ήμουν για το καλοκαίρι και όπως γινόταν κάθε χρόνο και τρώγαμε ωραίες τσιπούρες. Φέτος, μου είπε ότι ήταν αδύνατο να βρεθούμε, γιατί το πρόγραμμά του ήταν αρκετά φορτωμένο και δεν γνώριζε εάν θα είχε κάποιο κενό, καθόσον είχε να πάει σε πολλές διακονίες που τον είχαν προσκαλέσει και όλες αυτές οι δραστηριότητές του χρονικά ήταν πολύ κοντά η μία με την άλλη (συνέδριο της Λεπτοκαρυάς, Μυτιλήνη, κλπ). Θα βρισκόμαστε σε επικοινωνία και εφόσον υπήρχε η δυνατότητα θα συναντιόμαστε, πλην όμως τα γεγονότα εξελίχθηκαν τελείως διαφορετικά και έξω από τις ανθρώπινες προβλέψεις.

Την Κυριακή **14 Ιουλίου 2013** διακονεί το Λόγο του Θεού στην εκκλησία των Αθηνών, με το μήνυμα «**ΗΣΥΧΑΣΤΕ ΚΑΙ ΓΝΩΡΙΣΤΕ ΟΤΙ ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ Ο ΘΕΟΣ»,** θέμα που είχε αντλήσει από τον Ψαλμό Μς'/46:10. **Αυτό ήταν και το τελευταίο του κήρυγμα επί της γης.** Μετά από 2 ημέρες, την Τρίτη, συνέτρωγε με αδελφούς της εκκλησίας, όλα ήσαν όμορφα και ευλογημένα, τίποτε δεν προμήνυε το γεγονός που θα ακολουθούσε σε λίγες γήινες ώρες και που θα έφερνε θλίψη σε όλους μας. Την επόμενη ημέρα το πρωί, **Τετάρτη 17 Ιουλίου 2013**, ενώ βρισκόταν στο σπίτι του ο Κύριος τον κάλεσε στον ουρανό. Οι γιατροί γνωμάτευσαν ως αιτία θανάτου «**ανακοπή καρδιάς»,** εγώ θα μου επιτρέψετε να πω μεταφορικά «**αρπαγή στον ουρανό**», γιατί ο Κύριος τον κάλεσε ξαφνικά. Έφυγε κηρύττοντας το Λόγο, ο Κύριος τον κάλεσε για να πάει πλέον στο ουράνιο σπίτι του σε ηλικία 77 ετών.

Πιστεύω ότι και αυτό το διπλό 7 της ηλικίας του (77 ετών) έχει το συμβολισμό του. Ο αριθμός 7 μέσα στη Βίβλο συμβολίζει την **ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΑ** του Θεού, είτε πρόκειται για **ευλογία,** είτε πρόκειται για **κρίση**. Για παράδειγμα: 7 οι ημέρες της δημιουργίας, την **7η** ημέρα αναπαύθηκε ο Θεός, **7** παχιές και **7** ισχνές αγελάδες στο όνειρο του Ιωσήφ, **7** φορές διέταξε ο προφήτης του Θεού να βουτήξει ο

Σύρος Νεεμάν στα νερά του Ιορδάνη για να θεραπευτεί από τη λέπρα (Β΄ Βασιλέων Ε/**5**), **7** ετήσιες εορτές είχε θεσπίσει ο Θεός στην Παλαιά Διαθήκη, **7** ημέρες ήταν η εορτή των Αζύμων, **7** φορές οι Ισραηλίτες γύρω από τα τείχη στην Ιεριχώ, **7φωτη** ήταν η λυχνία, **7** προφητικές εβδομάδες του Δανιήλ (κεφ.Θ/9°), **7** εκκλησίες, **7** αστέρες, **7** πνεύματα του Θεού, **7** σφραγίδες **7** σάλπιγγες, **7** φιάλες, κλπ, κλπ.. **Ότι κάνει ο Κύριος είναι τέλειο και γνωρίζει πότε πρέπει να γίνει, ποια είναι η ώρα και η στιγμή που πρέπει να γίνει, όπως έγινε και με τον εργάτη Του Γιώργο Παππά.** Ίσως ο συσχετισμός που κάνω με τον αριθμό 7, σχετικά με την ηλικία αναχώρησης του αδ.Παππά σε μερικούς να φανεί ακραίος. Δεν θα διαφωνήσω, απλή προσωπική μου γνώμη είναι και όχι αποκάλυψη παρά Κυρίου.

Πολλοί ακούγοντας την είδηση της ξαφνικής αναχώρησής του για τον Κύριο, αυθόρμητα ρωτούσαν «**Δεν είναι δυνατόν, ήταν υγιής, δεν είχε κανένα πρόβλημα, πως έφυγε;**». Ο Γιώργος Παππάς έφυγε χωρίς η ασθένεια να έχει εξουσία επάνω του, γιατί αυτός πάντα στα μηνύματά του έδινε έμφαση στη **θεία θεραπεία** και διακήρυττε ότι ο Διάβολος έμεινε «**άνεργος**» (χωρίς έργο, χωρίς εργασία) με τη συντριβή του επάνω στο σταυρό του Γολγοθά από τη θυσία του Ιησού Χριστού, ο οποίος ήρθε και κατέστρεψε ολοσχερώς τα έργα του εχθρού της ψυχής μας. Όταν το άκουσα για πρώτη φορά αυτό το «άνεργος», πολύ μου άρεσε και σαν όρο τον υιοθέτησα.

Ήμουν στη Ραφήνα εκείνη την ημέρα, όταν για την ξαφνική αναχώρηση του αδ. Γιώργου Παππά με ενημέρωσε τηλεφωνικά ο φίλος και πνευματικός αδελφός **Ιάσων Πασπαλής**, ο οποίος είναι και ο πολιτικός μηχανικός που είχε φτιάξει την πολυκατοικία, σε ιδιόκτητο διαμέρισμα της οποίας έμενε ο αδ. Γιώργος. Όπως καταλαβαίνει κάποιος το γεγονός αυτό έφερε μεγάλη θλίψη στην καρδιά μου, γιατί ο αδ. Γιώργος ήταν κάτι παραπάνω από αγαπητός για μένα, **ήταν ο άνθρωπος που με εμπιστεύθηκε πλήρως και με κάλεσε να συνεργαστούμε, όταν άλλοι εργάτες του Κυρίου φοβούνται να συνεργαστούν μαζί μου, πιστεύοντας ότι έχω κάποια ιδιαιτερότητα στα πνευματικά μου πιστεύω**. Ήμουν για δέκα περίπου χρόνια βοηθός του και ήταν μία από τις πιο όμορφες περιόδους της πνευματικής μου πορείας και διακονίας. Για το θέμα αυτό, πως γνωρίστηκα και πως συνεργάστηκα με τον αδ. Γιώργο Παππά, θα αναφερθώ στο επόμενο κεφάλαιο.

Η αποχαιρετιστήρια τελετή (κηδεία) του αναχωρήσαντος αδελφού έγινε τη Δευτέρα 22 Ιουλίου 2013 στην αίθουσα της Β' Ελληνικής Ευαγγελικής Εκκλησίας Αθηνών (Αναστάσιου Ζίννη 35, Κουκάκι). Κεντρικός ομιλητής ήταν ο Τάσος Αρώνης, βοηθούμενος από τον Βασίλη Γιαννακόπουλο. Λόγω περιορισμένου χρόνου, χαιρετισμούς απηύθυναν μόνον ο **Κώστας Γκατζέλιας**, από τους πρώτους συνεργάτες του και ο **Γιάννης Ρούσσος,** ποιμένας της τοπικής εκκλησίας της Κορίνθου, ως εκπρόσωπος (Γενικός Γραμματέας) των λοιπών Εκκλησιών της Πεντηκοστής στην Ελλάδα. Η ταφή του σκηνώματος του αδελφού έγινε στο 3° νεκροταφείο Αθηνών (Νίκαια), εκεί όπου πριν ενάμιση έτος είχε ταφεί και το σκήνωμα της αγαπημένης του συζύγου Λίτσας, με την οποία πλέον **τώρα έχει συναντηθεί** και μαζί χαίρονται μέσα στην παρουσία και τη δόξα του Κυρίου Ιησού, Αυτόν που εδώ στη γη αγάπησαν, έκαναν κύριο της ζωής τους και με πιστότητα υπηρέτησαν.

Εδώ ταιριάζουν τα λόγια του αποστόλου Παύλου, τα οποία αναφέρει η Βίβλος στην επιστολή Β΄ Τιμοθέου 4/Δ:7-8 και εμείς με τα πίστης βλέπουμε τον αδ. Γιώργο Παππά να τα λέγει:

> **«Τον αγώνα τον καλόν ηγωνίσθην, τον δρόμον ετελείωσα, την πίστιν διετήρησα· 8. του λοιπού μένει εις εμέ ο στέφανος της δικαιοσύνης, τον οποίον ο Κύριος θέλει μοι αποδώσει εν εκείνη τη ημέρα, ο δίκαιος κριτής, και όχι μόνον εις εμέ, αλλά και εις πάντας όσοι επιποθούσι την επιφάνειαν Αυτού»**

Λεπτομέρειες για την πνευματική διακονία και την πορεία του αδ. Γιώργου Παππά, βρίσκονται στο βιβλίο «ΤΑΞΙΔΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ» το οποίο έχει συγγράψει ο ίδιος (Α΄ έκδοση 2007)

Κεφάλαιο ΔΕΥΤΕΡΟ

ΓΝΩΡΙΜΙΑ και ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ
(Γιώργος Παππάς - Αλκ.Τζελέπης)

1. Το έτος 1986, δεν θυμάμαι ποιος ήταν ο μήνας. βρέθηκα στην εκκλησία της οδού Αιόλου 70, όροφος 7ος, όπου ομιλητής ήταν ένας Έλληνας εργάτης του Λόγου του Θεού από το εξωτερικό, ονόματι Γιώργος ΠΑΠΠΑΣ, που υπηρετούσε επί χρόνια τον Κύριο στη Νότια Αφρική και συγκεκριμένα στο Γιοχάνεσμπουργκ. **Δεν είχα ακούσει ποτέ γι' αυτόν, ήταν η πρώτη μου επαφή και γνωριμία με τη διακονία του.** Ομολογώ ότι εντυπωσιάστηκα από το χρίσμα του Κυρίου Ιησού που υπήρχε επάνω στο δούλο Του και χάρηκα που ένας Έλληνας είχε τη δύναμη του Πνεύματος του Θεού και διακονούσε με τόση εξουσία και δύναμη, κάτι που ομολογώ δεν το είχα δει σε άλλους Έλληνες εργάτες, παρά μόνο σε ένα ζευγάρι αδελφών, που τους γνώρισα για πρώτη φορά το 1979 και που το θεωρούσα εξαίρεση λόγω των μεγάλων αποκαλύψεων που είχαν, ενώ ήταν κάτι το συνηθισμένο στους ξένους εργάτες. Από τότε αυτός ο αδελφός μπήκε βαθιά μέσα στην καρδιά μου και αυτή η συγκλονιστική συνάθροιση έμεινε ζωντανά χαραγμένη μέσα στη μνήμη μου. Ήθελα να μάθω περισσότερα για τον άνθρωπο αυτό, αλλά στο γύρω πνευματικό μου περιβάλλον δεν γνώριζαν τίποτα.

Πολύ αργότερα από την παραπάνω πρώτη μου συνάντηση με τον αδ. Γ.Παππά, κάποιοι αδελφοί από τη Μαλεσίνα, όπου πήγαινα και διακονούσα το Λόγο του Θεού, μου έδωσαν σε κασέτες δύο κηρύγματα του αδελφού, που είχαν ως θέμα «**Πώς ν' αλλάξεις την πικραμένη σου ζωή**» και «**Οι σπασμένες πύλες**». Το δεύτερο θέμα, που ήταν παρμένο από το 16ο κεφάλαιο του βιβλίου των Κριτών και αναφερόταν στον Σαμψών, με άγγιξε τόσο πολύ, όπως το παρουσίαζε ο αδελφός, που σε διάφορες συναθροίσεις στην Αθήνα και την επαρχία το παρουσίασα και εγώ. Υπάρχει σε κασέτες και σε

CD, όπως το κήρυξα τον Αύγουστο του έτους 1991 στη Ρόδο, όπου βρισκόμουν εκεί για μια εβδομάδα και το Νοέμβριο του έτους 1992, στην Αθήνα. Τον τίτλο του πρώτου θέματος, τον χρησιμοποίησα και σαν τίτλο σε ένα ευαγγελιστικό βιβλιαράκι, το οποίο μέχρι σήμερα έχει μοιραστεί σε εκατοντάδες ανθρώπους. Επειδή το ευαγγελιστικό αυτό μήνυμα είχε μεγάλη απήχηση και σε πιστούς, αργότερα το συμπεριέλαβα ως «Κεφάλαιο ΠΡΩΤΟ» στο βιβλίο μου με τίτλο **«ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ»,** αλλά με διαφορετικό τίτλο: «**Ο ΙΗΣΟΥΣ ΠΛΗΡΩΣΕ ΓΙΑ ΣΕΝΑ ΣΤΟ ΣΤΑΥΡΟ ΤΙΣ ΑΜΑΡΤΙΕΣ ΣΟΥ**, **ΤΙΣ ΘΛΙΨΕΙΣ ΣΟΥ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΡΡΩΣΤΙΕΣ ΣΟΥ**»

2. Για τον παραπάνω αδελφό, έκτοτε δεν άκουσα τίποτε άλλο. Απλά γνώριζα ότι βρισκόταν στο Γιοχάνεσμπουργκ. Κατά το έτος 2000 έμαθα ότι ήρθε για να εγκατασταθεί μόνιμα στην Ελλάδα και ότι έχει δημιουργήσει κάποια συνάθροιση στα Νότια Προάστια της Αθήνας και συγκεκριμένα στον Άγιο Δημήτριο. Στο μεταξύ είχα προμηθευτεί από το βιβλιοπωλείο **«ΤΟ ΑΝΩΓΕΙΟ»** και τα βιβλία που ο ίδιος έχει γράψει, από τα οποία έμαθα ότι έχει ονομάσει τη διακονία του **«ΘΕΡΙΣΜΟΣ».** Το έτος 2001 έμαθα ότι μετέφερε την έδρα της συνάθροισης στο κέντρο της Αθήνας και συγκεκριμένα στη οδό Γερανίου 44, Ομόνοια (3ος όροφος).

Επισκέφτηκα για πρώτη φορά τη συνάθροιση, κάποια Κυριακή πρωί, το **Μάιο 2001**, ομιλητής την ημέρα εκείνη ήταν ένας Έλληνας αδελφός, ονόματι **Γιάννης Ζαβλάρης**, που υπηρετεί τον Κύριο στις ΗΠΑ και για τον οποίο επίσης δεν γνώριζα τίποτα, ήταν η πρώτη μας γνωριμία. Η ημέρα εκείνη ήταν πρώτη μας προσωπική γνωριμία με τον αδ. Γιώργο Παππά. Την ίδια Κυριακή, βρισκόντουσαν ως επισκέπτες στη συνάθροιση και ένα πολύ ευλογημένο και χρισμένο ζευγάρι, ο **Αβέρκιος** και η σύζυγός του **Λένια**, οι οποίοι διακόνησαν με τους υπέροχους χρισμένους ύμνους τους. Τους αδελφούς αυτούς, τους είχα συναντήσει για πρώτη φορά μια Κυριακή πρωί, στις 21 Μαΐου 1989, στην αίθουσα της οδού Αιόλου 70, όπου είχαν διακονήσει το Λόγο του Θεού και όλη η συνάθροιση τότε είχε συγκλονιστεί από την παρουσία του Πνεύματος του Κυρίου. Στην συνάθροιση εκείνη δεν είχα κάνει προσωπική γνωριμία με τους

αδελφούς Αβέρκιο και Λένια, αλλά αργότερα είχα μαζί τους επικοινωνία, λόγω των βιβλίων μου που τους έστελνα και σε κάποια περίπτωση είχαμε και τηλεφωνική επικοινωνία. Εκείνο το πρωινό του Μαΐου 2001, που είχαν έρθει στην αίθουσα «ΘΕΡΙΣΜΟΣ», κάναμε και προσωπική γνωριμία, η οποία στη συνέχεια εξελίχθηκε και σε μια όμορφη φιλία. Μετά από εκείνη την πρώτη μας γνωριμία με τον αδ. Γιώργο Παππά, λόγω διαφόρων πνευματικών μου ασχολιών και λόγω θερινής περιόδου επισκέφτηκα τη συνάθροιση για δεύτερη φορά το **Σεπτέμβριο** του ίδιου έτους και πιο μετά (για τρίτη φορά) κατά τον **Οκτώβριο** μήνα. Και στις δύο τελευταίες επισκέψεις μου συνέπεσε να είναι ομιλητής πάλι ο αδ. Γιάννης Ζαβλάρης, με τον οποίο στην πορεία γίναμε και πολύ καλοί φίλοι.

3. Την Κυριακή **2 Δεκεμβρίου 2001,** ήταν η τέταρτη φορά που πήγα στη συνάθροιση της οδού Γερανίου 44 και την ημέρα εκείνη το μήνυμα το έφερε ο ίδιος ο αδ. Γιώργος Παππάς. **Στο τέλος, όταν τελείωσε η συνάθροιση μου κάνει νόημα ότι κάτι θέλει να μου πει.** Μου ζήτησε ένα απόγευμα της εβδομάδας εκείνης να συναντηθούμε, γιατί ήθελε να μου κάνει κάποια πρόταση, που ο Θεός του είχε βάλει στην καρδιά. Αποφασίσαμε λοιπόν να συναντηθούμε το βράδυ της Τετάρτης **05.12.2001,** όπου είχε και συνάθροιση.

Πράγματι την Τετάρτη, λίγο πριν τη συνάθροιση πήγαμε στο γραφείο του και συζητήσαμε. Επειδή ο χρόνος ήταν λίγος, ο αδελφός χωρίς περιστροφές και με ειλικρίνεια προχώρησε αμέσως στο θέμα. Μου είπε ότι: **(1)** Από τα **βιβλία μου** γνωρίζει ότι συγκριτικά με τις άλλες συναθροίσεις που υπάρχουν στην Ελλάδα που αυτός γνώριζε (γιατί υπήρχαν κι άλλες τις οποίες δεν ήξερε) έχω διαφορετική άποψη, όσον αφορά τη μοναδικότητα του Θεού, κάτι που και ο ίδιος έχει διαφοροποιηθεί, καθόσον (όπως είπε) δεν ακολουθεί τις **παραδοσιακές διδασκαλίες** σε πάρα πολλά θέματα και ειδικότερα έδωσε μεγάλη έμφαση στα εσχατολογικά θέματα, **(2)** Διαπίστωσε ότι γνωρίζω σε βάθος το Λόγο του Θεού και ότι ξέρω που βαδίζω πνευματικά και **(3)** Πως έχω τη δυνατότητα να προσφέρω πολλά στην υπηρεσία του Κυρίου. Αυτά δεν μου τα είπε για να με κολακέψει, φάνηκε πολύ καθαρά από τα λεγόμενά του, άλλωστε η γνωριμία μας ήταν ελάχιστη και δεν γνώριζε τίποτε σχεδόν για μένα, **τουλάχιστον έτσι εγώ νόμιζα,** γιατί μερικά χρόνια αργότερα μου είπε μερικά πράγματα που εγώ αγνοούσα. Ήταν ντόμπρος και ευθύς, γι' αυτό αμέσως άρχισε να μου λέγει ποιος ήταν ο οραματισμός του. Μου είπε:

> **«Να έρθω στην Ελλάδα δεν ήθελα, αλλά ήρθα με καθαρή οδηγία από τον Κύριο. Έχω στόχο και όραση να ευαγγελιστεί όλη η χώρα μας. Δεν ήρθα εδώ για να κάνω μία ακόμα συνάθροιση, δεν ήρθα για να γίνουν οι συναθροίσεις 121 από 120 που είναι** (συμβολικά αναφέρθηκε)**. Για το σκοπό αυτό ψάχνω για συνεργάτες που έχουν αυτή την όραση, που έχουν ζήλο και μπορούμε να συνεργαστούμε και επειδή είδα από τα βιβλία σου έχεις αυτό τον οραματισμό και τα πνευματικά εφόδια, σου ζητώ να προσευχηθείς και εάν έχεις μαρτυρία από το Θεό να συνεργαστούμε. Τώρα το πώς θα γίνει αυτό, θα το συζητήσουμε μετά, ώστε να μη δημιουργηθεί κανένα πρόβλημα και υπάρξει σκάνδαλο στις ψυχές...»**

Είπα λίγα λόγια στον αδελφό για την μέχρι τότε πνευματική μου πορεία και διακονία και του μίλησα και εγώ με ευθύτητα, επισημαίνοντας το γεγονός ότι μια συνεργασία μας, που την έβλεπα σαν ευλογία από τον Κύριο, γιατί είχαμε τον ίδιο οραματισμό, πιθανόν να είχε αντιδράσεις από τους λοιπούς αδελφούς. Μου το ξεκαθάρισε ότι δεν τον ενδιέφερε **τι θα πουν οι άλλοι**, αλλά τον ενδιέφερε **τι ο Κύριος θέλ**ει, αλλά ότι θα στηριζόταν στη δική μου εμπιστοσύνη, είχε πλήρη επίγνωση και γνώριζε τι έκανε.

Ο αδελφός Γιώργος, μού είπε ότι σε μερικές ημέρες, λόγων των εορτών Χριστουγέννων και Πρωτοχρονιάς θα έφευγε για 20 περίπου ημέρες για το Γιοχάνεσμπουργκ, όπου είχε ήδη πάει και η σύζυγός του Λίτσα και θα επέστρεφαν στις 20 Ιανουαρίου 2002. Η συζήτησή μας κράτησε περίπου 10 λεπτά. Μείναμε στο να προσευχηθούμε, να ενημερώσω τους αδελφούς με τους οποίους συνεργα-

ζόμουν κυρίως της επαρχίας και όταν θα γύριζε από την Ν.Αφρική, θα συζητούσαμε και για την πρότασή του.

4. Γνωρίζω ότι ο Θεός που λατρεύουμε είναι Θεός θαυμάτων και στο παρελθόν πολλές φορές σε προφητικό λόγο μου είχε πει, μέσω άλλων αδελφών, ότι αυτός θα κάνει θαυμάσια πράγματα και ότι έχει πολλές **εκπλήξεις** για τα παιδιά Του. Η σκέψη για συνεργασία με τον αδελφό Γιώργο Παππά, μου είχε περάσει και μένα, βλέποντας ότι κατά βάση υπήρχε ταύτιση απόψεων σε πολύ βασικά θέματα της Βίβλου, αλλά αυτό βέβαια ήταν το λιγότερο, εκείνο που περισσότερο μετρούσε για μένα ήταν ***το χρίσμα του Κυρίου*** που υπήρχε επάνω του και ***η ανοιχτή καρδιά του,*** άλλωστε η θέση η δική μου είναι ΕΝΟΤΗΤΑ και ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ με κάθε αναγεννημένο αδελφό που θέλει ο Κύριος Ιησούς να υψώνεται στη ζωή του και όχι η διακονία του. Αυτό το επισημαίνω συνέχεια και στα βιβλία μου και είναι ο οραματισμός μου. **Μπορεί κάποιος να έχει «ορθή» γνώση του Λόγου του Θεού, να έχει «επίγνωση» της Αλήθειας, αλλά αυτό δεν οδηγεί το λαό του Θεού σε αληθινή ενότητα, εάν δεν υπάρχει ειλικρινή αγάπη και φιλαδέλφεια**.

Όπως λοιπόν μου ερχόταν στη σκέψη *«τι όμορφα θα ήταν να υπήρχε συνεργασία με τον ευλογημένο αυτό αδελφό!!!»,* αμέσως την απέρριπτα, θεωρώντας ότι είναι της καρδιάς μου και όχι από τον Κύριο. Αυτό δεν ήταν λόγω ολιγοπιστίας, ή επειδή ξεχνώ ότι ο Θεός μας είναι Θεός θαυμάτων, αλλά επειδή ο αδελφός δεν γνώριζε σχεδόν τίποτα για μένα, για την οικογένειά μου και για τη διακονία μου και ενδεχόμενα να είχε και από άλλους αρνητικές εισηγήσεις. **Μετά όμως από αυτό που έγινε, φάνηκε ότι ο Κύριος είναι πάνω από όλες τις καταστάσεις.** Μάλιστα εκείνη την Κυριακή το πρωϊ (02.12.2001) που μου είπε ότι ήθελε να συζητήσουμε, στη συνάθροιση μια αδελφή με προφητικό λόγο είπε τα εξής, που για μένα αποτελούσαν συμμαρτυρία:

> **«Εγώ είμαι ο Ιησούς Χριστός ο Ναζωραίος….ποιμένες και εργάτες ταπεινωθείτε και μη διστάζετε να πιστέψετε ότι «Εγώ Είμαι»…. Εγώ θα να κάνω ΑΝΑΖΩΠΥΡΩΣΗ στο λαό Μου …..και θα φέρω ΕΝΟΤΗΤΑ…»**

Ο Θεός αποκαλύφτηκε στον Μωυσή, επάνω στο όρος Σινά, ως ο «ΕΧΓΙΕ», που κατά γράμμα σημαίνει «Εγώ είμαι» (βλ. Έξοδος Γ/**3**:13-14) και ο Ιησούς Χριστός είναι η ορατή φανέρωση του Θεού Πατέρα, είναι η φανέρωση του «Εγώ Είμαι» (βλ. Α΄ Τιμόθεου Γ/**3**:16, Εβραίους Α/**1**:1, κλπ) Όταν άκουσα το λόγο αυτό, αναρωτήθηκα γιατί το έλεγε αυτό ο Κύριος, αφού στη συνάθροιση, εκτός από τον ποιμένα *(που τον είχα ακούσει να το λέει και να το εξηγεί),* πιθανόν το βαθύτερο νόημα του «Εγώ Είμαι» να το γνώριζαν ελάχιστοι αδελφοί; **Μήπως ήταν ένα μήνυμα για μένα;** Μήπως ήθελε ο Κύριος κάτι και ήταν μια προειδοποίηση**;** Αμέσως μου ήρθε στο μυαλό η συνεργασία με τον αδελφό, άλλωστε το προφητικό μήνυμα ήταν και για **αναζωπύρωση** και για **ενότητα**, αλλά πάλι έβγαλα τη σκέψη αυτή από το μυαλό μου, γιατί θεώρησα ότι ήταν της καρδιάς μου. Ο αδελφός είχε μια ευλογημένη διακονία στο εξωτερικό και στην Ελλάδα, ήταν ένας από τους πιο δυναμικούς και χρισμένους επώνυμους εργάτες του Λόγου του Θεού, ενώ η δική μου διακονία ήταν γνωστή, μόνο μέσα στην Ελλάδα και μάλιστα περιορισμένης έκτασης και το σπουδαιότερο, επειδή υπήρχαν και υπάρχουν διάφορες δογματικές αποχρώσεις, ομάδες, κινήσεις και ομολογίες, που εάν δεν ανήκεις στη δική τους, είσαι απορριπτέος, ενότητα αληθινή (διαδογματική) δεν υπήρχε εκείνη την περίοδο στη χώρα μας, το τελευταίο λοιπόν πράγμα, που πίστευα ήταν να μου έκανε ο αδ. Γιώργος Παππάς πρόταση για συνεργασία. Να όμως, που την ημέρα εκείνη, μου είπε ότι θέλει να συζητήσουμε, **γιατί Ο ΘΕΟΣ ΚΑΤΙ ΤΟΥ ΕΒΑΛΕ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ**. Άρα οι σκέψεις που έρχονταν στο μυαλό μου ήταν από τον Κύριο, ο οποίος με θαυμαστό τρόπο προετοίμαζε το δρόμο και άνοιγε τις καρδιές μας.

Δεν είναι μόνο η παραπάνω περίπτωση, που ο Κύριος ανοίγει δρόμο για συνεργασία όλων των αδελφών, που ανήκουν σε διάφορες δογματικές ομολογίες και κινήσεις και μάλιστα με βασικές μεταξύ τους διαφορές, αλλά υπάρχουν και πολλές άλλες που θα μπορούσα να αναφέρω, που φαινόταν καθαρά η σφραγίδα του Κυρίου Ιησού, απλά δεν ήσαν γνωστές στο ευρύ κοινό. Μια χαρακτηριστική προσωπική περίπτωση είναι η βοήθεια που με ευχαρίστηση, όταν

τη ζήτησα, μου πρόσφεραν πολλοί εργάτες του Θεού στην έκδοση του υμνολογίου «**ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ»,** όπως ήταν οι: **Γιάννης Βουρλιώτης** (μαέστρος της χορωδίας, γνωστής ως Μ.Χ.Θ.Μ.), **Γιάννης Δημητριάδης** (ποιμένας Εκκλησίας Πεντηκοστής/Θεσσαλονίκη), **Στέφανος Κατσάρκας** (μουσικός και εργάτης ευαγγελίου Ελευθ. Ευαγγελικής Εκκλησίας, Θεσ/νίκη), **Χάρης Νταγκουνάκης** (εργάτης Ελευθ. Ευαγγ. Εκκλησίας Αθηνών), οι μουσικοί και εργάτες του ευαγγελίου **Πάνος** και **Τζίμης Ζαχαρίου** και πολλοί άλλοι. Από τους προαναφερόμενους οι Γιάννης Δημητριάδης και Τζίμης Ζαχαρίου έχουν αναχωρήσει για τον Κύριο. Η συμβολή όλων των παραπάνω ήταν τεράστια, καθόσον η επεξεργασία του υμνολογίου κράτησε 18 ολόκληρα χρόνια (1985 -2003), αλλά το αποτέλεσμα ήταν εκπληκτικό. Εκδόθηκε ένα υμνολόγιο με 670 ύμνους, πρόκειται για ένα αξιόλογο πνευματικό έργο, που αποτελεί μια ***σπάνια συλλεκτική έκδοση***, μοναδική στην Ελληνική βιβλιογραφία, καρπός συλλογικής εργασίας.

Μέσα στην καρδιά μου, ενώ είχα τη μαρτυρία και τη βεβαιότητα ότι πρέπει να προχωρήσουμε σε ενότητα και συνεργασία και ενώ μου ερχόντουσαν στη σκέψη οι θαυμαστές υποσχέσεις του Κυρίου μέσα στο Λόγο Του, ο εχθρός δεν καθόταν αδρανής, αλλά ερχόταν με σκέψεις αρνητικές, λέγοντάς μου ***«Πως θα γίνει αυτό; Με ποιες προϋποθέσεις; Θα σας αφήσουν οι άλλοι; Και αν δημιουργηθούν προβλήματα, τι θα κάνεις;».*** Επειδή ο Διάβολος είναι ψεύτης και συκοφάντης επιτιμώ τις σκέψεις αυτές και λέγω ***«Εφόσον ο Κύριος ανοίγει δρόμο και θέτει τη δική Του σφραγίδα θα υπάρχει νίκη, ευλογία, ευφροσύνη και χαρά, άλληλούϊα. Αρνητικές σκέψεις, δεν σας δέχομαι και σας επιτιμώ στο όνομα του Ιησού!!!»*** Λέγοντας αυτά τα λόγια με πίστη, η ανησυχία και η αμφιβολία εξαφανίζονταν από μέσα μου και έμενα στην προσευχή και περίμενα την εκπλήρωση των υποσχέσεων του Κυρίου.

5. Όλα τα παραπάνω τα καταγράφω, για καθαρά ιστορικούς λόγους, ώστε να υπάρχει μια γραπτή μαρτυρία για το τι ακολούθησε και ποια ήταν η πορεία και η εξέλιξη των γεγονότων. Όταν ο αδ. Γιώργος Παππάς επέστρεψε από τη Ν. Αφρική, πήγα στη συνάθροιση δύο συνεχόμενες Κυριακές (27 Ιανουαρίου 2001 και 03 Φε-

βρουαρίου 2002) και μάλιστα τη δεύτερη φορά είχα πάει για πρώτη φορά με τη σύζυγό μου Καίτη, την οποία και γνώρισε προσωπικά. Η συνάντησή μας τελικά έγινε την Τετάρτη **06 Φεβρουαρίου 2002.** Έμεινα έκπληκτος για το πως ο Κύριος είχε ετοιμάσει τις καρδιές και των δύο μας, και ως προς το στόχο και τον οραματισμό και ως προς τις πνευματικές αλήθειες της Βίβλου. Ήταν τέτοια η ενότητα που ένιωθα για τον αδελφό (πιστεύω και αυτός για μένα), που δεν είχαμε να συζητήσουμε κάποιο θέμα που πιθανόν μελλοντικά να δημιουργούσε πρόβλημα, όπως αρχικά προβληματιζόμουν. Πέρασε η ώρα συζητώντας περισσότερο διάφορα θέματα γενικού περιεχομένου και λιγότερο πνευματικά θέματα, τα οποία πνευματικά θέματα εστιάζονταν κυρίως στα εσχατολογικά. **Στην πρώτη μας συνάντηση είχαμε θίξει διάφορα δογματικά θέματα, που αφορούσαν τη θεότητα του Κυρίου Ιησού, το βάπτισμα στο νερό, το βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα, κλπ,** αλλά ο αδ. Γιώργος είχε δώσει πολύ μεγάλη έμφαση εάν ταυτιζόμαστε στην ερμηνεία των **εσχατολογικών θεμάτων,** αυτό τον ενδιέφερε πάρα πολύ, όπως μου είχε πει. Τότε είχαμε συζητήσει πολύ λίγο για τα θέματα αυτά. Τώρα επανήλθε στο θέμα και μου έκανε μια συγκεκριμένη ερώτηση, «ποια ήταν η άποψή μου για την παραβολή των 10 παρθένων».

Όταν του είπα ποια ήταν η άποψή μου, χωρίς εγώ να γνωρίζω ακόμα ποια ήταν η δική του άποψη, **θα έλεγα ότι ενθουσιάστηκε**, καθόσον διαπίστωσε πλήρη ταύτιση στο θέμα αυτό και μάλιστα μου είπε ότι σε κάθε εσχατολογική συζήτηση που κάνει, θέτει στο συνομιλητή του το ερώτημα αυτό με τις 10 παρθένες για να διαπιστώσει εάν έχει επιφανειακή γνώση των εσχατολογικών αυτών θεμάτων ή τα ερμηνεύει με αποκαλυπτικό λόγο, αλλά μέχρι εκείνη τη στιγμή πάντα άκουγε τη γνωστή παραδοσιακή άποψη ότι οι 5 φρόνιμες παρθένες θα είναι η εκκλησία της αρπαγής και οι 5 μωρές θα είναι οι χλιαροί πιστοί, αυτοί που θα μείνουν κάτω και που θα περάσουν από τη διακυβέρνηση του συστήματος του Αντίχριστου και τελικά θα χάνονταν, ενώ εγώ του ανέφερα ότι όλες οι παρθένες, και οι 10, θα μείνουν κάτω και ότι η παραβολή αυτή έχει σχέση **με τα γεγονότα που θα ακολουθήσουν ΜΕΤΑ την αρπαγή.**

Επειδή του έκανε τρομερή κατάπληξη η εξήγηση που του έδωσα στη συνέχεια, επέμενε να μάθει πως και εγώ είχα διαφοροποιηθεί και δεν ακολουθούσα την γνωστή άποψη που ακολουθούν και διδάσκουν όλες σχεδόν οι δογματικές ομάδες και κινήσεις στη χώρα μας και του ανέφερα ότι είχα τη μεγάλη ευλογία από τα πρώτα χρόνια της πίστης μου να έχω σαν πνευματικό μου δάσκαλο τον πιο βαθύ γνώστη του Λόγου Θεού και έτσι να έχω πάρει σωστές και γερές βάσεις, πάνω στο οποίο στηριζόταν η όλη μετέπειτα πνευματική μου πορεία. Συγκεκριμένα του ανέφερα **4 ονόματα αδελφών** και πολύ λίγα λόγια γι' αυτούς, οι οποίοι για μένα αποτελούν ορόσημο στην πνευματική μου πορεία και που, κατά χρονολογική σειρά, είναι:

(1) Νίκος Ιωσηφέλης: Ο πνευματικός μου πατέρας, αυτός που με οδήγησε στο να γνωρίσω τον Ιησού ως προσωπικό μου σωτήρα. Εργαζόμαστε το 1976 και μετά μαζί σε μια επιχείρηση στη Μεταμόρφωση Αττικής (φοιτητής εγώ την εποχή εκείνη). Ο αδ. Παππάς δεν τον γνώριζε, όπως μου είπε, αλλά πολύ αργότερα, ο αδ. Νίκος με τη σύζυγό του Γίτσα είχαν έρθει στην αίθουσα «ΘΕΡΙΣΜΟΣ» σε κοινές συναθροίσεις της Μ.Εβδομάδας του 2007, όπου και τους σύστησα.

Εδώ θα κάνω μια μικρή παρένθεση, ξεφεύγοντας από το κυρίως θέμα μου και θα αναφερθώ σε ένα «χαριτωμένο» περιστατικό που συνέβηκε στη συνάθροιση εκείνη με τους 2 παραπάνω αδελφούς. Πριν αρχίσει η συνάθροιση και ενώ είχε μαζευτεί πολύς κόσμος, κάποια στιγμή βρέθηκα να είμαι μαζί με την αδ.Γίτσα και την αδ. Βιβή Σιρράκου. Θέλοντας να κάνω τις συστάσεις, χωρίς να γελώ και με σοβαρό ύφος λέγω στην αδ. Βιβή: ***«Έλα Βιβή να σου συστήσω τη μαμά μου!!!».*** Εκείνη τη στιγμή βλέπω την αδ. Βιβή, να με κοιτάζει με απορία και έκπληξη, μη μπορώντας να καταλάβει τι εννοούσα, αφού μπροστά της έβλεπε μία νέα αδελφή, που ηλικιακά ήταν αδύνατον να είναι η μητέρα μου. Βλέποντας την αμηχανία της, που δεν ήξερε τι να πει, της λέγω γελώντας: ***«Είναι η πνευματική μου μαμά, γιατί ο αδελφός Νίκος, μου μίλησε για τα πράγματα του Θεού, όταν πριν χρόνια δουλεύαμε μαζί σε κάποια επιχείρηση και έγινε η αιτία να δεχτώ τον Ιησού προσωπικό μου Κύριο και λυτρωτή».***

Αυτή ήταν η πρώτη τους γνωριμία. Μετά από μερικά χρόνια, όταν η αίθουσα «ΘΕΡΙΣΜΟΣ» σταμάτησε να λειτουργεί, συναντήθηκαν και πάλι, κάποια Κυριακή πρωί, στην τοπική εκκλησία του Χολαργού, ποιμένας της οποίας είναι ο αδ.Κώστας Νασόπουλος, όπου ο αδ. Ιωσηφέλης είχε προσκληθεί για να κηρύξει το Λόγο του Θεού

(2) Παναγιώτης Δενδρινός: Ο πρώτος μου ποιμένας στην οδό Ζαΐμη 17, όπου στεγάζεται η «Ευαγγελική Εκκλησία του Θεού». Ήταν άνθρωπος πίστης και αφιέρωσης. Είχε ζήσει και εργαστεί για χρόνια στην Αίγυπτο και όταν πήρε τη σύνταξή του, αντί να πάει στην Αμερική, που ήσαν τα παιδιά του, ήρθε στην Ελλάδα για να υπηρετήσει τον Κύριο. Ο άνθρωπος αυτός, μου στάθηκε σαν πραγματικός πατέρας στα πρώτα χρόνια της πίστης μου, Το κύριο χαρακτηριστικό που θυμάμαι για τον άνθρωπο αυτό είναι, ότι **κήρυττε και έκλαιγε.** Φυσικά ο αδ. Γιώργος Παππάς, δεν τον γνώρισε ποτέ, γιατί όταν επέστρεψε στην Ελλάδα, ο αδ. Δενδρινός είχε αναχωρήσει προ ετών για τον Κύριο.

(3) Θεμιστοκλής Κουλούρης: Ο άνθρωπος που με οδήγησε σε βαθύτερη γνώση του Λόγου του Θεού και που ήταν η αιτία να εκζητήσω στη ζωή μου το βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα του Θεού, όπως και αυτό έγινε στις 9 Νοεμβρίου 1987. Πιστεύω ότι ο αδελφός αυτός έχει την πιο ολοκληρωμένη διδασκαλία επάνω στο Λόγο του Θεού και ειδικά στα **εσχατολογικά θέματα** και αυτό το επεσήμανα στον αδ. Παππά, καθόσον με είχε ρωτήσει πως εγώ είχα διαφορετική άποψη για τις 10 παρθένες απ' ότι είχαν οι άλλοι εργάτες στην Ελλάδα. Τον αδ. Κουλούρη μου είπε ο αδ.Γιώργος ότι τον γνώριζε, ήξερε για τη διακονία του και εκτιμούσε την πιστότητά του. Δεν θυμάμαι ακριβώς, αλλά νομίζω ότι μου είχε πει, πως είχαν συναντηθεί και σε κάποια εκδήλωση που είχε γίνει σε κεντρικό ξενοδοχείο των Αθηνών με ομιλητή τον παγκοσμίου φήμης **Morris Serullo**.

(4) Μιχάλης Ζαφείρογλου: Ο πρώτος μου ποιμένας σε εκκλησία Πεντηκοστής, ο οποίος για πολλά χρόνια με χρησιμοποίησε και στη διακονία του Λόγου του Θεού στη συνάθροιση που ήταν υπεύθυνος. Αξίζει να σημειωθεί ότι βαπτίσθηκα με το άγιο Πνεύμα σε συνάθροιση του αδ. Μιχάλη, ο οποίος επίσης εκπλήρωσε και στη ζωή μου τα λόγια του Ιησού ***«όποιος πιστεύσει και βαπτισθεί θα σωθεί»*** (Μάρκος 16/Ις΄:16). Ο αδ. Παππάς είχε ακούσει για τον αδ. Ζαφείρογλου, δεν θυμάμαι όμως εάν μου είπε ότι τον γνώριζε προσωπικά.

Αξίζει να αναφερθεί ότι αδ. Γιώργος Παππάς, εκτός από τα σχετικά μαθήματα που έχει κάνει για την παραβολή των 10 παρθένων, έχει συγγράψει και ένα μικρό βιβλίο 20 σελίδων με τίτλο «**ΟΙ ΔΕΚΑ ΠΑΡΘΕΝΕΣ ΕΙΝΑΙ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΑΡΠΑΓΗΣ;**» (ερωτηματικό), ενώ και εγώ έχω κάνει σχετική σειρά 4 μαθημάτων, τα οποία υπάρχουν σε κασετίνα των 4 CD/κασετών. Ο αδελφός έμεινε απόλυτα ικανοποιημένος από την όλη συζήτησή μας. **Θεωρώ πως ήταν από τις λίγες φορές στη ζωή μου που μέσα μου το πνεύμα μου αναπαυόταν.** Έβλεπα τον Κύριο να δημιουργεί ένα πνευματικό «παζλ» μέσα από διάφορες καταστάσεις και γεγονότα, στα οποία έβαζε την προσωπική Του σφραγίδα. Ο Θεός έχει να κάνει θαυμαστά πράγματα, για τη δική Του δόξα.

Από το Σεπτέμβριο του **2000** περίπου, ημερομηνία κατά την οποία αποχώρησα οριστικά από την ονομαζόμενη Ε.Χ.Ε.Τ.Ε. (πρόκειται για μια άτυπη ενότητα εκκλησιών, Ελλάδας και εξωτερικού, που δεν είναι πολύ γνωστή στην Ελλάδα), δεν είχα ιδιαίτερες πνευματικές δεσμεύσεις στην **Αθήνα,** σε αντίθεση με την **επαρχία,** όπου αδελφοί σε διάφορες περιοχές της Ελλάδας ανήκαν στη διακονία μου και ήταν υπό την πνευματική μου εποπτεία.

Κατά το μήνα Νοέμβριο του **2001** δημιουργήθηκε μια αλυσίδα προσευχής για ενότητα και αναζωπύρωση, στην οποία ήμουν υπεύθυνος, αλλά δεν υπήρχε και στην περίπτωση αυτή δέσμευση, καθόσον η πνευματική αυτή δραστηριότητα είχε πανελλαδικό χαρακτήρα. Παρ' όλο που δεν υπήρχαν προβλήματα μεταξύ των συμμετασχόντων στην αλυσίδα προσευχής, μετά από δύο περίπου έτη (ίσως και λιγότερο) άρχισε να χάνει τη δυναμική της, αφενός μεν με την αποχώρηση αδελφών που τη στήριζαν και αφετέρου με την μη προσχώρηση νέων αδελφών, καθώς και με την χαλάρωση που έδειχναν μερικοί, ώστε να είναι συνεπείς στην ήμερα (ή την ώρα) που είχαν επιλέξει για προσευχή, λόγω διαφόρων επαγγελματικών, οικογενειακών και άλλων υποχρεώσεών τους. Σήμερα η κίνηση αυτή βρίσκεται σε αδράνεια (αναστολή), ενώ παράλληλα έχουν δημιουργηθεί διάφορες άλλες ομάδες προσευχής στο facebook.

Το ότι την περίοδο εκείνη ήμουν χωρίς ιδιαίτερες και δεσμευτικές πνευματικές υποχρεώσεις, **πιστεύω ότι ήταν μέσα στην πρόνοια του Κυρίου, ώστε να είμαι «ελεύθερος» για να οδηγήσει τα βήματά μου κατά το θέλημά Του.** Αποφασίστηκε λοιπόν ότι από την ημέρα εκείνη θα ανήκα στην τοπική συνάθροιση, της οποίας ποιμένας ήταν ο αδελφός Γιώργος Παππάς. Για την ακρίβεια είπα στον αδελφό ότι ***«η βάση μου πλέον θα είναι εδώ*** *και εφόσον δεν θα υπάρχουν άλλες πνευματικές υποχρεώσεις, ώστε να απουσιάζω, θα λατρεύουμε μαζί τον Κύριο».* Στη συνάθροιση της Κυριακής, **03 Μαρτίου 2002,** ο αδελφός Παππάς με παρουσίασε επίσημα ως βοηθό του και συνεργάτη του στους αδελφούς και εκείνη την ημέρα διακόνησα το Λόγο του Θεού για πρώτη φορά στην αίθουσα «ΘΕΡΙΣΜΟΣ» με το μήνυμα **«ΠΟΡΕΙΑ ΝΙΚΗΣ και ΘΡΙΑΜΒΟΥ».**

Ήμουν βέβαιος ότι ο Κύριος θα έκανε πολύ περισσότερα απ' ότι εμείς ζητούμε ή εννοούμε, αλλά η ευλογημένη αυτή ενέργειά Του ήταν πέρα από τις προσδοκίες μου. Ο Θεός άρχισε ταυτόχρονα να κινείται πανελλαδικά μ' ένα διαφορετικό τρόπο, φέρνοντας το λαό Του σε δρόμους αληθινής ενότητας. Ακριβώς την προηγούμενη ημέρα, πριν την τελευταία συνάντηση που είχα με τον με τον αδελφό (**Τρίτη, 05.02.2002**), μου τηλεφωνεί από τη Θεσσαλονίκη μια αδελφή η οποία μαζί με δύο άλλους αδελφούς, ήταν υπεύθυνη σε μια πανελλήνια αλυσίδα προσευχής, η οποία είχε δημιουργηθεί ένα μηνα πριν απ' αυτή που ήμουν εγώ και μου ζήτησε να συνεργαστούμε και να ενωθούν οι αλυσίδες προσευχής. Αν και οι αλυσίδες προσευχής στην πορεία αδρανοποιήθηκαν, συνετέλεσαν σε μεγάλο βαθμό αδελφοί από διάφορες δογματικές αποχρώσεις να έρθουν πιο κοντά μεταξύ τους και να αναπτυχθούν ισχυροί πνευματικοί δεσμοί, πρωτόγνωροι για τα μέχρι τότε Ελληνικά δεδομένα. Την ίδια εποχή ο Κύριος είχε κάνει πολλές παρόμοιες θαυμαστές ενέργειες. Τέτοια μεγαλεία μόνον ο Κύριος που μας αγαπά κάνει. Δοξασμένο και ευλογημένο το άγιο όνομά Του.

Κεφάλαιο ΤΡΙΤΟ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΔΕΚΑΕΤΙΑ και ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΡΠΟΦΟΡΙΑ

1. Με τον Γιώργο Παππά είχα την **πιο ευλογημένη συνεργασία** σε ολόκληρη τη διακονία μου. Έχω συνεργαστεί με πολλούς εργάτες του Λόγου του Θεού και έχω υπηρετήσει σε πάρα πολλές συναθροίσεις, σχεδόν όλων των ομολογιών που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα, είτε ως υπεύθυνος, είτε ως απλός συνεργάτης σε διάφορες διακονίες, είτε ως βοηθός ποιμένα, είτε ως ένας απλός πιστός χωρίς να έχω κάποια συγκεκριμένη υπηρεσία, αλλά η ενότητα πνεύματος και η αμοιβαία εμπιστοσύνη που υπήρχε με αυτόν το θαυμαστό άνθρωπο του Θεού, ήταν μια ευλογία που πήγαζε απευθείας από το θρόνο του Κυρίου του δυνάμεων, γιατί αυτό το έργο μέσα στις καρδιές μας, μόνο ο Κύριος μπορούσε να το κάνει. Από τον **Φεβρουάριο του 2002** μέχρι τον **Ιανουάριο του 2011**, όπου η συνάθροιση σταμάτησε να λειτουργεί στην οδό Γερανίου λόγω οικονομικών και άλλων προβλημάτων, δηλαδή για μια δεκαετία περίπου που ήμουν βοηθός του αδ. Γιώργου Παππά, υπήρξαν μεγάλες ευλογίες στη ζωή μου που με λίγα απλά λόγια δεν μπορούν να τις περιγράψω.

Θυμάμαι περιπτώσεις, που αδ. Γιώργος κάθε χρόνο έφευγε για 1-2 ολόκληρους μήνες για τη Ν. Αφρική, όπου έμεναν τα παιδιά του και εγώ έμενα πίσω στη θέση του, πολλές φορές η πίεση από το φορτωμένο πρόγραμμα ήταν αρκετά μεγάλη, αλλά σε όλες τις περιπτώσεις ο Κύριος έδινε πάντα τη λύση και οι ευλογίες Του ήταν θαυμαστές και έτσι η απουσία του αδελφού δεν άφηνε κενό. Αυτό για μια συνάθροιση είναι μια πολύ, πάρα πολύ μεγάλη ευλογία, **γιατί δείχνει ότι ο ποιμένας έχει θέσει γερές πνευματικές βάσεις οργάνωσης και λειτουργίας**, ξέρει να διαλέγει συνεργάτες, ξέρει να καταρτίζει προγράμματα και ξέρει πως να ποιμαίνει το ποίμνιο, όταν ακόμα και ο ίδιος δεν είναι παρών. Αυτό (κατά τη γνώμη μου) λίγοι πνευματικοί ηγέτες των αναγεννημένων εκκλησιών στην Ελλάδα το έχουν καταλάβει, με αποτέλεσμα όταν λείπουν για οποιοδήποτε λόγο, το κενό να μην μπορεί να αναπληρωθεί, το ποίμνιο να αισθάνεται «ορφανό» και φυσικά να μην υπάρχει ευλογία. **Ο αδ. Γιώργος όμως γνώριζε το μυστικό της επιτυχίας:** Πρώτον εμπιστοσύνη τέλεια στον Κύριο Ιησού και δεύτερον εμπιστοσύνη και τιμή στους συνεργάτες του.

Όταν έμεινα για πρώτη φορά, μόνος ως υπεύθυνος στην συνάθροιση, καθόσον ο αδ. Γιώργος θα απουσίαζε για ένα εικοσαήμερο στην Αμερική, είχα μεγάλη αγωνία, εάν θα τα κατάφερνα στην όλη διεξαγωγή του προγράμματος την πρώτη Κυριακή και πολύ περισσότερο με απασχολούσε το μουσικό μέρος της λατρείας. Στο παρελθόν ήμουν ποιμένας σε μεγάλη κατ' οίκον συνάθροιση, μετά και για ένα μεγάλο διάστημα ήμουν υπεύθυνος σε συνάθροιση σε δημόσιο χώρο, είχα διακονήσει το Λόγο του Θεού σε πάρα πολλές εκκλησίες και συνέδρια με μεγάλα ακροατήρια, αλλά ποτέ δεν είχα την αγωνία αυτή. Όλα όμως εξελίχθηκαν πολύ ευλογημένα, πέρα από τις δικές μου προσδοκίες. Βέβαια σε αυτό συνέβαλαν και οι λοιποί συνεργάτες για τους οποίους αναφέρω παρακάτω, που χωρίς τη στήριξή τους δεν θα μπορούσα από μόνος μου να υπάρχει τόσο μεγάλη ευλογία στη συνάθροιση.

2. Ο αδ. Γιώργος Παππάς, ενώ βρισκόταν στο εξωτερικό, μάθαινε για τις ευλογίες και την πρόοδο της εκκλησίας και η καρδιά του αγαλλίαζε από χαρά και δόξαζε τον Κύριο Ιησού για τη φροντίδα Του. Βέβαια σε όλες τις περιπτώσεις δεν ήμουν μόνος, είχα όχι απλά πολύ καλούς συνεργάτες, αλλά εξαιρετικότατους, όπως ήταν οι παρακάτω:

Μανώλης Μποτουνάς: Άνθρωπος με καρδιά αφιέρωσης, λατρευτής του Κυρίου και ζεστός κήρυκας του Λόγου του Θεού. Μεγάλη ευλογία για μένα ο αδ.Μανώλης, γιατί μοιραζόμασταν τις Κυριακές

και έτσι το πρόγραμμα ήταν πιο ελαφρύ για όλους μας. Όταν ζητούσα από τον αδελφό να με αντικαταστήσει, ακόμα και στη συνάθροιση της Τετάρτης, πάντα ήταν πρόθυμος, παρ' όλο που έμενε πολύ μακριά (Νέα Πέραμος).

Χρήστος Τσαμπαρλής: Ακούραστος και πρόθυμος για κάθε θυσία, ήταν η κινητήρια δύναμη της συνάθροισης, πάντα ήταν παρών σε όλες τις διακονίες, χωρίς να παραπονιέται και με το χαμόγελο πάντα στα χείλη του, αλλά και με τα υπέροχα και χαριτωμένα αστειάκια του. Θα μπορούσα να χαρακτηρίσω τον αδ. Χρήστο ως την κολώνα της συνάθροισης, ήταν αυτός που φρόντιζε για όλα, με την παραμικρή λεπτομέρεια. Να θέσω το θέμα λίγο διαφορετικά: «ΘΕΡΙΣΜΟΣ» και «Χρήστος Τσαμπαρλής» ήσαν έννοιες πλήρως ταυτισμένες, δεν μπορούσαν αυτά τα δύο να χωριστούν, γιατί η προσφορά του δεν μπορεί να καταγραφεί με λίγα λόγια.

Καίτη Σαββίδου: Είχε αναλάβει μαζί με το σύζυγό της Έρικ την τακτοποίηση ολόκληρης της τεράστιας αίθουσας, αλλά και την κουζίνα σε κοινά γεύματα αγάπης. Σημαντική ήταν η «διακονία των κασετών», που είχε αναλάβει και η προσφορά της στο τομέα αυτό δεν μπορεί να αποδοθεί μέσα σε λίγες απλές γραμμές, γιατί μέσα από τη διακονία αυτή έσωσε τα πνευματικά μαργαριτάρια του αδ. Παππά, που ήταν τα μηνύματα και τα μαθήματα που μας έκανε ο αδελφός. Όταν η αδ. Καίτη έλειπε από την εκκλησία, κάτι «δεν πήγαινε καλά», υπήρχε ένα κενό που όλοι μας το αισθανόμαστε. Θα μπορούσα επίσης να επισημάνω πολύ εύστοχα ότι «ΘΕΡΙΣΜΟΣ» και «Κάτη Σαββίδου» είχαν ταυτιστεί πλήρως.

Νάνσυ Σιρράκου: Είχε την ευθύνη για τον ήχο, πάντα βρισκόταν στη θέση της, δεν θυμάμαι να έλειπε ποτέ και σήμερα εμείς απολαμβάνουμε τα ευλογημένα μηνύματα και μαθήματα του αδ. Γιώργου από την υπευθυνότητα της αδ.Νάνσυ. Αργότερα, όταν οι κασέτες αντικαταστάθηκαν με CD, συνέχισε την ευλογημένη διακονία της αδ.Καίτης, σε μια όμορφη συνεργασία μαζί της, φτιάχνοντας στον υπολογιστή και τα εξώφυλλα των μαθημάτων σε CD..

Ιωάννα Ρελλάκη: Η μουσική ομάδα που ήταν κάτω από την δική της πνευματική ευθύνη, μας πλημμύριζε με τις υπέροχες υμνωδίες. Η δραστηριότητα όμως της αδελφής Ιωάννας ήταν πολυποίκιλη και δεν περιοριζόταν μόνο στον μουσικό τομέα. Είχε μία δική της ομάδα αδελφών (στην πλειοψηφία τους από αδελφές), την οποία ομάδα είχε θέσει στη διακονία του αδ. Γιώργου Παππά, χωρίς όμως να ενταχθούν ως επίσημα μέλη της διακονίας «ΘΕΡΙΣΜΟΣ». Αυτό ήταν κάτι το εξαιρετικά δύσκολο να λειτουργήσει θετικά με τα Ελληνικά δεδομένα που επικρατούσαν μέσα στις διάφορες συναθροίσεις. Όμως ο Γ.Παππάς και η Ι.Ρελλάκη, πέτυχαν αυτό, που όσοι το επιχείρησαν απέτυχαν, πέτυχαν μια υπέροχη και αρμονική συνεργασία, που είχε ευλογημένα αποτελέσματα. Όταν δημιουργείτο μέσα στη συνάθροιση «ΘΕΡΙΣΜΟΣ» κάποιο πρόβλημα που αφορούσαν τα άτομα που ανήκαν στη διακονία της αδ.Ιωάννας, έπρεπε να ενημερωθεί και η αδ. Ιωάννα και ο αδ. Γιώργος και αυτό απαιτούσε λεπτό χειρισμό και από τους δύο, για να μη δημιουργηθεί πρόβλημα, κάτι που επιτυγχανόταν με θαυμαστό τρόπο, γιατί ήταν η καρδιά και των δύο ήταν ενωμένη με τον Κύριο και άφηναν το Πνεύμα Του να τους οδηγεί. Είχαν μια αρμονία και ισορροπία στη σχέσεις τους. Πολύ αργότερα, 2-3 έτη πριν σταματήσει να λειτουργεί η αίθουσα «ΘΕΡΙΣΜΟΣ», η αδ. Ιωάννα με την ομάδα της αποχώρησε από τη διακονία. Αν και αυτό από πρώτη άποψη φάνηκε να έχει αρνητικά αποτελέσματα, ειδικά στον τομέα της μουσικής διακονίας, προσωπικά πιστεύω ότι αυτό έπρεπε να γίνει και ήταν μέσα στα σχέδια του Θεού να γίνει, γιατί ο Κύριος έχει τους δικούς Του τρόπους να διδάσκει το λαό Του, οι βουλές Του δεν είναι βουλές μας και οι δρόμοι Του δεν είναι δρόμοι μας. .

Στην πρώτη πενταετία, που εγώ βρισκόμουν στην συνάθροιση, στο μουσικό τομέα σημαντική διακονία είχε και ο αδ. **Γιώργος Πελέκης** με την κιθάρα του και με τις εξαιρετικές του γνώσεις στον τομέα αυτό, καθόσον και ο ίδιος έχει κάνει υπέροχες μουσικές πνευματικές συνθέσεις, που όταν κάποιος τις ακούει αμέσως νιώθει την παρουσία του Πνεύματος του Θεού, γεγονός που φανερώνει ότι οι συνθέσεις αυτές έχουν το χρίσμα του Κυρίου. Μπορώ να πω, χωρίς

να υπάρχει υπερβολή, πως όταν ο αδ. **Γιώργος Πελέκης** απουσίαζε από κάποια συνάθροιση, το κενό φαινόταν και μόνο η χάρη του Κυρίου ήταν που το αναπλήρωνε.

Την ίδια χρονική περίοδο υπήρχε και ένας ακόμα εξαίρετος μουσικός, που ήταν σπεσιαλίστας στο τουμπερλέκι, ήταν ο αδ. **Γιώργος Χατζηγεωργίου**, ηθοποιός στο επάγγελμα. Υπάρχει ένας υπέροχος ύμνος σε μουσική και στίχους με τίτλο «**Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ Θ' ΑΚΟΥΣΤΕΙ**» (επωδός: **«ΕΙΝ' Ο ΑΓΙΟΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ»**). Πριν πάω στη συνάθροιση «ΘΕΡΙΣΜΟΣ» δεν γνώριζα τον ύμνο αυτό, όταν τον άκουσα για πρώτη φορά και να τον συνοδεύει με το τουμπερλέκι του ο αδ.Γιώργος, έγινε για μένα ένας από τους πολύ αγαπημένους μου ύμνους.

Επίσης στην τελευταία τριετία ήρθαν στην συνάθροιση και 2 έμπειροι εργάτες του Λόγου του Θεού που για ένα διάστημα συνέβαλαν σημαντικά στην πνευματική ανόρθωση της εκκλησίας, ο καθένας με τα χαρίσματα που ο Κύριος του είχε δώσει. Ήταν ο αδ. **Ηλίας Ντούφας** και ο αδ. **Σπύρος Βούλγαρης,** οι οποίοι αργότερα (είτε με την παύση της λειτουργίας της συνάθροισης ο πρώτος, είτε και πιο πριν ο δεύτερος) δραστηριοποιήθηκαν σε άλλους σημαντικούς τομείς, οι οποίοι έχουν παρουσιάσει μεγάλη πνευματική άνθηση. Ο μεν αδ. Ηλίας σε ευαγγελιστικό έργο, σε Ελλάδα και εξωτερικό, κυρίως στην γειτονική Βουλγαρία με πολλούς πνευματικούς καρπούς, ο δε αδ. Σπύρος, ως εκπρόσωπος του "Rhema" στην Ελλάδα έχει κάνει εξαιρετική δουλειά σε μαθήματα και μηνύματα και κυρίως στη διοργάνωση σεμιναρίων. Αξίζει να αναφερθεί ότι ο αδ. Σπύρος είναι από τους ελάχιστους πιστούς, που έχω γνωρίσει που να διαθέτουν μεθοδικότητα και να έχουν φοβερή οργανωτικότητα.

3. Ο αδελφός Γιώργος Παππάς, ήταν πάντοτε απλός με όλους, είχε ένα πλατύ χαμόγελο που σπάνια έχω δει σε εργάτες του Κυρίου, καθώς και μια καρδιά πολύ παιδική, εύκολα μπορούσες να τον δεις να συγκινείται και να κλαίει. Στην παρέα ήταν υπέροχος, ποτέ με το ύφος του «ποιμένα», με ύφος «μεγάλου», δεν είχε αυστηρότητα και λόγο έτοιμο να καταβαρύνει το συνομιλητή του, τον

οποίο πάντα άκουγε με προσοχή και σεβασμό, ακόμα και όταν δεν συμφωνούσε, τότε στην περίπτωση αυτή με τέχνη και με χαμόγελο άλλαζε τη συζήτηση και έτσι όλα κυλούσαν ομαλά.

Το καλοκαίρι του 2002 (μερικούς μήνες δηλαδή μετά, αφ' ότου είμαστε μαζί), η αδ. Λίτσα η σύζυγός του έλειπε στο Γιοχάνεσμπουργκ, οπότε με τη γυναίκα μου τον προσκαλέσαμε να έρθει για μια εβδομάδα μαζί μας στο Λουτράκι, όπως και έγινε. Η παρέα του υπέροχη, απλός, καταδεκτικός, γελαστός, ευγενής και γενικά άνθρωπος καλόκαρδος. Περάσαμε μαζί μια εβδομάδα αξέχαστη, αλλά υπήρχε ένα μικρό πρόβλημα, που δεν μπορούσαμε να τον περιποιηθούμε όπως εμείς θέλαμε. Μας είπε ότι είχε αρχίσει ένα πρόγραμμα για δίαιτα, που δεν ήθελε να το διακόψει και δεν έτρωγε από όλα τα φαγητά. Αστειευόμενος εγώ του έλεγα: ***«Αφού δεν πρόκειται να χάσεις πάνω από ένα κιλό, σταμάτησέ το και αρχίζεις το πρόγραμμα όταν επιστρέψεις στην Αθήνα, γιατί να χάσεις τα ωραία φρέσκα ψάρια, τα όμορφα σουβλάκια στην παραλία και τα υπέροχα μαγειρευτά φαγητά;»*** Του τα έλεγα και λίγο παραστατικά και αυτός έσκαγε στα γέλια και μου έλεγε: ***«Μα, δεν κάνω δίαιτα για να χάσω κιλά, απλά έχω αλλάξει το μενού!!!»***. Ευτυχώς που αυτό το μενού κράτησε μόνο τις 2 πρώτες ημέρες και έτσι χάρηκε την εκεί παραμονή του. Πολλές φορές του θύμιζα αυτό το περιστατικό και του έλεγα: ***«Όταν έχεις πρόγραμμα για δίαιτα, να μας το λες για να πάμε στο Λουτράκι, εκεί έχει και νερό ιαματικό, ειδικό για δίαιτα, ειδικό μόνο για σένα».*** Φυσικά όταν το άκουγε αυτό, γέλαγε κάτω από τα μουστάκια του και μου έλεγε: ***«Έχω κάνει ένα πολύ ωραίο πρόγραμμα, θα σου το στείλω με e-mail, γιατί δεν το θυμάμαι καλά, υπομονή»*** Αυτός ήταν ο αδ. Γιώργος, πρόσχαρος στην παρέα, με τα αστεία του, με την απλότητά του και τον αυθορμητισμό του.

Εκείνο όμως που μου είχε κάνει μεγάλη εντύπωση με τον άνθρωπο και ποιμένα Γιώργο Παππά και που μου είχε προκαλέσει κατάπληξη και απορία ήταν **η πνευματική του ανωτερότητα** σε άτομα που έφευγαν από την εκκλησία, είτε αυτά ήταν ενεργά μέλη

στη διακονία, είτε ήταν απλοί πιστοί. Έχουμε (δυστυχώς) συνηθίσει να ακούμε εργάτες να «κατηγορούν» με μεγάλη ευκολία άτομα που φεύγουν από τις συναθροίσεις τους, για οποιοδήποτε λόγο και μετά να μην θέλουν να έχουν καμιά επαφή μαζί τους.

Ο αδελφός Γιώργος με σπλάχνα Κυρίου έκανε το εντελώς αντίθετο, όταν κάποιος ή κάποιοι έφευγαν από τη συνάθροιση, για οποιοδήποτε λόγο, ακόμα και στην περίπτωση που είχαν δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα και είχαν πληγώσει ψυχικά τον αδ. Γιώργο, αυτός τους ευλογούσε στο όνομα του Ιησού, ποτέ δεν τους κακολογούσε, είμαστε όλοι οι συνεργάτες του μάρτυρες σε αυτό και το πιο συγκλονιστικό ήταν, ότι συνέχιζε να έχει επαφές μαζί τους και ακόμα συνέτρωγε μαζί τους. **Δεν υπήρχε μεταξύ τους απολύτως καμιά σκιά.** Αυτό, προσωπικά δεν το έχω συναντήσει μέχρι τώρα σε ΚΑΝΕΝΑΝ, ΚΑΝΕΝΑΝ άλλο Έλληνα εργάτη του Κυρίου. .

4. Σε συζητήσεις που κάναμε με τον αδ. Γιώργο για την πορεία της διακονίας του στην Ελλάδα, με πνεύμα καλοσύνης μου είχε θίξει δύο θέματα, που ήταν η **ενότητα** μεταξύ των υπευθύνων των διαφόρων συναθροίσεων και οι **παραδοσιακές διδασκαλίες** που ακολουθούσαν, αρνούμενοι επίμονα και να ακούσουν και κάποια άλλη άποψη. Τη λαθεμένη άποψη περί ενότητας που έχουν οι εδώ αναγεννημένοι πιστοί και κυρίως οι υπεύθυνοι των εκκλησιών, τη γνώρισε όταν το 1996 άνοιξε τη συνάθροιση στην περιοχή Άγιος Δημήτριος και ζήτησε από μερικούς ποιμένες να τον βοηθήσουν, δανείζοντάς του μερικούς αδελφούς που γνώριζαν μουσική, για να μπορέσει να ξεκινήσει σωστά η νέα ομάδα που δημιουργούσε. Αυτό συνηθιζόταν στο εξωτερικό και ήταν κάτι το φυσικό. Λυπήθηκε πάρα πολύ που δεν βρήκε καμιά ανταπόκριση. Κατάλαβε από το γεγονός αυτό ότι στην Ελλάδα πρέπει θα πρέπει να αλλάξουν πολλά για να εκχυθεί με δύναμη το Πνεύμα του Θεού και να έρθει η αναζωπύρωση, για την οποία και τότε και τώρα «κόπτονται» όλοι οι ηγέτες των Ελληνικών εκκλησιών.

Ο αδ. Γιώργος είχε τέτοια καρδιά αγάπης για κάθε εργάτη του

Θεού, που κουραζόταν και μοχθούσε για να στηρίξει τις ψυχές, που ποτέ - ποτέ, σε καμιά συζήτηση δεν ανέφερε το όνομα κάποιου υπεύθυνου, που του αρνήθηκε βοήθεια, πάντα εύρισκε μια όμορφη δικαιολογία για να καλύψει όλους.

Θυμάμαι μια αληθινή ιστορία (δεν έχει σχέση με τον αδ. Γιώργο Παππά), που ένας αδελφός από την επαρχία, ονόματι **Θόδωρος** και ο οποίος τώρα βρίσκεται στην παρουσία του Κυρίου, είχε βγάλει τη φήμη ότι ποτέ δεν είχε κατηγορήσει κανέναν και ότι ήταν επιεικής προς όλους, ακόμα και σε αυτούς που δεν το άξιζαν ή που αποδεδειγμένα είχαν ζωή γεμάτη αμαρτία. **Δεν υπήρχε κανένας στο περιβάλλον του, που να τον είχε ακούσει να πει κάτι το αρνητικό για οποιονδήποτε.** Κάποια ημέρα ένας άλλος αδελφός, ο **Δήμος** που θεωρούσε υπερβολές όλα όσα λέγονταν για τον Θόδωρο, θέλησε να το διαπιστώσει και να αποδείξει στους άλλους ότι δεν είναι ακριβώς όπως τα λένε. Μέσα στην τοπική εκκλησία που πήγαιναν και οι δύο υπήρχε ένα άλλο άτομο, ο Θάνος (και τα 3 ονόματα δεν είναι τα πραγματικά), που μάλλον δεν θα πρέπει να ήταν αναγεννημένος, ή εάν ήταν ζούσε μια καθαρά σαρκική ζωή και πάντα με εριστικό τρόπο δημιουργούσε προβλήματα, με αποτέλεσμα όλοι να τον αποφεύγουν και να μην τον κάνουν παρέα. Κάποια εβδομάδα η συμπεριφορά του Θάνου είχε ξεφύγει τελείως από τα επιτρεπτά όρια, σε σημείο που ο ποιμένας της εκκλησίας βρέθηκε σε πολύ δύσκολη θέση, καθόσον υπήρχε από μέρους του αδυναμία να αντιμετωπίσει το πρόβλημα που είχε δημιουργηθεί.

Τότε νόμισε ο Δήμος πως βρήκε την ευκαιρία να αποδείξει ότι ήσαν υπερβολές αυτά που έλεγαν για τον χαρακτήρα του Θόδωρου. Τον πλησιάζει, παρουσία δύο ακόμα αδελφών και άρχισε να του απαριθμεί όλα όσα άσχημα είχε διαπράξει εκείνη την εβδομάδα ο Θάνος και στο τέλος του λέγει ***«Τι καλό μπορείς να βρεις σε έναν τέτοιον άνθρωπο;»***. Η απάντηση του Θόδωρου ήταν έξω από αυτά που περίμεναν να ακούσουν και αποστομωτική ***«Ναι, όταν σφυρίζει έχει υπέροχο ήχο και όταν τραγουδά έχει μελωδική φωνή»***. Έφυγαν όλοι τους ντροπιασμένοι. Τέτοια ήταν και η καρδιά του αδ. Γιώργου,

δεν έθιγε κανέναν και δεν έλεγε πράγματα πίσω από την πλάτη τους. Πολλές φορές δεν ήταν αρεστός, γιατί ότι είχε να πει, το έλεγε κατευθείαν στο άτομο που αφορούσε και πάλι το έκανε με αγάπη και με εκείνο το γλυκό χαμόγελο που έκρυβε κάτω από το περιποιημένο του μουστάκι.

Ένα άλλο θέμα που αδ. Γιώργος είχε θίξει, ήταν οι **παραδοσιακές διδασκαλίες** (όπως τις ονόμαζε) από τις οποίες δεν μπορούσαν να ξεφύγουν τόσο οι υπεύθυνοι των εκκλησιών, όσο και γενικότερα η μεγάλη πλειοψηφία των αναγεννημένων πιστών. Αυτή όμως η καρδιά γεμάτη σπλάχνα Χριστού που είχε, πάλι έβρισκε κάποια δικαιολογία. Εμένα μου έλεγε: «Άλκη, τους καταλαβαίνω που ενεργούν έτσι και εγώ εάν δεν είχα βγει έξω από την Ελλάδα και εάν δεν είχα ζήσει για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα στο εξωτερικό, θα ήμουν στις ίδιες ιδέες και πιο απόλυτος από τους αδελφούς αυτούς». Τη διαφορετική πορεία που ο αδ. Γιώργος ακολουθούσε σε διάφορες παραδοσιακές (και μη Βιβλικές) διδασκαλίες, πάντα με θάρρος και παρρησία στα κηρύγματά του τις τόνιζε και όλοι όσοι είμαστε μαζί του τα χρόνια αυτά είμαστε μάρτυρες. Μάλιστα υπάρχει και ένα ολόκληρο θέμα σε CD με τίτλο «Παραδοσιακός ή ζωντανός Θεός». Ένα άλλο θέμα, που ο αδελφός τόνιζε στα μηνύματά του ήταν να μην χρησιμοποιούμε όρους που δεν αναφέρονται στη Βίβλο και μας οδηγούν σε λάθος συμπεράσματα. Ήταν ένας βαθύς γνώστης του Λόγου και με αποκαλύψεις.

5. Η εκκλησία «ΘΕΡΙΣΜΟΣ», σαν τοπική συνάθροιση, είχε ένα μεγάλο **πλεονέκτημα θέσης,** που βέβαια το είχαν και άλλες συναθροίσεις, **ήταν στο κέντρο της Αθήνα,** 100 μέτρα από την Ομόνοια και για το λόγο αυτό είχαν πρόσβαση όλες οι συγκοινωνίες, με αποτέλεσμα σχεδόν κάθε Κυριακή και επί χρόνια να έχει νέους επισκέπτες, που ερχόντουσαν από μακριά για να γνωρίσουν τον εξαίρετο υπηρέτη του Κυρίου Γιώργο Παππά. Επίσης την εκκλησία αυτή, την είχαν διακονήσει πάρα πολλοί εργάτες του Κυρίου, Έλληνες και ξένοι, που ανήκαν σε διάφορες δογματικές ομολογίες, γιατί ο αδ. Γιώργος Παππάς ήταν ανοιχτός προς όλους.

Ενδεικτικά αναφέρω μερικά ονόματα ομιλητών, που είχαν διακονήσει το Λόγο του Θεού στη συνάθροιση «ΘΕΡΙΣΜΟΣ», μία ή περισσότερες φορές: Γιάννης ΖΑΒΛΑΡΗΣ (ΗΠΑ), Δημήτριος ΚΟΣΠΕΤΑΣ (ΗΠΑ), Αβέρκιος και Λένια ΑΒΕΡΚΙΟΥ (Κύπρος), Σοφοκλής ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ (Κύπρος), Νίκος ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ, Ιωσήφ KONSTELNIK (ΗΠΑ), αδ. SHANDIKI (από Αίγυπτο), Σεραφείμ ΑΝΤΩΝΙΟΥ, Γιώργος ΖΕΡΓΙΩΤΗΣ, Δημήτρης ΚΑΦΙΡΗΣ, Άγγελος ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (από ΗΠΑ, ο οποίος έχει αναχωρήσει για τον ουρανό), και πολλοί άλλοι ομιλητές, επώνυμοι ή μη.

Κεφάλαιο ΤΕΤΑΡΤΟ

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΜΙΑΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΠΡΟΣΩΠΑ και ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1. Η εκκλησία «ΘΕΡΙΣΜΟΣ», κατά τη γνώμη μου είχε **μια μοναδική ιδιαιτερότητα,** που την ξεχώριζε από όλες τις άλλες τοπικές συναθροίσεις, σε ολόκληρη την Ελλάδα και από όλες τις δογματικές ομολογίες, ομάδες και κινήσεις. Ήταν **ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΣΕ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ.** Ίσως να ακούγεται πολύ παράξενος αυτός ο χαρακτηρισμός, γιατί πολλοί θα ισχυριστούν ότι αυτό συμβαίνει σε όλες τις τοπικές συναθροίσεις, καθόσον και οι νέοι στην πίστη, αλλά και οι παλιοί, έχουν προβλήματα στην πνευματική τους πορεία, αφού ο Διάβολος συνέχεια μάχεται το λαό του Θεού. Εδώ υπήρχε μια **ειδοποιός διαφορά**, τα προβλήματα που είχαν τα άτομα αυτά, στην πλειοψηφία τους ήταν προβλήματα που τους δημιουργούσαν οι υπεύθυνοι και τα μέλη των εκκλησιών στις οποίες πριν πήγαιναν. Η συνάθροιση «ΘΕΡΙΣΜΟΣ» ήταν μία πνευματική κολυμβήθρα που έφερνε θεραπεία σε κάθε πονεμένη και πικραμένη ψυχή, που αντιμετώπιζε πολλά προβλήματα. **Τι εννοώ με αυτό;** Στη συνάθροιση ερχόντουσαν πάρα πολλοί πιστοί, που είχαν σοβαρά προβλήματα, κυρίως οικογενειακά και ήσαν μέλη άλλων τοπικών συναθροίσεων, των οποίων οι υπεύθυνοι, αφενός μεν λόγω των ιδιαζόντων προβλημάτων που αντιμετώπιζαν τα άτομα και αφετέρου λόγω της δογματικής τους θέσης, τους απέρριπταν, δεν τους έδιναν καμιά πνευματική βοήθεια και τους «ανάγκαζαν» να φύγουν. Αυτές όμως οι ψυχές ήταν αναγεννημένες και αγαπούσαν πραγματικά τον Κύριο και δεν ήθελαν να βρεθούν έξω από το σώμα του Χριστού, γι' αυτό έψαχναν να βρουν κάποια τοπική συνάθροιση για να στεγαστούν πνευματικά και στην οποία να μπορέσουν να βοηθηθούν στο πρόβλημά το οποίο αντιμετώπιζαν.

Έτσι έβρισκαν καταφύγιο ασφαλές στη συνάθροιση «ΘΕΡΙΣΜΟΣ». Ο αδ. Γιώργος ΠΑΠΠΑΣ ποτέ δεν απέρριπτε κανέναν, ήταν πρόθυμος να βοηθήσει κάθε ψυχή και να κάνει θυσίες για όποιον είχε οποιαδήποτε ανάγκη. Όλοι τους έβρισκαν στην οδό Γερανίου ένα γαλήνιο λιμάνι, που μπορούσε πραγματικά να ηρεμήσει το πνεύμα τους. Στη δεκαετία που εγώ ήμουν στην εκκλησία αυτή, εκατοντάδες πιστοί με πληγωμένες καρδιές, είχαν έρθει για να βρουν λύση στο πρόβλημά τους. Τα μηνύματα του αδελφού Γιώργου Παππά ήταν μηνύματα χρισμένα από το Πνεύμα του Κυρίου και αύξαναν την πίστη των ακουόντων. Έτσι οι ψυχές αυτές ηρεμούσαν, αποκτούσαν πνευματική οντότητα και ωριμότητα, αύξαναν πνευματικά και μπορούσαν πλέον μόνοι τους να σταθούν στα δικά τους πόδια. Έχοντας ηρεμήσει και έχοντας ολοκληρωτικά φύγει το πρόβλημα που τους απασχολούσε και που τους είχε αναγκάσει να έρθουν στην συνάθροιση αυτή, καθόντουσαν μετά για ένα διάστημα, μικρό ή μεγάλο, και μετά έφευγαν. **Αυτό γινόταν σχεδόν με όλους τους αδελφούς που ερχόντουσαν από άλλες εκκλησίες, γεμάτοι σοβαρά προβλήματα: Ε**ρχόντουσαν, **έ**μεναν, **έ**παιρναν **ε**υλογίες και **έ**φευγαν. Εγώ αυτό την τακτική την είχα ονομάσει τα «5Ε». **Ήταν μια ευλογημένη διακονία της συγκεκριμένης συνάθροισης, που πολλοί δεν το είχαν αντιληφθεί.** Προσωπικά πιστεύω ότι ο Κύριος επέτρεψε να ανοίξει και να λειτουργεί αυτή η συνάθροιση για να έχουν ένα καταφύγιο τα διωγμένα και πονεμένα παιδιά Του και ο αδ. Γιώργος Παππάς, με καρδιά αληθινού ποιμένα, περιέθαλπτε αυτές τις ψυχές, τους έδενε τις πνευματικές πληγές και τους έδινε άφθονη πνευματική τροφή, για να μπορούν να σταθούν στα δικά τους πνευματικά πόδια.

2. Φυσικά τα πράγματα δεν ήταν πάντα τόσο ιδανικά, όσο φαίνονται ή όσο εγώ τα παρουσιάζω εδώ. Υπήρχαν πολλές περιπτώσεις που ο αδελφός Παππάς είχε γευθεί θλίψεις και πικρίες και είχε νιώσει βαθιά την αχαριστία αυτών που είχε ευεργετήσει και ευλογήσει. Όλα όμως τα υπέμενε καρτερικά, με υπομονή και με σπλάχνα αγάπης. Ποτέ και για κανένα λόγο δεν καταφέρθηκε ανοικτά εναντίον των ατόμων αυτών, αντίθετα τους ευλογούσε και ο προσευχή της καρδιάς του ήταν ο Κύριος να κάνει έλεος επάνω τους. Ήταν ένας άνθρωπος του Θεού, παράδειγμα προς μίμηση. Η ζωή του σε πάρα πολλά σημεία μου θύμιζε τα λόγια του απ. Παύλου «μιμηταί μου

γίνεσθε, καθώς και εγώ του Χριστού». Όσοι τον γνώρισαν προσωπικά πάντα θα θυμούνται αυτό τον υπέροχο χαρακτήρα του.

Προσωπικά, όταν δημιουργούντο διάφορα προβλήματα στη συνάθροιση, κρατούσα πάντα μία διακριτική στάση και κυρίως όταν ο αδελφός για μεγάλο χρονικό διάστημα έλειπε στο εξωτερικό. Έχω μάθει στη ζωή μου, ότι για να αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά ένα πρόβλημα, θα πρέπει να υποβαθμίσουμε τα γεγονότα, για να μην παίρνουν διαστάσεις και κατόπιν με σοφία και με προσευχή να οδηγηθούμε σε θετικό αποτέλεσμα. Όταν ερχόντουσαν αδελφοί να μου αναφέρουν κάποιο πρόβλημα και μιλούσαν με ένταση, αναφέροντας και ονόματα αδελφών, ως υπεύθυνους του προβλήματος που είχε δημιουργηθεί, εγώ πάντα με ήρεμη φωνή, τους έλεγα να εξετάσουμε και την αντίθετη άποψη από αυτή που φαίνεται, μήπως τα γεγονότα δεν είναι αυτό που έδειχναν, αλλά να ήταν κάτι άλλο. Δεν τους έλεγα ότι δεν έχουν δίκιο στα λεγόμενά τους, γιατί αυτό θα τους έκανε πιο επιθετικούς, αλλά τους προέτρεπα και του θύμιζα ότι σαν παιδιά του Θεού θα πρέπει να είμαστε επιεικείς και να εξετάζουμε όλες τις πιθανές περιπτώσεις με αγάπη και με σύνεση. **Δεν θυμάμαι καμιά περίπτωση, που ο αδελφός Γιώργος να έλειπε και όταν δημιουργήθηκε κάποιο πρόβλημα, αυτό να μη λύθηκε.** Πιστεύω ότι σε όλα αυτά υπήρχε η χάρη του Κυρίου Ιησού, γιατί και οι δύο πλευρές στην πορεία έδειχναν σύνεση και φρόνηση και η λύση του προβλήματος ήταν σαν φυσικό πλέον επακόλουθο.

Θυμάμαι ένα περιστατικό που κάποιος αδελφός με απορία με είχε ρωτήσει: «Δεν σε έχω ακούσει ποτέ να πεις ότι αδ. Γιώργος έκανε κάποιο λάθος, σε όλα είναι σωστός και ποτέ δεν κάνει λάθη;» Τέτοιου είδους ερωτήσεις ή απορίες, τις θεωρώ τελείως ανόητες, γιατί εάν θέλουμε να βρούμε σε κάποιον λάθη, θα του βρούμε όπωσδήποτε, όσο και άψογος να είναι, γιατί είναι μέσα στην σαρκική φύση του ανθρώπου να κατηγορεί. «*Ξέρεις (του είπα) ποιος δεν κάνει ποτέ λάθη; Αυτός που δεν εργάζεται!! Και στον πνευματικό τομέα, όποιος δεν εργάζεται, περιεργάζεται τους άλλους που εργάζονται*». Αυτή δυστυχώς είναι μια πραγματικότητα στη ζωή του καθενός μας. Όταν εργαζόμαστε για τον Κύριο και λάθη να κάνουμε (που πάντα κάνουμε), μετατρέπονται σε ευλογία και γινόμαστε πιο ώριμοι και πιο

συνετοί. Ο αδ. Γιώργος, ο ίδιος στα μηνύματά του, μας έλεγε περιπτώσεις που δεν ενήργησε σωστά και πως μετά αυτό έγινε εμπειρία στη ζωή του και κατέληξε σε μια θαυμαστή ευλογία. Ήταν ένας άνθρωπος ταπεινός, που δεν χρειαζόταν κάποιος να τον κρίνει, αλλά ο ίδιος μας προέτρεπε να είμαστε απλοί και ταπεινοί και μέσα από τα λάθη τα δικά μας και από τα λάθη των άλλων να διδασκόμαστε, γιατί βαδίζουμε επάνω σε έναν «άγιο δρόμο» και αυτός ο δρόμος είναι ο ίδιος ο Ιησούς, είναι ο δρόμος, η αλήθεια και η ζωή.

3. Υπήρχε με τον αδ. Γιώργο Παππά αμοιβαία εκτίμηση και ομοθυμία, με αποτέλεσμα σε όλες τις ενέργειές μας να φανερώνεται η χάρη του Κυρίου και τα προβλήματα να βρίσκουν λύση στις περισσότερες των περιπτώσεων. Αυτό δεν άρεσε στον εχθρό της ψυχής μας και οι επιθέσεις του ήταν έντονες και συχνές, αλλά εκείνο που εγώ είχα παρατηρήσει, είναι ότι συστηματικά κτυπούσε την ομάδα λατρείας, τα άτομα που είχαν τη μουσική διακονία. Δημιουργούσε διάφορες καταστάσεις, που είχαν σαν αποτέλεσμα κάποια άτομα να αποχωρούν από τη διακονία και κυρίως να αποχωρούν από τη συνάθροιση. Η εμπειρία του αδ. Παππά και η πίστη του επανέφεραν τα πράγματα πάλι σε αρμονία και ισορροπία και οι συναθροίσεις συνεχίζονταν με θαυμαστές ευλογίες και πνευματικούς καρπούς. **Μετά από μερικούς μήνες, ίσως και χρόνο, πάλι το ίδιο πρόβλημα, αλλά και πάλι ο Κύριος έκανε χάρη και έλεος και η παρουσία Του ήταν φανερή μέσα στη συνάθροιση.** Επειδή αυτή η τακτική του Διαβόλου δεν σταματούσε, έδειχνε να κερδίζει κάποιες μάχες, αλλά για μένα δεν είχε κερδίσει τον πόλεμο, ήταν ένας νικημένος εχθρός, που το μόνο που μπορούσε να κάνει ήταν σπείρει την αμφιβολία και να φοβίσει, αλλά και σε αυτό ματαιοπονούσε, γιατί πολλές φορές ήταν που στη μεσοεβδομαδιαία συνάθροιση της Τετάρτης, γινόταν ειδική προσευχή για το θέμα αυτό.

Όταν ο Κύριος ανοίγει μια πόρτα, κανείς δεν μπορεί να την κλείσει και όταν Αυτός κλείνει μια πόρτα κανείς δεν μπορεί να την ανοίξει, Ο Κύριος άνοιξε στην οδό Γερανίου 44 μία θαυμαστή **πόρτα ευλογίας**, για να δεχτεί τα παιδιά Του που άλλοι «εργάτες» Του απέρριπταν, άνοιξε μια **πόρτα παρηγορίας και θαλπωρής** για κάθε πληγωμένο και ταλαιπωρημένο προβατάκι Του, άνοιξε

μια **πόρτα αποκατάστασης και ειρήνης** σε κάθε φουρτουνιασμένη και συγχυσμένη ψυχή. Όταν το έργο που ο Κύριος είχε αναθέσει στο χρισμένο εργάτη Του τελείωσε, τότε «έκλεισε» και την πόρτα αυτή, για να ανοίξει σε κάποιο άλλο σημείο μια άλλη πόρτα. Αυτό συμμαρτυρούν όλα τα γεγονότα που επακολούθησαν, τόσο κατά τα τελευταία χρόνια πριν κλείσει η συνάθροιση, όσο και μετά την παύση της λειτουργίας της. Θα αναφέρω συνοπτικά και χρονολογικά μερικά γεγονότα και πρόσωπα (συμπεριλαμβανομένου και του εαυτού μου) που έπαιξαν συγκεκριμένο ρόλο στην όλη πορεία:

(1) <u>Μανώλης ΜΠΟΤΟΥΝΑΣ</u>: Από τα βασικά ενεργά στελέχη της διακονίας «ΘΕΡΙΣΜΟΣ», οδηγούμενος από το Πνεύμα του Κυρίου και όχι από την καρδιά του, όπως μερικοί πίστεψαν, οδηγήθηκε σε μια άλλη συνάθροιση για να προσφέρει τις υπηρεσίες του, στην οποία πράγματι έγινε και αυτός και η οικογένειά του μια θαυμαστή ευλογία. Εάν έκανε κάτι που ήταν αντίθετο από το θέλημα του Κυρίου, πιστεύω ότι θα είχε οδυνηρή κατάληξη. Από τους καρπούς φαίνεται το καλό δένδρο και ο αδ. Μανώλης φάνηκε από τους ευλογημένους καρπούς της νέας διακονίας του.

(2) <u>Ιωάννα ΡΕΛΛΑΚΗ</u>: Η πνευματική της ομάδα, όταν ήρθε το πλήρωμα του χρόνου, οδηγήθηκε από το Πνεύμα του Κυρίου να εγκαταλείψει την συνάθροιση. Ήδη σε προηγούμενο κεφάλαιο ανέφερα ότι αυτό έπρεπε να γίνει και ήταν μέσα στα σχέδια του Θεού να γίνει, γιατί ο Κύριος έχει τους δικούς Του τρόπους να διδάσκει το λαό Του και να Τον οδηγεί πως θα εργαστεί για να υψωθεί το όνομά Του. Κανένας δεν μπορεί να αμφισβητήσει τη θετική πνευματική προσφορά της ομάδας διακονίας της αδ. Ιωάννας, τόσο μέσα στη συνάθροιση «ΘΕΡΙΣΜΟΣ», όσο και εκτός. Υπάρχει μεταξύ όλων των ατόμων της ομάδας μια θαυμαστή ενότητα, ομοψυχία και ομοθυμία μεταξύ τους.

(3) <u>Αλκιβιάδης ΤΖΕΛΕΠΗΣ</u>: Θα αναφερθώ και **στον εαυτό μου** για ένα γεγονός, που δεν γνωρίζουν οι αδελφοί, εκτός από τον αδ. Χρήστο Τσαμπαρλή. Εφόσον ήμουν βοηθός του αδ. Γιώργου και τον αντικαθιστούσα χωρίς να υπάρχει κανένα πρόβλημα αφενός και αφετέρου έχοντας κερδίσει την αγάπη και την εκτίμηση όλων των

αδελφών της εκκλησίας, τι πιο φυσικό ήταν από το να αναλάβω τη συνάθροιση, σαν συνέχεια του αδ. Γιώργου Παππά; **Πράγματι ο αδ. Γιώργος περίπου τρία χρόνια, πριν σταματήσει η λειτουργία της συνάθροισης, μου έκανε επίσημα την πρόταση να αναλάβω την εκκλησία σαν ποιμένας.** Όπως ήδη έχω αναφέρω, έχω κάνει ποιμένας και σε κατ' οίκον εκκλησία και σε δημόσια εκκλησία, κατά συνέπεια ήταν φυσικό να αναλάβω και την ποίμανση της εκκλησίας στην οποία ήδη βρισκόμουν και διακονούσα. Όλοι θα το θεωρούσαν μεγάλη ευλογία να αναλάβουν μια οργανωμένη εκκλησία με ωραία αίθουσα, που διέθετε πλήρη εξοπλισμό και που γενικά δεν παρουσίαζε λειτουργικά προβλήματα. **Όμως δεν δέχτηκα, γιατί δεν υπήρχε η οδηγία και η μαρτυρία του Κυρίου μέσα μου.** Αυτό ήταν και είναι κάτι πολύ βασικό για μένα, το οποίο τότε ανέφερα στο αδ. Γιώργο, καθώς και 2-3 ακόμα θέματα, που συνηγορούσαν σε αυτή την απόφασή μου. Ποτέ μου ο στόχος μου δεν ήταν να γίνω ποιμένας, **εάν δεν είχα την καθαρή οδηγία από τον Κύριο.** Το να είναι κάποιος υπεύθυνος μιας συνάθροισης, αυτό είναι πολύ μεγάλη πνευματική ευθύνη και όλοι μας γνωρίζουμε ότι πολλές συναθροίσεις δεν μπόρεσαν να προχωρήσουν πνευματικά, γιατί ο Κύριος δεν είχε χρίσει τους υπεύθυνους αυτών των εκκλησιών, εκτελούσαν μια υπηρεσία της καρδιάς του.

Μέσα μου υπήρχε η βαθιά πεποίθηση και η βεβαιότητα ότι βρισκόμουν στη συγκεκριμένη διακονία, μόνο και μόνο για να βοηθήσω τον αδ. Γιώργο Παππά, **εάν για οποιοδήποτε λόγο αυτός σταματούσε, τότε σταματούσα και εγώ**. <u>Είχα πλήρη αίσθηση της πνευματικής μου ευθύνης, ήξερα που ο Κύριος με είχε θέσει και γνώριζα εάν αναλάμβανα την ηγεσία της εκκλησίας, χωρίς την οδηγία και το χρίσμα του Κυρίου, αυτό θα με οδηγούσε σε ναυάγιο.</u> Η απόφασή μου αυτή εκ των υστέρων αποδείχθηκε ότι ήταν η απόλυτα ενδεδειγμένη και μέσα στο σχέδιο του Θεού για τη μετέπειτα πορεία της διακονίας «ΘΕΡΙΣΜΟΣ» (ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Στη συνέχεια, θα αναφέρω και άλλα περιστατικά που έχουν άμεση σχέση με εμένα).

(4) <u>Σπύρος ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ</u>: Ο αδ. Γιώργος όχι μόνο σεβάστηκε στην απόφασή μου, αλλά και το εκτίμησε, καταλαβαίνοντας ότι εγώ ήμουν ταυτισμένος μαζί του και εφόσον αυτός σταματούσε τη διακο-

νία, θα την σταματούσα και εγώ. Κατόπιν αυτού, ήρθε σε επικοινωνία με τον αδ. **Σπύρο Βούλγαρη** και του πρότεινε επίσημα να αναλάβει τη συνάθροιση. Πρόκειται για έναν εξαίρετο και ευλογημένο άνθρωπο του Θεού, που είχε φοιτήσει στις ΗΠΑ στο Βιβλικό Κολλέγιο «ΡΗΜΑ» (Rhema), που έχει δημιουργήσει ο παγκόσμια γνωστός εργάτης του Θεού Κένεθ Χάγκεν. Μεθοδικός και οργανωτικός καθώς είναι ο αδ.Σπύρος αμέσως έδωσε νέο αέρα στη συνάθροιση, που έδειξε να το πω πιο απλά «να παίρνει τα επάνω της», δηλαδή να παρουσιάζει σημαντική πνευματική πρόοδο. Ο αδ. Σπύρος έχοντας και την έγκριση του αδ. Γιώργου Παππά έκανε και μεγάλες αλλαγές στη διαρρύθμιση της αίθουσας, που ήταν σημαντικές και είχαν θετικό αποτέλεσμα. Όλα αυτά ξεκίνησαν από το έτος 2007 και μετά

Στην αρχή ο αδ. Σπύρος Βούλγαρης, δεν ήταν αποδεκτός από όλα τα μέλη της εκκλησίας, όχι ότι αμφισβητούσαν τις καλές προθέσεις του ή ότι ο ίδιος είχε συμβάλλει σε αυτό. Αντίθετα, σε όλες του τις ενέργειες ήταν (κατά τη δική μου γνώμη) άψογος και θετικός στις απόψεις του, είχε πνευματική ωριμότητα και γνώριζε πως έπρεπε να ενεργεί χωρίς να θίγει κανέναν. Αυτή η επιφυλακτικότητα από μια μικρή, πολύ μικρή μερίδα πιστών, οφειλόταν σε ένα μόνο γεγονός, που είναι στο ότι δεν τον γνώριζαν και βρέθηκε **ξαφνικά** στη συνάθροιση. Κατά συνέπεια, χρειαζόταν ένας χρόνος, για να ξεπεραστούν όλες αυτές οι επιφυλάξεις, κάτι που στη συνέχεια συνέβηκε και μπορώ να πω ανεπιφύλακτα ότι μερικά άτομα «δέθηκαν» τόσο πολύ μαζί του, που αργότερα όταν αποχώρησε από την συνάθροιση τον ακολούθησαν στη νέα του πνευματική πορεία.

Αξίζει να αναφέρω σαν ιστορικό γεγονός ότι και εγώ αρχές του 2002 είχα βρεθεί **ξαφνικά** σαν επίσημο μέλος της συνάθροισης**,** άγνωστος στη μεγάλη πλειοψηφία των εκεί αδελφών, αλλά αμέσως έγινα αποδεκτός από όλα τα μέλη της εκκλησίας και αποτέλεσα ένα άρρηκτο δεμένο κομμάτι της συνάθροισης, σαν να ήμουν εκεί από τη δημιουργία της. Αυτό έγινε, γιατί **ήταν μια καθαρή ενέργεια του Θεού** και είχα βρεθεί εκεί με συγκεκριμένο έργο, που ήταν να βοηθήσω τον αδ. Γιώργο και τίποτε άλλο. Όταν ο αδελφός έλειπε για μεγάλο χρονικό διάστημα, η απουσία του δεν ήταν έντονα αισθητή, όχι γιατί εγώ μπορούσα να συγκριθώ με τον αδ. Γιώργο (αυτό θα

ήταν αστείο να το σκεφτεί κάποιος), αλλά γιατί ο ίδιος ο Κύριος είχε φροντίσει να αναπληρώσει το κενό και ότι ο Κύριος κάνει είναι τέλειο και ευλογημένο, σε αντίθεση με τις δικές μας ενέργειες, που πάντα δημιουργούν προβλήματα.

Μπορώ να το ισχυριστώ ανεπιφύλακτα πως από τους όλους τους αδελφούς, υπήρχε μεγάλη αγάπη και εκτίμηση στο πρόσωπό μου και θα το ήθελαν πάρα πολύ να αναλάβω τη συνάθροιση, σαν συνέχεια του αδ.Γιώργου. Αξίζει να αναφερθεί, πως την περίοδο που μου έγινε πρόταση να αναλάβω την εκκλησία, είχε έρθει σπίτι μου ο αδελφός Χρήστος Τσαμπαρλής με τη σύζυγό του Άννα, **για να ενισχύσει αυτή την απόφαση - πρόταση του αδ. Γιώργου.** Βέβαια, επειδή ο αδελφός Χρήστος αγαπούσε «υπερβολικά» θα έλεγα τη διακονία «ΘΕΡΙΣΜΟΣ», επιστράτευσε όλα τα επιχειρήματα για να με πείσει, αλλά και εγώ, από τη δική μου πλευρά, για να μην επιμένει του ανέφερα διάφορες άλλες προφάσεις, όπως δογματικές, αλλά αυτός επειδή είναι ανοιχτό μυαλό και δεν βλέπει τα θέματα με δογματικές παρωπίδες, όλα αυτά τα θεώρησε υπεκφυγές και τον ισχυρισμό μου ότι εγώ ήμουν στην εκκλησία μόνο και μόνο για να βοηθήσω τον αδ. Γιώργο, δεν τον θεώρησε επαρκή.

Επειδή λοιπόν, γνώριζα ποια ήταν η δική μου υπηρεσία στη διακονία «ΘΕΡΙΣΜΟΣ», είχα αποφασίσει να έμενα στη συνάθροιση για όσο διάστημα θα έμενε ο αδ. Γιώργος και όταν αυτός θα αποχωρούσε, τότε θα τελείωνε και η εκεί δική μου διακονία, καθώς και η φυσική μου παρουσία. Πιστεύω ότι ο αδ. Σπύρος θα ήθελε να έμενα ως συνεργάτης του, αλλά δεν μπορούσα να κάνω κάτι που δεν είχα οδηγία από τον Κύριο, ήξερα ότι ο Κύριος θα με έστελνε σε κάποια άλλη υπηρεσία, άλλωστε ο αδ. Σπύρος ήταν και νέος και ικανότατος και μπορούσε να τα καταφέρει άριστα με νέους συνεργάτες, που ο Κύριος θα του προμήθευε. Θυμάμαι μία περίπτωση, κατά τους πρώτους μήνες που βρισκόταν στη συνάθροιση, είχα παρουσιάσει ένα θέμα για την επίδραση των ειδωλολατρικών εθίμων μέσα στην χριστιανική διδασκαλία με την πάροδο των αιώνων και στο τέλος όταν τελείωσα, γεμάτος ενθουσιασμό ο αδ. Σπύρος, που καθόταν προς το τέλος, σηκώθηκε επάνω και προχωρώντας προς τα εμπρός έλεγε γεμάτος ενθουσιασμό για το θέμα που είχα παρουσιάσει «φανταστικό, καταπληκτικό!!!»

Επειδή είχα αποφασίσει να φύγω, εφόσον ο αδ.Γιώργος έφευγε και επειδή δεν ήθελα να στενοχωρήσω τον αδ. Σπύρο, άρχισα σιγά-σιγά και διακριτικά να αποχωρώ από την ενεργό διακονία του λόγου και φυσικά να μη συμμετέχω στις νέες διαρρυθμίσεις των χώρων ή σε διάφορες άλλες υπηρεσίες, ώστε να μη δημιουργηθεί σκάνδαλο και όλα να γίνουν ομαλά. Τα πράγματα όμως εξελίχθηκαν τελείως διαφορετικά, με κοινή και αμοιβαία δήλωση του αδ. Σπύρου και του αδ. Γιώργου, ενώπιον όλης της εκκλησίας, ο αδελφός Σπύρος αποχώρησε και δημιούργησε μια δική του ανεξάρτητη διακονία, ως εκπρόσωπος του «ΡΗΜΑ» στην Ελλάδα, με ομολογουμένως ευλογημένα αποτελέσματα, γεγονός που δείχνει ότι ο Κύριος δεν ήθελε να εργαστεί στη διακονία «ΘΕΡΙΣΜΟΣ», αλλά για μια άλλη διακονία, για την οποία τον είχε χρίσει.

(5) **<u>Ηλίας ΝΤΟΥΦΑΣ</u>:** Τα δύο τελευταία χρόνια ήρθε στη διακονία «ΘΕΡΙΣΜΟΣ» σαν ενεργό μέλος ο αδ. **Ηλίας Ντούφας**. Πρόκειται για έναν ευλογημένο εργάτη του Θεού, που είχε εργαστεί σε πάρα πολλούς πνευματικούς τομείς και οι εμπειρίες του ήταν πολύτιμες για τη νέα του διακονία. Πράγματι βοήθησε σημαντικά σε πολλούς τομείς και ιδιαίτερα στη διακονία του λόγου. Επίσης διοργάνωνε και μουσικές πνευματικές εκδηλώσεις μαζί με τον εξίσου ευλογημένο Χριστιανό καλλιτέχνη **Κώστα Σπανό.** Εφόσον εγώ δεν είχα δεχτεί να αναλάβω την εκκλησία και δεν υπήρξε θετικό αποτέλεσμα και με τον αδ. Σπύρο Βούλγαρη, υπήρχε η προοπτική να την αναλάβει ο αδελφός Ηλίας, βοηθούμενος μάλιστα στην αρχική του πορεία και από τον αδ.Γιώργο Παππά και από εμένα. Τα γεγονότα όμως εξελίχθηκαν τελείως διαφορετικά, έξω από τις δικές μας προβλέψεις και μπορώ να πω ότι για ένα μικρό διάστημα έλαβαν και **δραματική τροπή,** που είχαν σαν αποτέλεσμα ο δρόμος να **«κλείσει»** για τον Ηλία Ντούφα να αναλάβει την εκκλησία. Δεν είναι του παρόντος να αναφέρουμε τα γεγονότα που έλαβαν χώρα τότε, ούτε και θα ωφελούσε, εκείνο που είναι βέβαιο και στη μετέπειτα πορεία της εκκλησίας φανερώθηκε, ήταν πως δεν ήταν θέλημα του Κυρίου ο αδελφός Ηλίας να αναλάβει την εκκλησία αυτή, γιατί ο Θεός είχε άλλα σχέδια για την εκκλησία αυτή και άλλα σχέδια για τον ίδιο. Αξίζει να σημειωθεί ότι μετά την παύση της διακονίας «ΘΕΡΙΣΜΟΣ» ο αδ. Ηλίας είχε μια ευλογημένη πνευματική πορεία, ιδρύοντας μια εκκλησία σε περιοχή του Πειραιά και ταυτόχρονα ενεργώντας και σαν ευαγγελιστής (κήρυκας του Λόγου) στη γειτονική Βουλγαρία με θαυμαστά αποτελέσματα.

(6) **<u>Ιανουάριος 2011 - Το ΤΕΛΟΣ</u>:** Κατόπιν των παραπάνω, εγώ συνέχισα με τον αδ. Γιώργο Παππά, όπως συνέβαινε πριν τον ερχομό των Σπύρου Βούλγαρη και Ηλία Ντούφα. Ήταν πλέον πεπεισμένος ο αδ. Γιώργος ότι ο Κύριος ξεκίνησε τη συνάθροιση αυτή με τον ίδιο και ότι θα την τελείωνε με τον ίδιο, δεν είχε όμως απάντηση «γιατί» έπρεπε να τα γεγονότα να εξελιχθούν με αυτόν τον τρόπο, είχε όπως εμπιστοσύνη στον Κύριο και έτσι υπήρχε ειρήνη στην καρδιά του. Τέλος του 2010 έλειψε για ένα μεγάλο διάστημα στο Γιοχάνεσπουργκ και έμελε να είναι η τελευταία φορά που τον αναπλήρωνα. Την Κυριακή, **19 Δεκεμβρίου 2010**, έκανα το τελευταίο μου κήρυγμα στην αίθουσα «ΘΕΡΙΣΜΟΣ» με Χριστουγεννιάτικο θέμα, που είχε τίτλο **«ΤΟ ΣΠΕΡΜΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ»**. Τον επόμενο μήνα, **Ιανουάριος 2011**, η συνάθροιση σταμάτησε επίσημα να λειτουργεί, με βασική αιτία τα μεγάλα οικονομικά προβλήματα που είχαν δημιουργηθεί, αφενός μεν λόγω της σταδιακής μείωσης των μελών (άρα δεν υπήρχαν και εισφορές), αφετέρου δε και της υπάρχουσας οικονομικής κρίσης, που επιδείνωσε το πρόβλημα, σημειωτέον για όσους δεν γνωρίζουν η αίθουσα «ΘΕΡΙΣΜΟΣ» κατελάμβανε ολόκληρο τον 3^{ο} όροφο στην οδό Γερανίου με πάρα πολλούς κύριους και βοηθητικούς χώρους.

Στην ίδια αίθουσα τα τελευταία χρόνια συστεγαζόταν και μια ομάδα Ουκρανών αδελφών, που έκαναν συνάθροιση τις Κυριακές, σε διαφορετικές ώρες. Είχαν ενδιαφερθεί να αναλάβουν τη λειτουργία της αίθουσας, χωρίς όμως να γνωρίζω ποια ήταν τελικά η εξέλιξη της όλης υπόθεσης.

(7) **<u>Επιστροφή στις ΡΙΖΕΣ</u>**: Όταν η συνάθροιση σταμάτησε τη λειτουργία της (αρχές του 2011) για μένα ήταν μεγάλη ανατροπή στη ζωή μου με αρνητικό χαρακτήρα. Εγώ είχα καθαρή οδηγία από τον Κύριο να βρεθώ στην συνάθροιση για να βοηθήσω τον αδ. Γιώργο, οπότε, εφόσον ο αδ. Γιώργος έπαψε να ενεργεί ως ποιμένας, τελείωσε και η δική μου η αποστολή ως βοηθός του. Παρ' όλο

που μετά οι λίγοι αδελφοί που είχαν απομείνει, ενώθηκαν με μια άλλη ευλογημένη συνάθροιση, που ποιμένας της είναι ένας εξαίρετος αδελφός, ο **Τάσος Αρώνης**, που έχει μεγάλο ζήλο για τις χαμένες ψυχές, έχει μεγάλη πνευματική εμπειρία και επιτυχημένη διακονία, εγώ δεν ακολούθησα, γιατί δεν είχα την οδηγία του Κυρίου Ιησού, μέσα μου μια έντονη φωνή μου έλεγε **«περίμενε, μη βιάζεσαι ακόμα!!!!»**.

Αξίζει να σημειωθεί για λόγους ιστορικούς, ότι ο αδ. Γιώργος Παππάς, πολύ νέος στην ηλικία, ξεκίνησε τη διακονία του από την εκκλησία αυτή (οδός Δεληγιώργη 26-28, Ομόνοια), όταν ποιμένας της ήταν ο αδ. **Ηρόδοτος Κουρπάς.** Ο Θεός τον οδήγησε και πάλι στην αρχική πνευματική του αφετηρία, από εκεί απ' όπου ξεκίνησε για το μεγάλο έργο που του είχε αναθέσει και τώρα κλείνοντας τον κύκλο της διακονίας του, 40 έτη και πλέον, ένα πνεύμα ευγνωμοσύνης μπορεί να έρχεται στην καρδιά του, αναπολώντας την τεράστια πνευματική διαδρομή που έκανε σε εξωτερικό και Ελλάδα. Θα μπορούσα να ονομάσω την εξέλιξη αυτή **«Επιστροφή στις ρίζες»**. Φυσικά ο αδ. Γιώργος, δεν έμεινε ποτέ «αργός», απαλλαγμένος πλέον από τα καθήκοντα του ποιμένα, γύριζε όλη την Ελλάδα, μεταφέροντας τις αποκαλύψεις του Θεού στο λαό Του. Σαν πολύ βαθύς γνώστης του Λόγου του Θεού και σαν άνθρωπος πί-στης, διαθέτει το μοναδικό χάρισμα να αναζωπυρώνει τις πονεμένες και πνευματικές πεσμένες καρδιές των πιστών. Τα μηνύματά του πάντα με αποκαλύψεις πνευματικές, φέρνουν στις καρδιές των πιστών ειρήνη και αυξάνουν την πίστη τους.

Μέσα στην πορεία των παιδιών του Θεού, τίποτα δεν είναι «τυχαίο» και όλα είναι μέσα στην πρόνοια του Θεού. Η διακονία «ΘΕΡΙΣΜΟΣ» σταμάτησε να έχει σαν κέντρο κάποιο δημόσιο κτίριο, αλλά ο αδελφός Γιώργος τη συνέχισε μέσω internet, δημιουργώντας στο facebook την ομάδα "**Georgios Pappas Ministry**" και παράλληλα είχε και **διπλή διακονία του λόγου**, τόσο ως συνεργάτης του αδ. Τάσου Αρώνη, όσο και ως και περιοδεύων ομιλητής σε διάφορες συναθροίσεις στην επαρχία, όπως αναφέρθηκε..

(8) **<u>Η δική μου ΠΟΡΕΙΑ</u>:** Μετά την παραπάνω εξέλιξη των γεγονότων, χωρίς να έχω συγκεκριμένη οδηγία από τον Κύριο, επέστρεψα τυπικά και προσωρινά σε συνάθροιση που διακονούσα στο παρελθόν, σαν ένα απλό μέλος, μέχρι ο Κύριος να με οδηγήσει για μια νέα υπηρεσία, για τη δική Του δόξα. Ένα σημαντικό γεγονός που συνέβηκε τον ίδιο μήνα με την παύση της λειτουργίας της διακονίας «ΘΕΡΙΣΜΟΣ» και συγκεκριμένα στις 31.01.2011, ήταν η τοποθέτησή μου ως τμηματάρχη σε κάποια Υπηρεσία του Υπουργείου του οποίου ήμουν υπάλληλος, που μου δέσμευε το χρόνο και ιδιαίτερα δύο Κυριακές κάθε μήνα. Αυτή τη χρονική συγκυρία, ποτέ δεν τη θεώρησα «τυχαία», γιατί εγώ προσωπικά δεν πιστεύω στην «τύχη» (η Τύχη είναι αρχαία θεά), εγώ πιστεύω στη «πρόνοια» του Κυρίου για τα παιδιά Του. Ο Κύριος γνώριζε και την εξέλιξη της εργασίας μου, γεγονός που σημαίνει ότι, εάν θα είχα αναλάβει την ποίμανση της εκκλησίας, όταν μου το είχε προτείνει ο αδ. Γιώργος Παππάς, θα είχα εκ των υστέρων σοβαρό πρόβλημα ώστε να μπορώ να ανταποκριθώ στις πνευματικές υποχρεώσεις μου. Αυτή η δεσμευσή μου κράτησε δυόμισι περίπου έτη, μέχρι και το Μάιο 2013. Τον επόμενο μήνα (08.07.2013) υπέβαλα αίτηση παραίτησης, καθόσον είχα συμπληρώσει τον απαιτούμενο από την ισχύουσα νομοθεσία χρόνο υπηρεσίας.

Θαυμαστή ήταν η πορεία της διακονίας «ΘΕΡΙΣΜΟΣ», όπου για μια ακόμα φορά βλέπουμε ότι ***«τα ΠΑΝΤΑ συνεργούν στο αγαθό, για τους αγαπώντας το Θεό»***. Εγώ δεν είχα οδηγία να αναλάβω τη συνάθροιση, ο Κύριος γνώριζε ποια θα ήταν η εργασιακή μου πορεία μου στο μέλλον, αλλά και ποια θα είναι και η μετέπειτα πνευματική μου πορεία. Έκλεισε επίσης το δρόμο στους αδελφούς Σπύρο Βούλγαρη και Ηλία Ντούφα να είναι οι συνεχιστές του έργου του αδ. Γιώργου Παππά.

(8) **<u>Η αυλαία ΠΕΦΤΕΙ</u>**: Από τον Ιανουάριο του 2011, άρχισε η αντίστροφη μέτρηση για τη διακονία «ΘΕΡΙΣΜΟΣ». Το καλοκαίρι του ίδιου έτους επιδεινώθηκε σοβαρά η υγεία της αδ. Λίτσας, συζύγου του αδ. Γιώργου Παππά και μετά από ένα εξάμηνο, στις **11.12.2011,** αναχωρεί για τον ουρανό. Άποψή μου είναι ότι το γεγονός αυτό, ήταν η «αρχή του τέλους» της διακονίας «ΘΕΡΙΣΜΟΣ», καθόσον ακριβώς μετά από ενάμιση έτος, στις **17.07.2013**, αναχωρεί για τον ουρανό και ο αδελφός Παππάς.

Προσωπικά πιστεύω ότι η διακονία «ΘΕΡΙΣΜΟΣ» έπαυσε να υπάρχει στα χαρτιά, αλλά όχι στην πράξη. Ο αδ. Γιώργος, μέσα από τα βιβλία του, μέσα από τα μηνύματα του, μέσα από την ίδια τη ζωή του για όσους τον γνώρισαν προσωπικά και μέσα από τις αφηγήσεις των άλλων για όσους δεν τον γνώρισαν προσωπικά, θα συνεχίζει να μιλά. Ο αδ. Γιώργος ΠΑΠΠΑΣ δεν είναι πλέον μαζί μας, μένει όμως το πλούσιο έργο του το οποίο μας άφησε ως παρακαταθήκη για να μας ευλογεί, όπως έκανε όταν και ο ίδιος όταν ήταν παρών, κοντά μας. Ξέρουμε ότι μια ημέρα θα τον συναντήσουμε και πάλι στον ουρανό και εκεί θα γίνει μεγάλο πανηγύρι, θα γίνει αλαλαγμός χαράς. Για την αναχώρηση του αδελφού Γιώργου, που εγώ τη χαρακτήρισα ως «ξαφνική αρπαγή στον ουρανό», έχουμε αναφερθεί με περισσότερες λεπτομέρειες στο πρώτο κεφάλαιο του βιβλίου αυτού.

(9) <u>«ΕΤΙ ΛΑΛΕΙ» (ακόμα μιλά)</u>: Ήταν Παρασκευή 19.07.2013, δύο ημέρες ακριβώς μετά την ξαφνική αναχώρηση του Γιώργου Παππά, όταν συναντήθηκα στο αναψυκτήριο ενός πάρκου στη Ραφήνα με μερικούς φίλους και αδελφούς. Στα θέματα που συζητούσαμε προτεραιότητα είχαν τα πνευματικά και φυσικά το πρόσφατο γεγονός που αφορούσε τον αδ. Γιώργο. Όταν ένας αδελφός (ονόματι Γιάννης Μ.), άκουσε για την αναχώρησή του στον ουρανό, πετάχτηκε ξαφνιασμένος επάνω από το κάθισμά του, λέγοντας με απορία: *«Τι; Ο αδ. Παππάς πέθανε; Ξέρετε τι είχε κάνει αυτός ο άνθρωπος για μένα, χωρίς να τον έχω γνωρίσει;»* και άρχισε να διηγείται τι ακριβώς του είχε συμβεί.

Ο αδ.Γιάννης είχε μεγάλη φοβία με τα αεροπλάνα, τα φοβόταν υπερβολικά. Λόγω του επαγγέλματός του έπρεπε όμως να κάνει ταξίδια και εκεί υπήρχε το μεγάλο πρόβλημα, πως θα ξεπερνούσε τις φοβίες του. Οι γονείς του, αναγεννημένοι πιστοί, στο πρώτο ταξίδι που έκανε για επαγγελματικούς λόγους, του έδωσαν κασέτες με κηρύγματα του αδ. Γιώργου Παππά να ακούει μέσα στο αεροπλάνο, που είχαν σαν θέμα την πίστη. Ο αδ. Γιάννης όλη την ώρα της πτήσης άκουγε με ακουστικά τα μηνύματα και οι άλλοι συνάδελφοί του που γνώριζαν τις φοβίες του, του έκαναν αστεία. Το ίδιο έκανε και την επόμενη και στην μεθεπόμενη πτήση, άκουγε τα

χρισμένα μηνύματα του αδ. Γιώργου Παππά και οι φοβίες του εξαφανίστηκαν τελείως, τη θέση τους την πήρε η ειρήνη του Κυρίου και η εμπιστοσύνη στο Λόγο Του.

Οι γονείς του, δεν είχαν γνωρίσει τον αδ. Παππά, ήσαν για χρόνια μέλη της Ελεύθερης Ευαγγελικής Εκκλησίας και αργότερα έγιναν μέλη της Ε.Α.Ε.Πεντηκοστής, αλλά έχοντας ακούσει τα μηνύματα του αδ. Γιώργου Παππά, κατάλαβαν ότι αυτό ήταν το πνευματικό «φάρμακο» για να θεραπευτεί ο γιος τους από τις φοβίες που είχε κυριευθεί, όπως και έγινε **και τώρα** (δύο ημέρες μετά την αναχώριση του αδελφού Γιώργου για τον ουρανό), **το έκανε ομολογία, το έλεγε και αγαλλίαζε η ψυχή του.** Αυτός ήταν ο εργάτης του Θεού Γιώργος Παππάς και αυτός θα εξακολουθεί να είναι και μετά την αναχώρησή του, ΑΚΟΜΑ ΘΑ ΜΙΛΑ με πολλούς και ποικίλους τρόπους!!!

Θα κλείσω το κεφάλαιο αυτό, με τα λόγια που είπε ο γιος του Τάσος κατά την αποχαιρετιστήρια τελετή (22.06.2013). Ο αδ. Γιώργος ήταν ένας από τους πιο δραστήριους ανθρώπους του Θεού. Δεν μπορούσε να ησυχάζει και να κάθεται, χωρίς να κάνει κάτι για το έργο του Κυρίου, ήταν συνέχεια σε κίνηση. Η ζωή του χαρακτηριζόταν από αυτό. Παρά τη μεγάλη συναισθηματική φόρτιση και τη θλίψη που υπήρχε κατά την αποχαιρετιστήρια τελετή, αυτό το επεσήμανε ο γιος του Τάσος, λέγοντας χαρακτηριστικά ***«…Μόνο τώρα τον βλέπω να μην κινείται».*** Έτσι θα παραμένει στη μνήμη όλων μας ο ακούραστος και δραστήριος «ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ» Γιώργος Παππάς.

.

Κεφάλαιο ΠΕΜΠΤΟ
ΤΟ ΣΥΓΓΡΑΦΙΚΟ ΤΟΥ ΕΡΓΟ

Ο Γιώργος Παππάς ήταν πολυγραφότατος. Έχει αφήσει πίσω του ένα πλούσιο συγγραφικό έργο. Σήμερα στον Ελληνικό χώρο, δεν υπάρχουν πολλοί εργάτες του ευαγγελίου που να έχουν ασχοληθεί αποκλειστικά με τη συγγραφή πνευματικών βιβλίων. Βέβαια θα βρούμε πάρα πολλούς αναγεννημένους πιστούς, που να έχουν γράψει ένα ή δύο βιβλία, ίσως και περισσότερα, αλλά ο Γιώργος Παππάς ήταν ένα από τα άτομα που ξεχώριζε και στον τομέα αυτό.

Είναι σημαντικό ότι πολλά από τα θέματα που πραγματεύεται στα βιβλία του, τα έχει διδάξει κατά καιρούς στις διάφορες συναθροίσεις και έχουν διασωθεί σε ηχογραφημένα μέσα (CD/κασέτες). **Ένα θέμα που παρουσιάζεται ταυτόχρονα και σε βιβλίο και σε CD, αποτελεί έναν εξαίρετο συνδυασμό, για έναν που θέλει να μελετήσει και να εντρυφήσει στο συγκεκριμένο θέμα.** Επίσης υπάρχει και η δυνατότητα επιλογής, καθόσον ο ενδιαφερόμενος μελετητής και ερευνητής του Λόγου του Θεού μπορεί ένα θέμα ή να το διαβάζει, ή να το ακούει, ανάλογα πως τον διευκολύνει.

Στο κεφάλαιο αυτό γίνεται μια παρουσίαση των τίτλων των βιβλίων του Γιώργου Παππά και αυτό γίνεται, τόσο για να γνωρίσει ο αναγνώστης το πολύτιμο πνευματικό έργο που μας έχει αφήσει ως παρακαταθήκη ο ευλογημένος εργάτης του Κυρίου, όσο και για να τιμηθεί ο ίδιος και να προωθηθεί το έργο του, ώστε ο κάθε ενδιαφερόμενος να μπορεί να επιδιώξει να προμηθευτεί ότι τον ενδιαφέρει.

01. ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ, το λιγότερο διαβασμένο βιβλίο
02. ΑΠΟΔΡΑΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ (τευχίδιο)
03. ΒΟΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΝΙΚΗ (εξέχουσαι διδασκαλίαι)
04. ΓΝΩΡΙΣΕ ΠΟΙΟΣ ΕΙΣΑΙ
05. ΕΙΡΗΝΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΙΓΙΔΑ
06. ΕΝΑΣ ΑΣΥΓΚΡΑΤΗΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ
07. Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ

08. Η ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
09. Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
10. Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ
11. Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ & ΟΙ ΤΙΤΛΟΙ
12. ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΘΡΙΑΜΒΟΥ
13. Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΗΣ ΣΚΕΨΗΣ
14. Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ ΤΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ
15. Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ
16. Ο ΑΛΑΝΘΑΣΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ
17. ΟΙ ΔΕΚΑ ΠΑΡΘΕΝΕΣ, είναι η εκκλησία;
18. ΟΜΟΡΦΗ ΖΩΗ
19. ΠΕΘΑΙΝΕΙ Ο ΘΕΟΣ;
20. ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΗΣ ΣΚΕΨΗΣ
21. ΣΠΟΡΑ ΚΑΙ ΘΕΡΙΣΜΟΣ
22. ΤΑΞΙΔΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ (βιογραφικό)
23. ΤΑ ΠΑΡΕΞΗΓΗΜΕΝΑ
24. ΤΕΤΕΛΕΣΤΑΙ
25. ΤΟ «ΠΑΤΕΡ ΗΜΩΝ» ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΓΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ
26. ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΔΙΑΖΥΓΙΟΥ
27. ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ και Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ
28. ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΙΩΗΛ (σχόλια - ανάλυση)
29. ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΔΑΝΙΗΛ (σχόλια - ανάλυση)
30. Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
31. ΩΡΑ ΓΙΑ ΕΞΟΔΟ - ΚΑΤΑΚΤΗΤΕΣ

Αξίζει να σημειωθεί ότι στα βιβλία υπ' αριθ. 09, 15, 17, 18, 27, 28, 29 και 30 η επεξεργασία και η επιμέλεια των κειμένων έχει γίνει από εμένα, ενώ τα βιβλία υπ' αριθ. 28 - 30 κυκλοφορούν και από τις εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ», γεγονός που σημαίνει ότι ο ενδιαφερόμενος έχει τη δυνατότητα να προβεί στην αναζήτησή τους. Πρόκειται τα βιβλία αυτά, εφόσον γίνει η αναγκαία επεξεργασία να κυκλοφορήσουν και σε ηλεκτρονική μορφή (αρχεία PDF) και να αναρτηθούν στο διαδίκτυο, ώστε οι ενδιαφερόμενοι στην Ελλάδα και το εξωτερικό να έχουν άμεση πρόσβαση στα κείμενα αυτά.

Κεφάλαιο ΕΚΤΟ

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΤΟΥ ΕΡΓΟ σε ΜΗΝΥΜΑΤΑ - ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Εάν το συγγραφικό έργο του Γιώργου Παππά χαρακτηρίζεται ως **μεγάλο,** το πνευματικό του έργο σε ηχογραφημένα μηνύματα και μαθήματα μπορεί να χαρακτηρισθεί χωρίς υπερβολή ως **τεράστιο και ασύγκριτο**. Σήμερα, έχουν διασκορπισθεί σε όλο τον κόσμο τα μηνύματά του και εκατοντάδες είναι εκείνοι που έχουν ευλογηθεί από το άκουσμά τους και μάλιστα όπως μερικοί ομολογούν οι ίδιοι τα έχουν ακούσει και τα έχουν ξανακούσει. Προσωπικά έχω ακούσει πολλές μαρτυρίες ατόμων, που με ενθουσιασμό μιλούσαν για το πόσο είχαν ευλογηθεί από τα μηνύματά του και ιδιαίτερα για το πόσο είχαν αυξηθεί στην πίστη τους. Ο κύριος χαρακτηρισμός που θα μπορούσε να δοθεί εύστοχα στον άνθρωπο αυτό του Θεού ήταν να ονομασθεί «**Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ»,** γιατί όσοι τον άκουσαν, είτε ζωντανά, είναι από ηχογραφημένα μέσα, αύξαναν σε πίστη και έπαιρναν πνευματική δύναμη για να προχωρήσουν.

Για 40 ολόκληρα χρόνια ο ακούραστος και δραστήριος Γιώργος Παππάς, είχε γυρίσει τον πλανήτη Γη ολόκληρο, από Αμερική μέχρι Αυστραλία και από Ευρώπη μέχρι Αφρική. Εάν θα μπορούσε κάποιος να συγκεντρώσει όλα τα μηνύματα που έχει κάνει, θα είχε μία από τις πιο πλούσιες συλλογές, τόσο σε αριθμό, όσο και σε ποικιλία θεμάτων. Αυτό δυστυχώς δεν είναι δυνατόν να συμβεί και είναι μεγάλη πνευματική απώλεια.

Στην περίοδο 2001 - 2010 όπου η διακονία «ΘΕΡΙΣΜΟΣ» είχε την έδρα της στο κέντρο της Αθήνας (οδός Γερανίου 44) σώθηκε το μεγαλύτερο μέρος των θεμάτων του αδ. Γιώργου Παππά. Σε αυτό συνέβαλαν σημαντικά, τόσο η Καίτη Σαββίδου, όσο και η Νάνσυ Σιρράκου, υπεύθυνες στη διακονία των κασετών/CD και στον ήχο. Πολύ αργότερα ανέλαβα εγώ να μετατρέπω τις κασέτες σε CD και να φιλοτεχνώ τα εξώφυλλα και τις στρογγυλές ετικέτες των CD. Το αποτέλεσμα ήταν να δημιουργήσω ένα προσωπικό αρχείο (αυτοτελών) μηνυμάτων και μαθημάτων, ανεξάρτητα από το αρχείο που τηρούσε η

εκκλησία. Όπως στη συνέχεια εξελίχθησαν τα γεγονότα και η διακονία «ΘΕΡΙΣΜΟΣ» από τον Ιανουάριο 2011 έπαυσε να λειτουργεί, διασώθηκε ένα πολύ μεγάλο μέρος από τα μηνύματα της τελευταίας δεκαετίας. Δυστυχώς υπήρξαν και περιπτώσεις που λόγω **τεχνικών προβλημάτων** ευλογημένα μηνύματα δεν κατέστη δυνατόν να ηχογραφηθούν, όπως επίσης υπήρξαν και περιπτώσεις που έγινε μεν ηχογράφηση, αλλά δεν υπήρχε ευκρίνεια ήχου. Η μη ηχογράφηση των μηνυμάτων αυτών ήταν κάτι που δεν μπορούσε να αποφευχθεί, καθόσον δεν μπορούσαν να προβλεφθούν τα τεχνικά προβλήματα και αυτό ήταν μεγάλη πνευματική απώλεια.

Στο κεφάλαιο αυτό η καταγραφή και η παρουσίαση του διασωθέντος πνευματικού έργου του αδ. Γιώργου Παππά, γίνεται με την κωδικοποίηση την οποία έχω κάνει και υπάρχει στο προσωπικό μου αρχείο. Ως **κωδικός αριθμός** του κάθε μηνύματος είναι ο **αύξων αριθμός (Α/Α)** που αναφέρεται στο σχετικό κατάλογο, τόσο για τα μονά μηνύματα (μονά CD/DVD), όσο και για τα διπλά μηνύματα (διπλά CD). Για τις **σειρές μαθημάτων** δεν υπάρχει χαρακτηριστικός κωδικός, αριθμός, απλά παρατίθεται ο τίτλος του μαθήματος, ανεξάρτητα από τον αριθμό των CD που περιλαμβάνει η κάθε σειρά.

Σε όσες περιπτώσεις έχει διασωθεί η **ημερομηνία** που δόθηκε το μήνυμα καταγράφεται, καθώς και τυχόν άλλες λεπτομέρειες, όπως για παράδειγμα το εδάφιο ή η Βιβλική περικοπή που αποτελεί το κεντρικό θέμα του μηνύματος.

Όλο το έργο που αναφέρεται στον πίνακα παρακάτω, έχει αναρτηθεί στο διαδίκτυο και συγκεκριμένα στο προσωπικό λογαριασμό μου στο facebook και στην επιλογή **«φωτογραφίες»,** καθώς και στην ομάδα «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ». **Η ανάρτηση περιλαμβάνει μόνο τα εξώφυλλα και τις εσωτερικές ετικέτες των CD/DVD.** Πρόκειται για μια ενημερωτική παρουσίαση, που θα είναι πολύ χρήσιμη σε κάθε ενδιαφερόμενο, που θα ήθελε να έχει πρόσβαση στο υλικό αυτό.

Στο YouTube στο κανάλι **"Filadelfos Channel 2"** έχουν αναρτηθεί **53** videos με μηνύματα του αδ. Παππά. Στο μέλλον πρόκειται να αναρτηθούν **110** ακόμα (αυτοτελή) μηνύματά του καθώς και πολλές σειρές μαθημάτων.

ΜΗΝΥΜΑΤΑ σε 157 μονά CD

Α/Α CD	ΤΙΤΛΟΣ ΜΗΝΥΜΑΤΟΣ	ΣΧΟΛΙΑ	Α/Α DVD
001	Το άγγιγμα του Κυρίου Ιησού		
002	Το αίμα του Ιησού Χριστού		
003	Παραδοσιακός ή ζωντανός Θεός; (η παραβολή του άσωτου υιού)		
004	Η ανυπακοή του Ιωνά και τα αποτελέσματα		
005	Άφησε πίσω το παρελθόν		
006	Δια πίστεως ομολογώ (Ιωάννης ΙΘ:31)		
007	Γιατί απιστούμε;		
008	Τα δώρα του Θεού 6 σημεία από το Β΄ κεφ. Εφεσίους		
009	«Και είδε την πίστη τους» - Μάρκος Β:1-12 (η θεραπεία του παραλυτικού)		
010	**Αναστημένη ζωή** (Μάρκος, κεφ. Ις΄/16)		
011	7 βήματα για σταθερότητα (Πράξεις Β:22-26)		
012	Ο Ιησούς Χριστός ΕΡΧΕΤΑΙ !!!		
013	Η προσφορά του Κάιν και η προσφορά του Άβελ		
014	**(α)** Ο καθαρισμός του ναού του σώματος **(β)** Η πίστη και η ενέργεια της		
015	Καταστρέψτε τα έργα του Διαβόλου		
016	Είσοδος του Ιησού στα Ιεροσόλυμα	01.04.2007	
017	Μετάνοια από νεκρά έργα (Εβραίους ς':1-3)		
018	Η μηλωτή του Ηλία (Β΄ Βασιλέων, κεφ.Β΄)		
019	Η Πεντηκοστή και τα 9 σημεία της	*βλ.CD 38*	
020	Τα τέλεια δώρα του Θεού (Ιάκωβος Α:16-17)	31.12.2006	
021	Ο «Ιούδας» και η δοξολογία του Θεού		
022	Ευάρεστοι στο Θεό (Β΄ Κορινθίους Ε:9)		
023	Χαρά και ζωή από το Θεό		

024	**(α)** Ο Θεός, ως Πατέρας **(β)** Το σπέρμα της γυναίκας		
025	Ο καλός ποιμένας (Ψαλμός ΚΓ/23)		
026	Το θαύμα στην Κανά (Ιωάννης, κεφ.Β΄)		
027	Πάσχει ο Χριστιανός, ναι ή όχι;	16.02.2003	
028	Τα 4 σημεία για πνευματική νίκη		
029	Ο νόμος της υιοθεσίας		
030	Προσευχή ΜΕ απάντηση *(βλέπε CD 45)*		
031	Πιστεύω στην **αποκάλυψη** του Λόγου Του **(Ότι έγινε ΗΔΗ ΕΙΝΑΙ – Ότι θα γίνει ΗΔΗ ΕΓΙΝΕ)** Εκκλησιαστής Γ:15 *(βλ.CD 86)*	08.09.2002	**49**
032	Δαβίδ και Γολιάθ (Α΄ Σαμουήλ, κεφ.ΙΖ/17)		
033	Τα σανδάλια του Ιησού		
034	**(α)** 12 σημεία από την ανάσταση του Ι.Χ. **(β)** Το άρωμα της αγάπης του Θεού		
035	Εξουσία επί της Γης - Μάρκος Β:1-12 (θεραπεία του παραλυτικού)		
036	Το Πνεύμα του Θεού ζωοποιεί τον πιστό		
037	Ο Λόγος του Θεού **είναι** το ισχυρό όπλο μας		
038	Πεντηκοστή: Η φωτιά του Θεού	*βλ.CD 19*	
039	**«Εωσού. . .»**/Μέχρι ο Κύριος να απαντήσει	17.03.2002	
040	Η ψεύτικη ζύμη (Ματθαίος Ις΄/16:5-12)		
041	Αναζωπύρωσε το χάρισμά σου		
042	Τυφλοί βλέπουν και χωλοί περπατούν		
043	Κλείσε στόματα λεόντων	23.03.2008	
044	**(α)** Σταθείτε στην πίστη (Α΄ Κορινθ.Ις΄/16:13) **(β)** Πρέπει να είσαι άρρωστος;	07.04.2002	
045	**(α)** Η προσμονή του «Μεγάλου Αφεντικού» **(β)** Προσευχή ΧΩΡΙΣ απάντηση	11.09.2002	
046	Εξι (6) σκαλοπάτια για το Θρόνο	10.08.2008	
047	Η μάστιγα της αρρώστιας	02.03.1997	
048	Ο νόμος του Θεού (Ρωμαίους Ζ:23, Η:2)		

049	Πως ν' αλλάξεις την πικραμένη σου ζωή		
050	Τι είναι η ΑΛΗΘΕΙΑ (Ιωάννης ΙΗ:38)		
051	Πεντηκοστή: Η εκκλησία και η δύναμή της	**15.06.2008**	
052	Διδάγματα από τη ζωή του Ιώβ.		**06**
053	Διδάγματα από τον προφήτη Αγγαίο	**07.06.2009**	
054	Η παραβολή της ζύμης (Ματθαίος ΙΓ:33)		
055	**(α)** Ο θρόνος της Χάρης (Εβραίους Δ:14-16) **(β)** Γιατί κλαις Χριστιανέ; (Ιωάννης Κ:11-16)		
056	Ο σκοπός της επίσκεψης του Θεού		
057	**(α)** Οι σπασμένες πύλες (Κριτές, κεφ.Ζ/7) **(β)** Μην ξεχνάς τους φυλακισμένους		
058	Ο άσωτος υιός (Λουκάς, κεφ. ΙΕ' /15)		
059	Προετοιμασμένοι πνευματικοί λίθοι	**09.10.2008**	
060	Τα δύο είδη γνώσης	**14.06.2009**	
061	Η σπουδαιότητα του Πνεύμ. του Θεού στη ζωή μας		
062	Συνθήκη επί θυσίας (Ψαλμός Ν:10)	**02.08.2009**	
063	Ο χαμένος παράδεισος	**27.09.2009**	**08**
064	Ο Αρχηγός της σωτηρίας (Εβραίους Β:10)	**04.10.2009**	
065	Το αίμα του ΙΗΣΟΥ ως κατάκριση ή ως ευλογία στη ζωή μας;	**25.10.2009**	
066	Η δύναμη της σκέψης (Παροιμίες ΚΓ:7)	**15.11.2009**	**09**
067	Ο Θεός του σήμερα (Ιωάννης ΙΑ:21-25)	**17.01.2010**	
068	Οι 3 όροι της διαθήκης του Θεού	**24.01.2010**	
069	Ο στρατιώτης του Ιησού Χριστού	**31.01.2010**	**10**
070	Να χαίρεστε πάντοτε (Α' Θεσσαλονικείς Ε:16)	**07.02.2010**	
071	Οφείλουμε ΜΟΝΟ αγάπη	**14.02.2010**	**11**
072	Βασιλεία ΘΕΟΥ και Βασιλεία ΟΥΡΑΝΩΝ	**14.03.2010**	**13**
073	Τα έργα της σάρκας	**21.03.2010**	**14**
074	Οι 4 ερωτήσεις του Πιλάτου	**28.03.2010**	

075	**(α)** Τα κόκαλα του Ιησού (Γένεση Ν:24-25) **(β)** Το νίψιμο των ποδιών (Ιωάννης ΙΓ΄/13)	**28.01.2001**	
076	Το σχέδιο του Θεού για τη θυσία του ΙΗΣΟΥ		
077	Οι 7 άδικες κατηγορίες για τον ΙΗΣΟΥ		
078	Η ανάσταση του Ιησού και τα σημεία της		
079	Οι αναστατώσαντες την οικουμένη	**21.04.2002**	
080	Η Σκηνή του Μαρτυρίου και οι συμβολισμοί	**23.11.2008**	
081	ΒΗΘΣΕΒΑ: «Ο οίκος της χάρης του Θεού»	**29.11.2009**	
082	Τα 3 στάδια της σωτηρίας (Εβραίους Α:14)	**06.12.2009**	
083	Η επιστροφή των αποστατών	**13.11.2009**	
084	Η αποκάλυψη του Θεού για τους εκλεκτούς	**18.04.2010**	
085	Γιατί μας κάλεσε ο Θεός;	**02.05.2010**	
086	Πιστεύω στην **εκπλήρωση** του Λόγου Του **(Ότι έγινε ΗΔΗ ΕΙΝΑΙ – Ότι θα γίνει ΗΔΗ ΕΓΙΝΕ)** Εκκλησιαστής Γ:15 ***(βλ.CD 31)***	**16.05.2010**	
087	Πως ν' αποφύγεις τους κινδύνους (Ματθ.ΙΔ:24)		
088	Ο ποταμός του παραδείσου	**11.02.2001**	
089	**(α)** Πως μπορούν ν' ανοίξουν οι ουρανοί **(β)** «Ας κάμωμεν άνθρωπον...»	**20.03.2001** **08.04.2001**	
090	Υπακοή (Α΄ Σαμουήλ ΙΕ:22-23)	**30.06.2001**	
091	Τα νόμιμα εν Χριστώ δικαιώματά μας	**14.04.2002**	
092	Ευλόγει η ψυχή μου τον Κύριο (Ψαλμός ΡΓ/103)	**13.12.2006**	
093	Χρίσμα και εξουσία		
094	**(α)** Ο νόμος του Θεού (Ρωμαίους, κεφ.Γ') **(β)** Νίκησε τη θλίψη	**02.02.2001**	
095	**(α)** Θεραπεία γυναίκας συγκύπτουσας **(β)** Κληρονόμοι της δια πίστεως δικαιοσύνης	***βλ.CD 148***	
096	**(α)** Ο Ιησούς και η Σαμαρείτισσα **(β)** Η ανάσταση του Ιησού Χριστού		
097	Θρησκεία χωρίς αλήθεια (Ιάκωβος Α:26-27)		
098	Οι επαγγελίες του Θεού (Β' Κορινθίους Α:20-21)		

099	Τι πρέπει να θυμάσαι και να σκέπτεσαι	**22.09.2002**	
100	**ΣΥΝ**αναστηθήκαμε επειδή **ΣΥΝ**αποθάναμε	**29.09.2002**	
101	Η δύναμη του χρίσματος	**06.10.2002**	
102	**«Επειδή γη είσαι….»** (Γένεση Γ:17-19)	**30.05.2010**	
103	Άνοιξε τα μάτια μου Κύριε (Ψαλμός ΡΙΘ:18)	**06.06.2010**	
104	Τι έγινε την **Πεντηκοστή** ***(βλ.CD 19 & 38)***	**13.06.2010**	
105	Πως μπορούμε να αλλάξουμε καταστάσεις	**20.06.2010**	
106	Αυτός είναι το ΑΛΦΑ & το ΩΜΕΓΑ	**27.06.2010**	
107	Ο Θεός δεν αφαιρεί, όσα Αυτός προσφέρει	**11.07.2010**	**33α**
108	Ο σταυρός του Ι.Χ. είναι το κέντρο της σωτηρίας	**25.07.2010**	**17**
109	**(α)** Πρόσεχε μη διαφθαρεί ο νους σου **(β)** Τα κόκαλα του ΙΩΣΗΦ και τα κόκαλα του ΙΗΣΟΥ	**18.07.2010** **01.08.2010**	**33β** **18**
110	Τρία σημεία από τον «Καλό Σαμαρείτη»	**01.08.2010**	**19**
111	**(α) Η αναστημένη ζωή** (Ιωάννης ΙΒ:9-11) **(β) Ο «Λόγος» έγινε «σάρκα»** (Β΄Ιωάννου εδ.9)	**29.08.2010** **05.09.2010**	**21** **---**
112	Καταφρονήσας την αισχύνην του σταυρού	**19.09.2010**	**24**
113	Να βλέπουμε τη χαρά του Κυρίου (Ιωάννης ΙΕ:11)	**26.09.2010**	**25**
114	Ο καλός αγώνας της πίστης	**03.10.2010**	**26**
115	Εμπόδια για να γνωρίσουμε τον Ιησού		**27**
116	Αντιθέσεις «Αρπαγής της Εκκλησίας» και «Β΄ ερχομού του Κυρίου Ιησού»	**17.10.2010**	**16**
117	Κήρυγμα και Μαρτυρία	**24.10.2010**	**28**
118	Επιθυμία για μία καλύτερη ζωή	**31.10.2010**	**29**
119	Μόνο ο Θεός δίνει ζωή	**14.11.2010**	**31**
120	Αναγεννημένη ζωή (‘Ασμα Ασμάτων Ε:3)	**21.11.2010**	**32**
121	Προσέχετε τι ακούτε (Μάρκος Δ:24)	**04.07.2010**	
122	Το χρίσμα του εργάτη του Θεού	**2003**	**02**

123	Δεν μπορείς να υπηρετείς ΔΥΟ κυρίους!!		
124	**(α)** Γιατί έπεσε ο Εωσφόρος (Ησαΐας ΙΔ:12) **(β)** Μη γυρίσεις πίσω (Μάρκος 6/**ς’** :45-51)		
125	Η Χαναναία γυναίκα (Ματθαίος ΙΕ:22-28)		
126	Η ταπείνωση του Ιησού: Εαυτόν εκένωσεν		
127	Η αιμορροούσα γυναίκα (Μάρκος Ε:25-31)		
128	**(α)** Ο Θεός απαντά σε προσευχές **(β)** Ξέχασε τα παλιά, κοίταξε μπροστά		
129	Έχεις αξία για το Θεό		
130	Η φωνή του αλέκτωρα (σήμερα!!)		
131	Οι πύλες των εχθρών σου (Γένεση ΚΒ:15-18)		
132	Ο Κύριος θα προνοήσει (Γένεση ΚΒ:14)		
133	Ο ερχομός του Κυρίου Ιησού		
134	Η πνευματική έννοια των 6 ημερών Της δημιουργίας του Θεού		
135	Φανέρωσε την αγάπη – Λουκάς Ζ:37-38 (η αμαρτωλή γυναίκα με το αλάβαστρο μύρου)		
136	Ο θάνατος του Ιησού		**04**
137	**(α)** Το έργο του Κυρίου Ιησού (Ιωάννης 6/**ς**΄:28) **(β)** Ποιος είναι ο πλάνος (Β΄ Ιωάννου εδ.7-8)	**15.08.2010** **05.09.2010**	**20** **22**
138	Η πέτρα του Θεού (Α΄ Κορινθίους 10/**Ι**΄:1-5)	**12.09.2010**	**23**
139	**(α)** Ισραήλ και Εκκλησία **(β)** Η σφραγίδα του χρίσματος		**30** **33γ**
140	Μη συμβιβάζεσαι με τον κόσμο		
141	Το λάδι του χρίσματος		**34**
142	Τα δώρα του Θεού		**35**
143	Για να έρθουν καιροί αναψυχής		**36**
144	**«Εγώ ενίκησα…»** (Πράξεις ΙΖ:28)		**37**

145	Επιτυχία		**38**
146	Ευχαριστώ το Θεό για όλα		**39**
147	Η ανάσταση του Ιησού στη ζωή μας		**40**
148	Θεραπεία της συγκύπτουσας γυναίκας	*βλ.CD 95α*	**41**
149	Αλλαγή ομολογίας		**42**
150	Μη φοβάσαι (Γένεση ΙΕ/15)		**43**
151	Οι 3 ερωτήσεις του Θεού προς τον άνθρωπο		**44**
152	Πνευματική όραση		**45**
153	Πως μπορούμε ν' αλλάξουμε τις καταστάσεις		**46**
154	Το ναυάγιο της πίστης		**47**
155	Σκέψου, τι σκέπτεται ο Θεός για σένα	**22.09.2002**	**50**
156	Είσαι δικαιωμένος;	**29.09.2002**	**51**
157	Το ένδυμα της αγάπης	**23.02.2003**	**52**

ΣΥΝΟΛΟ: 157 CD - 175 μηνύματα
(18 CD περιέχουν διπλά μηνύματα)

1. «ΜΗΝΥΜΑΤΑ που δίνουν ΖΩΗ»

Όλα τα μηνύματα, που περιλαμβάνονται στα **157 μονά CD,** υπάρχουν και σε καλαίσθητη κασετίνα των **10 CDmp3,** με την ίδια αρίθμηση και με το γενικό τίτλο «**ΜΗΝΥΜΑΤΑ που δίνουν ΖΩΗ**» ***(όλα τα μηνύματα συγκεντρωτικά).***

2. «ΛΟΓΟΙ αιώνιας ΖΩΗΣ»

Με τον παραπάνω τίτλο κυκλοφορεί **1 CDmp3,** που περιλαμβάνει τα μηνύματα που βρίσκονται στα υπ' αριθ. **Δ09 - Δ15 διπλά CD (**Σύνολο: 7 θέματα σε 16 μαθήματα**).**

Τα μηνύματα που υπάρχουν στα υπ' αριθ**. Δ01 - Δ08 διπλά CD** περιλαμβάνονται στην παραπάνω κασετίνα των 10 CDmp3.

*(Τα **διπλά CD συνολικά είναι 15 – Βλέπε επόμενη σελίδα)***

ΜΗΝΥΜΑΤΑ σε 15 διπλά CD

Α/Α	ΤΙΤΛΟΣ ΜΗΝΥΜΑΤΟΣ - ΣΧΟΛΙΑ
Δ01	**ΤΕΣΣΕΡΑ θέματα - ΔΥΟ ομιλητές** **CD1: «Πως ν' αλλάξεις την πικραμένη σου ζωή»** (Γιώργος Παππάς: 11.03.1986) **«Το νέον πράγμα»** (Αλκ.Τζελέπης:17.10.1993) **CD2: «Οι σπασμένες πύλες»** (Γ.Παππάς:12.03.1986) **«Πορεία νίκης- θριάμβου»** (Α.Τζελέπης, 03.03.2002**)**
Δ02	**Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΙΚΟΥ** **CD1: «Είδε την πίστη τους_Μάρκος Β΄»** (βλ.CD 09) **CD2: «Εξουσία επί της Γης_Μάρκος Β΄»** (βλ.CD 35)
Δ03	**ΠΡΟΣΕΥΧΗ με ή χωρίς ΑΠΑΝΤΗΣΗ** **CD1: «Προσευχή ΜΕ απάντηση»** (βλ.CD 30) **CD2: «Προσευχή ΧΩΡΙΣ απάντηση»** (βλ.CD 45)
Δ04	**Ο ΑΣΩΤΟΣ ΓΙΟΣ** **CD1: «Παραδοσιακός ή ζωντανός Θεός»** (βλ.CD 03) **CD2: «Ο άσωτος Υιός- Λουκάς ΙΕ΄»** (βλ.CD 58)
Δ05	**ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ** **CD1: «Πεντηκοστή και τα 9 σημεία της»** (βλ.CD 19) **CD2: «Πεντηκοστή και δύναμη»** (βλ.CD 51)
Δ06	**Η ΖΥΜΗ και ΟΙ ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΙ ΤΗΣ** **CD1: «Η ψεύτικη ζύμη - Ματθαίος Ις΄:5-12»** (βλ.CD 19) **CD2: «Η παραβολή της ζύμης - Ματθ.ΙΓ:33»** (βλ.CD 51)

Δ07	**Η ΑΡΠΑΓΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** **CD1:** «Τα κόκαλα του Ιησού» (βλ.CD 75) **CD2:** «Αποκάλυψη για τους εκλεκτούς» (βλ.CD 84)
Δ08	**ΟΤΙ ΕΓΙΝΕ «ΕΙΝΑΙ» και ΟΤΙ ΘΑ ΓΙΝΕΙ «ΕΓΙΝΕ»** **CD1:** «Εκκλησιαστής Γ:15 - 08.09.2002» (βλ.CD 31) **CD2:** «Εκκλησιαστής Γ:15 - 16.05.2010» (βλ.CD 86)
	«ΛΟΓΟΙ ΑΙΩΝΙΑΣ ΖΩΗΣ» (Δ09 – Δ15)
Δ09	**ΟΙ 7 ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ** **CD1:** «Οι 2 Εκκλησίες της Αποκάλυψης» (25.04.2010) **CD2:** «Οι 7 Εκκλησίες της Αποκάλυψης» (23.05.2010)
Δ10	**Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΩΡΙΖΕΙ** **CD1:** Μέρος Α΄ - 12.10.2008» **CD2:** Μέρος Β΄ - 26.10.2008»
Δ11	**Η ΕΠΙΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ** **CD1:** «Η επίγνωση του Θεού» - Μέρος Α΄ **CD2:** «Η επίγνωση του Θεού» - Μέρος Β΄
Δ12	**Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ** **CD1:** «Η γλώσσα του πιστού» - Μέρος Α΄ **CD2:** «Η γλώσσα του πιστού» - Μέρος Β΄
Δ13	**Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ** **CD1:** «Η δικαιοσύνη του Θεού» - Μέρος Α΄ **CD2:** «Η δικαιοσύνη του Θεού» - Μέρος Β΄ και Γ΄
Δ14	**ΠΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ Η ΨΥΧΗ** **CD1:** «Πως λειτουργεί η ψυχή» - Μέρος Α΄ **CD2:** «Πως λειτουργεί η ψυχή» - Μέρος Β΄ και Γ΄
Δ15	**ΠΩΣ και ΓΙΑΤΙ ΔΟΞΑΖΟΥΜΕ ΤΟ ΘΕΟ** **CD1:** «Πως και γιατί δοξάζουμε το Θεό» - Μέρος Α΄ **CD2:** «Πως και γιατί δοξάζουμε το Θεό» - Μέρος Β΄

ΣΕΙΡΕΣ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ σε CD

01. Η ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ - Κασετίνα 4 CD. Περιλαμβάνει και ένα extra θέμα με ομιλητή τον Αλκιβιάδη Τζελέπη: **«Η χαμένη Κιβωτός της Διαθήκης»** Κυκλοφορεί και σε **1 CDmp3** — **3 CD**

02. ΓΑΜΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑΖΥΓΙΟ- Κασετίνα 4 CD. Περιλαμβάνει και ένα extra θέμα με ομιλητή τον Αλκιβιάδη Τζελέπη: **«Σχέσεις άνδρα και γυναίκας»** Κυκλοφορεί και σε **1 CDmp3** — **3 CD**

03. Από το ΣΤΑΥΡΟ στην ΑΝΑΣΤΑΣΗ — **1 CD mp3**
Ένα **CD mp3** (έκδοση 04/2010) με **6** σχετικά θέματα, που περιέχονται στα μονά CD με κωδικό αριθμό (κατά σειρά παρουσίασης):
CD76, CD 77, CD74, CD78, CD55 και CD34

04. ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ — **4 CD**

05. ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΑΡΡΩΣΤΟΣ; — **4 CD**
Κασετίνα που περιλαμβάνει τα υπ' αριθ.
CD 27, CD 42, CD 44 και CD 47.

06. ΑΡΡΩΣΤΙΕΣ και ΘΕΡΑΠΕΙΑ — **1 CD mp3**
Ένα **CD mp3** (έκδοση 05/2010) με 8 θέματα, που περιλαμβάνονται στις παραπάνω υπ' αριθμόν (04) και (05) περιπτώσεις.

07. Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ - Κασετίνα 4 CD. Περιλαμβάνει και ένα extra θέμα με ομιλητή τον Αλκιβιάδη Τζελέπη: **«Το κλειδί της συγχώρησης»** - Κυκλοφορεί και σε **1 CDmp3** — **3 CD**

08. Η ΣΩΤΗΡΙΑ — **4 CD**
Τα CD περιλαμβάνουν και ύμνους λατρείας - δοξολογίας
Κυκλοφορεί και σε **1 CDmp3**

09. ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ — 4 CD

Τα CD περιλαμβάνουν και ύμνους λατρείας - δοξολογίας

Κυκλοφορεί και σε **1 CDmp3**

10. ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΦΩΝΑΖΕΙ — 4 CD

Τα CD περιλαμβάνουν και ύμνους λατρείας - δοξολογίας

Κυκλοφορεί και σε **1 CDmp3**

11. Η ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ, κεφ. 1-7 — 6 CD

Τα CD περιλαμβάνουν και ύμνους λατρείας - δοξολογίας

Κυκλοφορεί και σε **1 CDmp3**

12. ΟΙ ΠΑΡΑΒΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ — 9 CD

Κυκλοφορεί και σε **1 CDmp3**

CD 01. (α) Ο ΚΡΥΜΜΕΝΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ - Ματθαίος ΙΓ:44 (43.41΄)
72.37΄ (β) ΟΙ 10 ΜΝΕΣ - Η παραβολή της ΣΥΚΙΑΣ (28.55΄)

CD 02. (α) ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΥ ΑΜΠΕΛΩΝΑ - Ματθαίος Κ:1-16 (60.17΄)
71.28΄ (β) ΥΜΝΟΙ ΛΑΤΡΕΙΑΣ και ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΣ (11.11΄)

CD 03. (α) ΟΙ 10 ΠΑΡΘΕΝΕΣ-Ο ΓΑΜΟΣ ΤΟΥ ΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ (34.26΄)
68.51΄ (β) Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΔΕΛΦΟΣ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ ΓΙΟΥ (34.25΄)

CD 04. (α) Ο ΚΟΚΚΟΣ ΤΗΣ ΣΙΝΑΠΕΩΣ/ Ματθαίος ΙΓ:31-32 (55.04΄)
73.32΄ (β) ΥΜΝΟΙ ΛΑΤΡΕΙΑΣ και ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΣ (18.27΄)

CD 05. (α) Ο ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΤΗΣ - Ο ΦΡΟΝΙΜΟΣ ΔΟΥΛΟΣ (23.01΄)
72.21΄ (β) ΤΟ ΧΑΜΕΝΟ ΠΡΟΒΑΤΟ-Η ΧΑΜΕΝΗ ΔΡΑΧΜΗ (41.25΄)

CD 06. Το ΔΙΧΤΥ- Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ- Ο άσπλαχνος ΔΟΥΛΟΣ (72.42΄)

CD 07. (α) Η παραβολή της ΖΥΜΗΣ - Ματθαίος ΙΓ:33 (54.38΄)
73.50΄ (β) ΥΜΝΟΙ ΛΑΤΡΕΙΑΣ και ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΣ (19.12΄)

CD 08. (α) Ο ΑΣΩΤΟΣ ΓΙΟΣ - Λουκάς ΙΕ:11- 32 (59.15΄)
73.54΄ (β) ΥΜΝΟΙ ΛΑΤΡΕΙΑΣ και ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΣ (14.38΄)

CD 09. (α) Ο ΚΑΛΟΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΗΣ - Λουκάς Ι'/10:30- 37 (47.43΄)
71.01΄ (β) ΥΜΝΟΙ ΛΑΤΡΕΙΑΣ και ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΣ (23.18΄)

13. ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΔΑΝΙΗΛ — 8 CD

Συνοπτική παρουσίαση του βιβλίου

Τα CD περιλαμβάνουν και ύμνους λατρείας-δοξολογίας

Κυκλοφορεί και σε **1 CDmp3**

14. ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΙΩΗΛ — 5 CD

Τα CD περιλαμβάνουν και ύμνους λατρείας-δοξολογίας

Κυκλοφορεί και σε **1 CDmp3**

15. Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ — 2 CDmp3 (24 CD)

(16) ΜΑΘΗΜΑΤΑ από τη ΒΙΒΛΟ - 1 — 4 CD mp3

Κασετίνα των **4 CD mp3** με θέματα, που περιλαμβάνονται στις παραπάνω υπ' αριθμόν (01), (02), (03) και (06) περιπτώσεις.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Η υπ' αριθ. **06** *περίπτωση περιλαμβάνει τις υπ' αριθ.* **04** *και* **05** *περιπτώσεις.*

(17) ΜΑΘΗΜΑΤΑ από τη ΒΙΒΛΟ - 2 — 4 CD mp3

Κασετίνα των **4 CD mp3** με θέματα, που περιλαμβάνονται στις παραπάνω υπ' αριθμόν (07) έως και (10) περιπτώσεις.

(18) ΜΑΘΗΜΑΤΑ από τη ΒΙΒΛΟ - 3 — 4 CD mp3

Κασετίνα των **4 CD mp3** με θέματα, που περιλαμβάνονται στις παραπάνω υπ' αριθμόν (11) έως και (14) περιπτώσεις.

19. ΜΗΝΥΜΑΤΑ που δίνουν ΖΩΗ — 10 CD mp3

Κασετίνα των **10 CDmp3** που περιλαμβάνει όλα τα μηνύματα που υπάρχουν στα **157** μονά CD *(όλα τα μηνύματα συγκεντρωτικά).*

20. ΛΟΓΟΙ αιώνιας ΖΩΗΣ — 1 CD mp3

Ένα **CDmp3** που περιλαμβάνει συνολικά 7 θέματα που υπάρχουν στα υπ' αριθ. **Δ09 - Δ15** διπλά CD *(μικρή σειρά 7 θεμάτων, σε 16 μαθήματα).*

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Στις 3 τετραπλές κασετίνες των περιπτώσεων **16, 17** και **18** περιλαμβάνονται ΟΛΕΣ οι σειρές των μαθημάτων σε **12** συνολικά **CDmp3,** πλην της ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ *(όλες οι σειρές συγκεντρωτικά).*

ΜΗΝΥΜΑΤΑ σε DVD

Α/Α DVD	ΤΙΤΛΟΣ ΜΗΝΥΜΑΤΟΣ	ΣΧΟΛΙΑ	Α/Α CD
01	Η δύναμη του Πνεύματος στην ενότητα	06.1999	---
02	Το χρίσμα του εργάτη του Θεού	27.06.2003	122
03	Ο σταυρός του Ι.Χ. **χωρίζει** τους ανθρώπους	12.10.2008	---
04	Ο θάνατος του Ιησού	04.2009	136
05	Επιστολή Ιούδα, εδ.1-4 / Τα 5 σημεία της	04.2009	---
06	Η Ιστορία του Ιώβ - Μέρος Α΄	26.04.2009	52
07	Ο Λόγος είναι Πνεύμα	06.09.2009	---
08	Ο χαμένος παράδεισος	27.09.2009	63
09	Η δύναμη της σκέψης	15.11.2009	66
10	Ο στρατιώτης του Ιησού Χριστού	31.01.2010	69
11	Οφείλουμε αγάπη	14.02.2010	71
12	Επίγνωση του Θεού	21.02.2010	---
13.	Βασιλεία του Θεού και Βασιλεία των ουρανών	14.03.2010	72
14	Τα έργα της σάρκας	21.02.2010	73
15	Οι 7 εκκλησίες της Αποκάλυψης	25.04.2010 23.05.2010	διπλό CD
16	Αντιθέσεις αρπαγής της εκκλησίας και Β΄ ερχομού του Κυρίου Ιησού	17.10.2010	116
17	Ο σταυρός του Ι.Χ. είναι το κέντρο της σωτηρίας	25.07.2010	108
18	Τα κόκαλα του Ιωσήφ & τα κόκαλα του Ιησού	01.08.2010	109β
19	Τρία σημεία από τον «καλό Σαμαρείτη»	08.08.2010	110
20	Το έργο του Κυρίου Ιησού (Ιωάννης 6/**ς**΄:28-29)	15.08.2010	137α
21	Η αναστημένη ζωή (Ιωάννης 12/**ΙΒ**:9-11)	29.08.2010	111
22	Ο πλάνος (Β΄ Ιωάννου, εδ.7-8)	05.09.2010	137β
23	Η πέτρα του Θεού (Α΄ Κορινθίους 10/**Ι**΄:1-5)	12.09.2010	138
24	Καταφρονήσας την αισχύνη του σταυρού	19.09.2010	112

25	Να βλέπουμε τη χαρά του Κυρίου	26.09.2010	113
26	Ο καλός αγώνας της πίστης	03.10.2010	114
27	Εμπόδια για να γνωρίσουμε τον Ιησού	10.10.2010	115
28	Κήρυγμα και μαρτυρία (Πράξεις 10/**Ι'**:42)	24.10.2010	117
29.	Επιθυμία για μια καλύτερη ζωή	31.10.2010	118
30	Ισραήλ και εκκλησία	07.11.2010	139α
31.	Μόνο ο Θεός δίνει ζωή	14.11.2010	119
32.	Αναγεννημένη ζωή (Άσμα Ασμάτων 5/**Ε**:3)	21.11.2010	120
33.	**(1)** Ο Θεός δεν αφαιρεί όσα Αυτός προσφέρει **(2)** Προσέχετε μη διαφθαρεί ο νους σας **(3)** Η σφραγίδα του χρίσματος του Θεού		107 109α 139β
34.	Το λάδι του χρίσματος (Έξοδος 30/**Λ:**22-25)		141
35.	Τα δώρα του Θεού		142
36.	Για να έρθουν καιροί αναψυχής		143
37.	Εγώ ενίκησα (Πράξεις 17/**ΙΖ**:28)		144
38.	Επιτυχία		145
39.	Ευχαριστώ το Θεό για όλα		146
40.	Η ανάσταση του Ιησού στη ζωή μας		147
41.	Θεραπεία της συγκύπτουσας γυναίκας		148
42.	Αλλαγή ομολογίας (Ιώβ, κεφ.42/**ΜΒ**΄)		149
43.	Μη φοβάσαι (Γένεση 15/**ΙΕ**΄)		150
44.	Οι 3 ερωτήσεις του Θεού προς τον άνθρωπο		151
45.	Πνευματική όραση		152
46.	Πως μπορούμε ν' αλλάξουμε τις καταστάσεις		153
47.	Το ναυάγιο της πίστης		154
48.	Το Πνεύμα του Θεού αποκαλύπτει ***(συλλεκτικό)***		---
49.	Πιστεύω στην αποκάλυψη του Λόγου Του **«Ότι έγινε ΗΔΗ ΕΙΝΑΙ – Ότι θα γίνει ΗΔΗ ΕΓΙΝΕ»** (Εκκλησιαστής 3/**Γ**:15)	08.09.2002	31
50.	Σκέψου, ΤΙ ΣΚΕΠΤΕΤΑΙ ο Θεός για σένα	22.09.2002	155
51.	Είσαι δικαιωμένος;	29.09.2002	156
52.	Το ένδυμα της αγάπης	23.02.2003	157

Κεφάλαιο ΕΒΔΟΜΟ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΣΤΟ ΓΙΟΧΑΝΕΣΜΠΟΥΡΓΚ

1. Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ και ΤΟ ΚΑΛΕΣΜΑ

Το κεφάλαιο αυτό αποτελεί ένα **ειδικό αφιέρωμα** στον μεγάλο άνδρα του Θεού Γιώργο Παππά και στο οποίο αναφέρεται η πορεία του από την Ελλάδα στη Νότια Αφρική, πως ο Κύριος τον οδήγησε να φύγει από την Αθήνα και να εγκατασταθεί στο μακρινό Γιοχανεσμπουργκ για να Τον υπηρετήσει όπως Αυτός θα τον οδηγούσε. Ένα από τα βιβλία που έχει γράψει ο αδ. Παππάς έχει τίτλο «**ΤΑΞΙΔΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ**» και στο βιβλίο αυτό αφηγείται την πολύχρονη πνευματική του πορεία, παρουσιάζοντας σημαντικές στιγμές από τη διακονία του. Από το βιβλίο αυτό έχω πάρει αρκετά στοιχεία και τα παρουσιάζω σε διασκευή εδώ σαν επίλογο του παρόντος βιβλίου.

Το έτος **1974** επισκέφτηκε τη συνάθροιση της οδού Δεληγιώργη ένα ζευγάρι αδελφών από τη Νότια Αφρική, ο Αντώνης και η Ελένη και είπαν στους εκεί αδελφούς για το πόσο μεγάλη ανάγκη υπάρχει να πάει κάποιος Έλληνας εργάτης εκεί για να κηρύξει τα καλά νέα της σωτηρίας του Ιησού στους Έλληνες μετανάστες, που ζούσαν μακριά από την πατρίδα τους και είχαν τόσο μεγάλη ανάγκη να ακούσουν το μήνυμα του ευαγγελίου και ζήτησαν από τους αδελφούς της εκκλησίας της Αθήνας να προσεύχονται, ώστε ο Θεός να στείλει κάποιον εργάτη Του να ευαγγελίσει του Έλληνες της Νότιας Αφρικής, που εργάζονταν σκληρά για να αποκτήσουν κάποιο περιουσιακό όφελος, ώστε να μπορέσουν να γυρίσουν πίσω.

Πράγματι οι αδελφοί της Αθήνας άρχισαν να έχουν αυτό το αίτημα στην προσευχή τους. Ο καιρός περνούσε, η προσευχή συνεχιζόταν, αλλά απάντηση από τον ουρανό δεν φαινόταν να έρχεται. Όλοι σχεδόν οι αδελφοί είχαν υιοθετήσει τη φράση ***«Κύριε, στείλε κάποιον εργάτη Σου στη Νότια Αφρική!!»*** Ενώ η προσευχή συνεχιζόταν, κάποια Τρίτη βράδυ, σε μια συνάθροιση συμπροσευχής, ο αδ. Γιώργος Παππάς έλεγε με πόνο μέσα του την ίδια προσευχή ***«Θεέ μου, στείλε κάποιον εργάτη Σου στην χώρα αυτή»***. Εκείνη

την ώρα που έλεγε αυτά τα λόγια είχε μια επίσκεψη από το Πνεύμα του Κυρίου και μια φωνή μέσα του έλεγε ***«Ιδού, η ώρα που σε χρειάζομαι».*** Αυτό ήταν κάτι που τον συντάραξε, δεν περίμενε μια τέτοια απάντηση από το Θεό. Όπως ο ίδιος ομολογούσε αργότερα, όταν προσευχόταν για το θέμα αυτό, η σκέψη του πάντα πήγαινε ότι ο Θεός αυτό θα το έκανε με άλλους και όχι με τον ίδιο.

Όταν τελείωσε η ώρα της προσευχής, ο αδ. Γιώργος πλησίασε τον ποιμένα της εκκλησίας αδ. Ηρόδοτο (Τάκη, όπως τον αποκαλούσαν) και του είπε τι του συνέβη. Το πιο συγκλονιστικό στο γεγονός αυτό είναι ότι, ενώ μιλούσε με τον ποιμένα για την αποκάλυψη του Κυρίου, έρχεται και η γυναίκα του Λίτσα και με έκπληξη την άκουσε να του λέει ότι το ίδιο είπε ο Κύριος και στην ίδια. Είπε πως, ενώ προσευχόταν για το αίτημα αυτό, ένοιωσε μέσα της να γίνεται ένας σεισμός και μια φωνή να της λέγει ***«ο Γιώργος πρέπει να πάει».*** Αυτό ήταν μια συμμαρτυρία από τον Κύριο ότι τους καλούσε να πάνε να εργαστούν για τους Έλληνες της Νότιας Αφρικής. Μετά από αυτή την ενέργεια του Θεού, αποφάσισαν να υπακούσουν στη φωνή Του και να πάνε στην Ν.Αφρική.

Μετά το παραπάνω γεγονός οι ημέρες περνούσαν και άρχισαν να απασχολούν τον αδ. Γιώργο διάφορες αρνητικές σκέψεις. Που θα πήγαιναν σε μια τόσο μακρινή χώρα της Αφρικής; Αυτό δεν ήταν καθόλου εύκολο, του φαινόταν μεγάλο «βουνό». Θα πήγαιναν σε μια χώρα που δεν γνώριζαν κανέναν και που δεν γνώριζαν ούτε την Αγγλική γλώσσα για να μπορούν να έχουν επικοινωνία με τους εκεί ανθρώπους. Αυτά τα αισθήματα άρχισαν να δουλεύουν μέσα του και στη σκέψη του ερχόταν μια φωνή που του έλεγε «ΠΟΥ θα πάτε, ΠΟΥ αφήνετε γονείς, αδέλφια σαρκικά και πνευματικά, ΠΟΥ αφήνετε το σπίτι σας το οποίο κτίσατε με τόσο κόπο…» και πολλές άλλες παρόμοιες σκέψεις του έρχονταν στο μυαλό σαν χείμαρρος.

Παρέα με αυτές τις σκέψεις ο καιρός περνούσε και πολλές φορές έλεγε στον εαυτό του «δεν θα πάω». Με το να αρνείται όμως να ακολουθήσει την οδηγία του Κυρίου, συνέβησαν μερικά γεγονότα, που τελικά τον οδήγησαν στη σταθερή απόφαση να υπακούσει στη φωνή του Θεού. Ένα όμως ήταν το γεγονός που έπαιξε καταλυτικό ρόλο στην απόφασή του να κάνει το θέλημα του Θεού και αυτό το γεγονός πάρα πολλές φορές το ομολογούσε.

Εκείνον τον καιρό ο αδ.Γιώργος Παππάς δούλευε στο εργοστάσιο ενός φίλου του και πνευματικού αδελφού που κατασκεύαζε

έπιπλα. Ήσαν μεταξύ τους πολύ καλοί φίλοι και είχαν το θάρρος να εκφράζονται ελεύθερα και να συζητούν πολλά θέματα που τους απασχολούσαν, οικογενειακά και πνευματικά. **Εκείνο όμως τον καιρό στις εργασιακές και προσωπικές σχέσεις τους συνέβαιναν πράγματα παράξενα που για τον αδ. Γιώργο ήταν τότε ανεξήγητα.** Το θέμα της Ν.Αφρικής δεν έφευγε καθόλου από το μυαλό του και όταν σκεφτόταν ΑΡΝΗΤΙΚΑ για το ταξίδι της αποστολής, το πρωί που πήγαινε για δουλειά, η συμπεριφορά του φίλου και αδελφού ήταν πολύ πιεστική και παράξενη. Αυτή η συμπεριφορά του δεν άλλαζε, ήταν η ίδια μέχρι την ημέρα που ο αδ. Γιώργος μέσα του έπαιρνε ΘΕΤΙΚΗ απόφαση για το ταξίδι της Ν.Αφρικής και έλεγε στον εαυτό του «ναι, θα πάω». Το επόμενο πρωί, όταν πήγαινε στη δουλειά ο αδελφός ήταν πολύ διαφορετικός στη συμπεριφορά του, ήταν ευγενικός και πολύ αγαπητός προς το φίλο του Γιώργο. Αυτή η πάλη μέσα του, με το να παίρνει τη μία φορά θετική απόφαση «ναι, θα πάω» και την επόμενη φορά αρνητική απόφαση «όχι, δεν θα πάω», συνεχίστηκε για πολύ καιρό, μέχρι που έγινε και το τελευταίο συμβάν, που τον έκανε να πάρει την οριστική απόφαση να φύγει για την Νότια Αφρική, υπακούοντας στην πρόκληση του Κυρίου.

Κάποιο πρωινό, που βρισκόταν στη δουλειά του, ο αδελφός του είπε ότι την επόμενη ημέρα θα φορτώσουν το αυτοκίνητο με διάφορα έπιπλα και αυτός θα έπρεπε να τα πάει στη Λαμία. Πράγματι, την επόμενη ημέρα, αφού φόρτωσαν τα έπιπλα στο αυτοκίνητο, ξεκίνησε με χαρά και ειρήνη μέσα στην καρδιά του για να εκπληρώσει το δρομολόγιο, μόνο που ποτέ δεν έφθασε στον προορισμό του, στη Λαμία, γιατί στο δρόμο του συνέβη ένα γεγονός, που ήταν καθοριστικό για τη μετέπειτα πορεία του. **Αφηγείται ο ίδιος:**

«..Καθώς οδηγούσα το αυτοκίνητο και ήμουν χαρούμενος για το δρομολόγιο αυτό, κάποιο μεγάλο όχημα, με μια ξαφνική και απότομη κίνηση μπαίνει μπροστά μου και μου κλίνει το δρόμο. Εγώ φοβήθηκα και για να μην πέσω επάνω του με την ταχύτητα που είχα, έστριψα το τιμόνι αριστερά, για να βρεθώ στο πλάι του και να τον προσπεράσω. Από την άλλη πλευρά και από το αντίθετο ρεύμα έρχονταν εκείνη τη στιγμή και άλλα αυτοκίνητα. Για να αποφύγω τη σύγκρουση, έστρεψα και πάλι το τιμόνι δεξιά, για να βρεθώ στη λωρίδα που ήμουν, πριν μπει μπροστά μου το μεγάλο το όχημα. Όλες αυτές οι κινήσεις έγιναν αστραπιαία και μηχανικά, δεν υπήρχε χρόνο για ελάχιστη σκέψη, όλα έπρεπε να γίνουν σε δέκατα δευτερολέπτου. Καθώς έστριψα το τιμόνι

δεξιά, επειδή η καρότσα του αυτοκινήτου είχε μεγάλη απόσταση από τις ρόδες και δεν είχε καλή ισορροπία, ήταν η αιτία να χάσω τον έλεγχο του αυτοκινήτου και να βρεθώ έξω από το δρόμο, το μόνο που πρόλαβα να φωνάξω ήταν «Χριστέ μου, σώσε με».

Έγινε ακριβώς αυτό που ζήτησα από τον Κύριο, δεν έπαθα εντελώς τίποτα, δεν είχα χτυπήσει πουθενά, αλλά βγήκα από το αυτοκίνητο πολύ σοκαρισμένος και δεν μπορούσα να κάνω τίποτα, πήρα μόνο τηλέφωνο τον αδελφό στην Αθήνα και του είπα τι μου συνέβη, αυτός μου είπε να μείνω εκεί που βρισκόμουν και ότι θα ερχόταν αμέσως. Μετά από λίγη ώρα ήρθε και με άλλο αυτοκίνητο έφυγε για Λαμία, ενώ εγώ με το άλλο αυτοκίνητο γυρνούσα στην Αθήνα.

*Στο δρόμο, ταραγμένος ακόμα από το περιστατικό, άρχισα να σκέφτομαι τι θα γινόταν η γυναίκα μου και τα παιδιά μου, εάν ο Κύριος δεν με προστάτευε και εγώ σκοτωνόμουν. Άρχισα, καθώς οδηγούσα, να μιλάω στον Κύριο και να του λέγω **«γιατί να γίνει αυτό σε μένα»** και με δάκρυα στα μάτια συνέχιζα να Του λέω το ίδιο και το ίδιο **«Γιατί; Γιατί;»** Τότε άκουσα μια φωνή, τόσο ζωντανά που νόμιζα ότι δίπλα μου στη θέση του συνοδηγού καθόταν κάποιος ο οποίος μου μίλησε. Τα λόγια ήταν λίγα και καθαρά, ήταν λόγια που έδιναν απάντηση στο ερώτημά μου προς το Θεό, που η φωνή Του έλεγε: **«Γιατί Εγώ θέλω να σε χρησιμοποιήσω και εσύ Με αποφεύγεις!!».** Η φωνή ήταν τόσο πραγματική, που μέσα μου πείστηκα ότι πράγματι ο Θεός ήθελε να πάω στη μακρινή αυτή χώρα και να κηρύξω το Λόγο Του…»*

Η παραπάνω αποκάλυψη δεν ήταν η μοναδική, αλλά υπήρχαν και άλλες αποκαλύψεις και μαρτυρίες που ο Κύριος είχε δώσει στον αδ. Γιώργο Παππά για τη διακονία που τον είχε προσκαλέσει. Σε διάφορες συναθροίσεις ο Κύριος έδινε προφητικά μηνύματα για την αποστολή του αδ. Γιώργου. Ένας ευαγγελιστής, που είχε έρθει από το εξωτερικό, είχε προφητεύσει ότι ο Θεός τον καλούσε για ποιμένα Του και ότι θα τον έστελνε σε μακρινά έθνη.

Σε κάποια άλλη περίπτωση, ο αδ. Γιώργος με τη γυναίκα του φιλοξενούσαν στο σπίτι τους μια αδελφή. Ένα μεσημέρι, όταν κάθισαν για να φάνε, ενώ ο αδ. Γιώργος προσευχόταν για το φαγητό, γέμισε με το άγιο Πνεύμα του Θεού και άρχισε να προσεύχεται στην Αγγλική γλώσσα, που τότε δεν τη γνώριζε καθόλου. Η αδελφή που

φιλοξενούσαν, μιλούσε Αγγλικά και άκουγε τι ο Κύριος έλεγε με το στόμα του αδελφού και την ίδια στιγμή της έδωσε και όραμα για το μεγάλο ταξίδι του αδελφού. Το ίδιο όραμα είχε δει και μια άλλη αδελφή στη Νότια Αφρική και η μόνη διαφορά ήταν ότι είχε δει «η μεγάλη λευκή πόρτα να ανοίγει και ο εργάτης του Κυρίου ΝΑ ΕΡΧΕΤΑΙ». Αυτή τη συμμαρτυρία στο όραμα οι αδελφοί Γιώργος και Λίτσα την έμαθαν αργότερα, όταν εγκαταστάθηκαν στη Νότια Αφρική.

2. ΤΟ ΝΕΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΣΤΗ Ν.ΑΦΡΙΚΗ

Όταν ο αδ. Γιώργος Παππάς πήρε την οριστική απόφαση για να φύγει οικογενειακώς στην Αφρική, άρχισαν να προσεύχονται για την προσφορά και την προμήθεια όλων των αναγκών που θα είχαν ανάγκη για το ταξίδι τους. Μέσα σε ένα μήνα περίπου όλα ήταν έτοιμα και αυτός και η γυναίκα του είχαν χαρά μέσα στην καρδιά τους που θα εκπλήρωναν το θέλημα του Κυρίου**.** Η μεγάλη ημέρα της αναχώρησης έφθασε και στις **28 Οκτωβρίου 1974** με τη γυναίκα του και 3 παιδιά τους βρέθηκαν στο αεροδρόμιο, αποχαιρετώντας γονείς, αδελφούς και φίλους και παίρνοντας την ευχή τους για ένα όμορφο και καλό ταξίδι και για επιτυχία στο νέο έργο που θα ξεκινούσαν σε μια άγνωστη και ξένη χώρα. Πήγαιναν κάπου, χωρίς να γνωρίζουν που ακριβώς πήγαιναν και τι θα συναντούσαν εκεί. Η μόνη τους ελπίδα ήταν Εκείνος που τους έστελνε εκεί και σε Αυτόν έριχναν όλη τους την εμπιστοσύνη.

Όταν την επόμενη ημέρα η οικογένεια του αδ. Παππά έφθασε στο Γιοχάνεσμπουργκ, αδελφοί τους πήραν και τους πήγαν στην πόλη Πρετόρια. Εκεί για λίγο καιρό φιλοξενήθηκαν από τους αδελφούς Αντώνη και Ελένη, η χαρά των οποίων ήταν πολύ μεγάλη, που ο Κύριος απάντησε με τον καλύτερο τρόπο στο αίτημά τους που είχαν κάνει στην Αθήνα για να τους στείλει στη Νότια Αφρική κάποιον εργάτη Του. Το ζευγάρι αυτό, μαζί με την κόρη τους Νάσο, που έπαιζε και ακορντεόν, βοήθησε τον αδ. Γιώργο για να ξεκινήσει τα πρώτα βήματά του στη διακονία. Όλοι μαζί έβγαιναν στους δρόμους και έψαλλαν ύμνους. Με τον τρόπο αυτό, μαζεύονταν άνθρωποι και άκουγαν το μήνυμα του ευαγγελίου.

Ο αδ. Γιώργος Παππάς είχε έρθει στην Αφρική για να φέρει τα καλά νέα της σωτηρίας στους Έλληνες μετανάστες, αλλά δεν ήξερε πως και που θα έβρισκε τους Έλληνες, αφού τη γλώσσα δεν την γνώριζε, αλλά ούτε και την πόλη με τους δρόμους της. Τα βράδια ξυπνούσε και προσευχόταν θερμά στο Θεό, ζητώντας οδηγία τι να

κάνει. Η προσευχή του ήταν: ***«Κύριε, τι να κάνω, που θα πάω, θέλω τη βοήθειά Σου, εγώ υπάκουσα στη φωνή Σου και ήρθα, τώρα θέλω τη δική Σου οδηγία».*** Άρχισε μαζί με την αδελφική οικογένεια του Αντώνη και της Ελένης να στέλνουν ταχυδρομικά προσκλήσεις σε Ελληνικά ονόματα που έβρισκαν από τον τηλεφωνικό κατάλογο, αλλά από τις εκατοντάδες προσκλήσεις που έστειλαν, οι απαντήσεις ήταν πολύ λίγες, από τις οποίες η μία ήταν από την αδελφή που προσευχόταν για να πάει στην Ν.Αφρική κάποιος Έλληνας εργάτης και ήταν αυτή που είδε το όραμα με τη μεγάλη λευκή πόρτα να ανοίγει.

Την πρώτη Κυριακή του Δεκέμβρη του 1974 άρχισαν τη συνάθροιση με πολύ λίγα άτομα. Όταν πλησίαζαν οι ημέρες των Χριστουγέννων πήραν Χριστιανικά ημερολόγια και πήγαιναν σε διάφορα καταστήματα που τα είχαν Έλληνες για να τα μοιράσουν. Άλλοι έπαιρναν και άλλοι όχι. Αφού πέρασαν από πολλά μαγαζιά, σκέφτηκαν πριν γυρίσουν στο σπίτι να πάνε και στο τελευταίο, το λεγόμενο «ΚΑΦΕ». Εκεί είδαν έναν νεαρό με μακριά μαλλιά και γένια και αμέσως ο αδ. Γιώργος σκέφτηκε «Μα που πέσαμε!!!» Άρχισαν να του μιλάνε για την αγάπη του Θεού και για το σταυρικό θάνατο του Ιησού και πρόσεξαν ότι έδειξε μεγάλο ενδιαφέρον. Αφού μίλησαν μαζί του για αρκετή ώρα, τους κάλεσε να πάνε στο σπίτι του, γιατί ήθελε να μάθει περισσότερα. Η χαρά όλων των αδελφών ήταν μεγάλη. Πήγαν στο σπίτι του και του μίλησαν για τα πράγματα του Θεού, προσευχήθηκαν μαζί του και φεύγοντας τον κάλεσαν, μαζί με τη οικογένειά του, να έρθει στη συνάθροιση της Κυριακής, όπως και πράγματι έγινε. **Ο νέος αυτός ονομαζόταν Αντώνης και ήταν από τη Μυτιλήνη**. **Ήταν ο πρώτος Έλληνας που δέχτηκε τον Ιησού σαν προσωπικό του σωτήρα και λυτρωτή.** Αργότερα έγινε ένας κήρυκας του Ιησού, γεμάτος αγάπη και ζήλο για να κηρυχθεί ο Λόγος του Θεού. Οι αδελφοί στην αρχή έβλεπαν την εξωτερική εμφάνιση, αλλά ο Κύριος έβλεπε το εσωτερικό, γνώριζε την καρδιά του και αυτό έγινε ένα μάθημα και για τον αδ. Παππά και για τους άλλους αδελφούς, όταν ευαγγελίζουν ανθρώπους να μην κάνουν διακρίσεις και να μην απορρίπτουν κανέναν από την εμφάνισή του.

Το έργο προχωρούσε. Την Τρίτη Κυριακή του ίδιου μήνα Δεκέμβρη στη νέα συνάθροιση υπήρχαν περίπου 30 ψυχές. Ο αγώνας συνεχιζόταν με προσωπικό ευαγγελισμό από τον αδ. Γιώργο Παππά, με διανομή φυλλαδίων και με δημοσίευση κηρυγμάτων σε μια εφημερίδα που κυκλοφορούσε στα Ελληνικά. Αυτό έγινε η αιτία να ξεσηκωθεί το θρησκευτικό κατεστημένο εναντίον των αδελφών. Επει-

δή δεν είχαν εφόδια πνευματικά για να αντιμετωπίσουν τις αλήθειες του ευαγγελίου, άρχισαν να κατηγορούν τη νεοσύστατη συνάθροιση με διάφορα ψέματα. Αυτή όμως η τακτική ήταν εναντίον τους, γιατί οι άνθρωποι που τα άκουγαν δεν τα πίστευαν, καθόσον γνώριζαν τους αδελφούς και διαπίστωναν ότι ήταν ψέματα. Το αποτέλεσμα ήταν, με το να μιλούν εναντίον της Ελληνικής συνάθροισης, να τη διαφημίζουν, η οποία πλέον είχε την επίσημη ονομασία «Αποστολική Χριστιανική Εκκλησία».

Το έργο άρχισε να προοδεύει, υπήρχε μεγάλος ζήλος και πόθος για τη σωτηρία ψυχών και γινόντουσαν από τους αδελφούς μεγάλες θυσίες. Ανοίχτηκαν και άλλες συναθροίσεις σε διάφορες περιοχές του Νομού Τρανβάλ, γι' αυτό και ο χρόνος ήταν πολύτιμος και έπρεπε να οργανώνουν το χρόνο τους με τέτοιο τρόπο, ώστε να προλαβαίνουν να ανταποκρίνονται στις ανάγκες των νέων συναθροίσεων. Τα 3 παιδιά τους, ο αδ. Γιώργος με τη γυναίκα του, μόλις τελείωναν το σχολείο, τα έπαιρναν μαζί τους για να μπορέσουν να προλάβουν τις συναθροίσεις που είχαν ανοίξει πρωί και βράδυ. Οι αποστάσεις ήταν μακρινές και έδιναν φαγητό στα παιδιά μέσα στο αυτοκίνητο, κατά τη διάρκεια της διαδρομής. Το βράδυ, όταν γύριζαν σπίτι πολύ αργά, τα παιδιά ήδη είχαν αποκοιμηθεί μέσα στο αυτοκίνητο, γιατί το επόμενο πρωινό είχαν σχολείο. Παρά την κούραση και τα διάφορα προβλήματα, υπήρχε χαρά και αγαλλίαση στις καρδιές των αδελφών, γιατί η μεγάλη ευλογία του Κυρίου ήταν φανερή στη διακονία τους. .

3. Η ΦΑΝΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Ο Κύριος χρησιμοποίησε θαυμαστά τον αδ. Γιώργο Παππά και συμμαρτυρούσε με σημεία και τεράστια. Αυτό δεν συνέβηκε μόνο στη αρχή της διακονίας του στη Ν.Αφρική, αλλά παντού όπου και αν πήγαινε, σε όλα τα μέρη τα κόσμου, ο Κύριος βεβαίωνε το Λόγο με ενέργειες θαυμάτων. Θα αναφέρουμε μερικές θαυμαστές ενέργειες του Θεού, που έκανε με τον αδ. Γιώργο στα πρώτα χρόνια της διακονίας του:

(1) Κάποια Κυριακή πρωί, ενώ πήγαινε προς την εκκλησία για να κηρύξει, το Πνεύμα του Κυρίου του μίλησε μέσα του για να αλλάξει το μήνυμα που είχε προετοιμάσει για την ημέρα εκείνη και να μιλήσει με θέμα το «θάνατο». Όταν ο αδελφός άρχισε να κηρύττει τι σημαίνει θάνατος και τι θα συμβεί στον άνθρωπο όταν πεθάνει, καταλάβαινε

πως κάτι γινόταν μέσα στο χώρο της συνάθροισης. Αυτό το διαπίστωσε στο τέλος, όταν κάλεσε για προσευχή. Είδε μια γυναίκα να έρχεται τρέχοντας μπροστά και να κλαίει. Όταν τι ρώτησε «τι είχε», αυτή απάντησε ότι «φοβόταν το θάνατο πάρα πολύ, σε σημείο να της έχει γίνει έμμονη ιδέα και αιτία κατάθλιψης». Ο αδελφός Γιώργος προσευχήθηκε για το πρόβλημά της και αμέσως, από εκείνη τη στιγμή ελευθερώθηκε και ήρθε ειρήνη στην καρδιά της. Το όνομα της γυναίκας αυτής ήταν Άννα και μαζί με τον σύζυγό της Φρέντυ έγιναν αργότερα πολύτιμοι βοηθοί του. Σώθηκε όλη η οικογένεια της Άννας και ο αδελφός της Βαγγέλης , μαζί με τη γυναίκα του, εργάστηκαν με πιστότητα στο έργο, βοηθώντας στο να γράφονται κασέτες με κηρύγματα και να στέλνονται σε πολλά μέρη της Αφρικής, καθώς και σε Ελλάδα, Αμερική και Αυστραλία.

(2) Κάποτε είπαν στον αδ. Γιώργο Παππά να επισκεφτεί στο νοσοκομείο μια Ελληνίδα γυναίκα που είχε όγκο στο κεφάλι και επρόκειτο να την εγχειρίσουν. Όταν την επισκέφτηκε, της μίλησε για το τι μπορεί να κάνει ο Ιησούς αν το εμπιστευθεί και γίνει σωτήρας και κύριος στη ζωή της. Η απάντησή της ήταν ***«Εγώ έχω τον άγιο Γεώργιο για βοήθειά μου, δεν χρειάζομαι κανέναν άλλον».*** Ο αδ. Γιώργος δεν προσευχήθηκε, αλλά τις είπε ***«θα έρθει κάποια ημέρα, που μόνη σου θα με φωνάξεις για προσευχή».*** Πέρασαν πολλά χρόνια από το εκείνο το περιστατικό και πράγματι ζήτησε η ίδια να πάει για να προσευχηθεί, γιατί μετά την εγχείρηση που έκανε, έμεινε καθηλωμένη στο κρεβάτι και δεν μπορούσε να κάνει τίποτε, ούτε να κινηθεί, ούτε και να βγει έξω από το σπίτι της. Όταν ο αδελφός πήγε σπίτι της και προσευχήθηκε, ο Κύριος Ιησούς τη σήκωσε από το κρεβάτι της και άρχισε να ενεργεί σαν μια απόλυτα υγιής και φυσιολογική γυναίκα.

(3) Ένα παιδί είχε λευχαιμία, σε βαθμό που ιατρικά δεν θεραπευόταν. Ένα βράδυ ο αδ. Γιώργος μαζί με άλλους αδελφούς προσευχήθηκε και ο Κύριος θεράπευσε το αγοράκι, το οποίο αργότερα όταν μεγάλωσε, παντρεύτηκε και έκανε οικογένεια. Το ίδιο βράδυ προσευχήθηκαν με την εξουσία του ονόματος του Ιησού για μια γυναίκα που ήταν δεμένη με πονηρά πνεύματα και ο Κύριος την ελευθέρωσε.

(4) Σε κάποια άλλη περίπτωση, ένας νεαρός που είχε ακάθαρτο πνεύμα, ο αδ. Γιώργος πήγε κοντά στο αυτί του και με σιγανή φωνή είπε: ***«Πνεύμα ακάθαρτο, σε προστάζω στο όνομα του Ιησού να φύγεις».*** Το πνεύμα με μια φωνή παράξενη έφυγε. Ο νέος που ελευθερώθη-

κε, όταν έκανε την ομολογία του είπε πως την στιγμή που αδ. Παππάς έλεγε στο αυτί του τα λόγια αυτά και διέταζε το πνεύμα το φύγει, αισθάνθηκε ότι ο αδελφός είχε ένα μαστίγιο και χτύπησε το ακάθαρτο πνεύμα και έτσι έφυγε.

(5) Δύο αδέλφια, ένα αγόρι και ένα κορίτσι, πήγαιναν σε κάποιο χώρο, που γινόντουσαν πνευματιστικές συγκεντρώσεις και μία δασκάλα τους δίδασκε πώς να βγαίνουν έξω από το σώμα τους και να έρχονται σε επαφή με διάφορα πνεύματα. Με τον τρόπο αυτό, ακάθαρτα πονηρά πνεύματα (δαιμόνια) είχαν κάνει κατάληψη στο σώμα τους. Το αγόρι μπορούσε με την οδηγία των πονηρών πνευμάτων να ζωγραφίσει πολύ καλούς πίνακες σε ελάχιστο χρόνο. Οι παραστάσεις που έκανε ήταν πάρα πολύ καλές, αλλά όταν κάποιος τις κοίταζε παρουσίαζαν αγριότητα και έφερναν κατάθλιψη στο πνεύμα του. Ένας αδελφός έφερε και τα δύο παιδιά για προσευχή απελευθέρωσης. Όταν ο αδ. Γιώργος Παππάς πρόσταξε στο όνομα του Κυρίου Ιησού να φύγουν τα πονηρά πνεύματα, ακούστηκαν άγριες φωνές, που θύμιζαν φωνές άγριων κατσικιών τα οποία έσφαζαν. Τα αδέλφια ελευθερώθηκαν και όλοι δόξασαν τον Κύριο Ιησού και υπήρχε ευλογία και χαρά μεγάλη.

(6) Στο τέλος κάποιας συνάθροισης της εκκλησίας, όταν ο αδελφός Παππάς κάλεσε να έρθουν μπροστά όποιοι είχαν κάποιο πρόβλημα, ήρθε και μια γυναίκα που είχε όγκο στο χέρι της. Όταν ο αδελφός πήγε να προσευχηθεί για το πρόβλημα που είχε, έβαλε το δικό του χέρι επάνω στο δικό της. Πριν όμως ακόμα ανοίξει το στόμα του για να προσευχηθεί ο όγκος εξαφανίστηκε. Κάτι παρόμοιο είχε συμβεί και σε μια άλλη κοπέλα, που είχε όγκο στο στόμα της και στο όνομα του Ιησού ο όγκος έφυγε.

(7) Το έργο συνεχιζόταν και η παρουσία του Κυρίου ήταν ζωντανή ανάμεσα στο εκκλησίασμα. Αυτό έδινε σε όλους τους αδελφούς μεγάλη χαρά και αγαλλίαση για να προχωρούν πνευματικά. Κάθε Κυριακή σχεδόν, υπήρχαν άνθρωποι που έδιναν την καρδιά τους στον Κύριο Ιησού, ο οποίος επιβεβαίωνε το Λόγο Του και έκανε σημεία και τεράστια. Ήταν τέτοια η παρουσία του Πνεύματος του Θεού που σχεδόν όλοι έπεφταν κάτω, μόλις ο εργάτης του Θεού τους άγγιζε. Μια αδελφή που έβλεπε αυτά τα σημεία δεν πίστευε ότι είναι ενέργεια του Κυρίου και είπε στον εαυτό της **«θα βγω και εγώ μπροστά και θα στυλώσω με δύναμη τα πόδια μου, γιατί νομίζω ότι ο**

κήρυκας τους σπρώχνει και γι' αυτό πέφτουν κάτω». Όπως η ίδια ομολόγησε αργότερα, όταν ο αδελφός Γιώργος έφθασε σχεδόν κοντά της και πριν ακόμα την αγγίξει, αισθάνθηκε μια δύναμη να την σηκώνει προς τα πάνω και να την ρίχνει κάτω.

(8) Στην περιοχή Ντέρπαν της Ν.Αφρικής ήταν μια Ελληνίδα κοπέλα, που ήταν ομοφυλόφιλη. Ο αδ. Παππάς, μαζί με άλλους αδελφούς, της μίλησαν για την αγάπη του Θεού και της είπαν ότι η ζωή που κάνει είναι αμαρτία ενώπιον του Θεού και ότι ο Θεός αυτό δεν το θέλει. Της εξήγησαν ποιος είναι ο σκοπός της δημιουργίας του Θεού και γιατί έκανε τον άνδρα και την γυναίκα. Μετά της ζήτησαν εάν θέλει να προσευχηθούν για να την ελευθερώσει ο Κύριος και αυτή δέχτηκε. Όταν οι αδελφοί άρχισαν να προστάζουν το ακάθαρτο πνεύμα να φύγει, με μεγάλη έκπληξη έβλεπαν βρώμικες εικόνες. Η κοπέλα σωματικά ήταν εύσωμη και η έκπληξη των αδελφών ήταν ακόμα πιο μεγάλη όταν την είδαν να κάνει κινήσεις όπως ένα φίδι. Έκανε τέτοιους λυγμούς που περνούσε ακόμα και ανάμεσα από τα πόδια της καρέκλας και του τραπεζιού. Στο τέλος ησύχασε, το πρόσωπό της άλλαξε και έτσι έφυγε για το σπίτι της ελευθερωμένη και με μια εμπειρία της δύναμης του Θεού.

(9) Ένα ανδρόγυνο στην ίδια περιοχή Ντέρπαν είχε πρόβλημα. Η γυναίκα ήταν έγκυος και οι γιατροί που την κοίταζαν της είχαν πει ότι, επειδή είχε περάσει κάποια σοβαρή αρρώστια, πρέπει να «πάρουν» το παιδί, γιατί αν το αφήσουν να γεννηθεί, θα βγει ανάπηρο. Ο αδ. Παππάς με τους λοιπούς αδελφούς προσευχήθηκαν και το αποτέλεσμα ήταν οι γιατροί να αφήσουν να γεννηθεί φυσιολογικά το μωρό, το οποίο όταν γεννήθηκε ήταν υγιέστατο. Αυτό έγινε μια ζωντανή μαρτυρία της ενέργειας του Κυρίου Ιησού και το όνομα Του δοξαζόταν. Η χαρά ήταν φανερή στα πρόσωπα των αδελφών. Έφεραν το μωρό στο Γιοχανεσμπουργκ και το αφιέρωσαν στον Κύριο. Το μωρό αυτό το φώναζαν το «παιδί θαύμα»

... /// ...

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ: «ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ»
(λίγα λόγια για τον συγγραφέα)

Γεννήθηκε στο χωριό **Σελινούντας** (Κρόκοβα) του Αιγίου. Από μικρός αγαπούσε τον Θεό και πήγαινε τακτικά στην εκκλησία και στο κατηχητικό σχολείο. Ο πατέρας του ήταν ψάλτης, αλλά τον έχασε όταν ήταν σε ηλικία εννέα (9) ετών και πέρασε δύσκολα παιδικά χρόνια, καθόσον η μητέρα του, χήρα με έξι (6) ανήλικα παιδιά, οικονομικά τα έβγαζε πολύ δύσκολα. Όταν ήταν σε ηλικία **14** ετών και βρισκόταν στη Β΄ τάξη Γυμνασίου, η Μητρόπολη Αιγιαλείας δώρισε στους μαθητές από μία Καινή Διαθήκη σε μετάφραση 4 καθηγητών Πανεπιστημίου (έκδοση «ΒΙΒΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ») και για πρώτη φορά διάβασε ολόκληρη την Καινή Διαθήκη και μάλιστα (όπως λέγει) δύο φορές. Διάβαζε και έβλεπε πόσο απλά και όμορφα παρουσιάζονται οι αιώνιες αλήθειες του Λόγου του Θεού και πόσο απλό είναι ο κάθε άνθρωπος να έχει προσωπική σχέση με τον ίδιο τον Ιησού Χριστό. Στις απορίες που είχε, απαντήσεις δεν έπαιρνε από κανέναν. Όλοι του απαντούσαν συγκεχυμένα.

Χαρακτηριστικά, θυμάται την ανάλυση που τους έκανε ο καθηγητής της Θεολογίας για την προς Εβραίους επιστολή, σύμφωνα με την οποία καταργείται η **ειδική ιεροσύνη** της περιόδου της Παλαιάς Διαθήκης, καταργείται πλέον μεσιτικός ρόλος των ιερέων και θεσπίζεται η **γενική ιεροσύνη** όλων πιστών της περιόδου της Καινής Διαθήκης με μοναδικό αρχιερέα και μεσίτη τον ίδιο τον Ιησού Χριστό. Αυτό δεν μπορούσε να το καταλάβει. Ρωτούσε ιερωμένους και θεολόγους *«γιατί στους πρώτους αποστολικούς χρόνους δεν υπήρχε ειδική τάξη ιερέων και γιατί σήμερα υπάρχει;»* αλλά παντού υπήρχε άγνοια. Ρωτούσε «γιατί ο Ιησούς ήταν πάντοτε απλός, χωρίς χρυσαφικά και στολίδια επάνω Του και γιατί πήγαινε με ένα απλό γαϊδουράκι, ενώ οι σημερινοί θρησκευτικοί ηγέτες είναι γεμάτοι με πανάκριβα χρυσαφικά επάνω τους και χρησιμοποιούν πολυτελείς λιμουζίνες;» αλλά απάντηση καμιά. Σε σχετική ερώτηση που έκανε σε κάποιον αρχιμανδρίτη από την Κρήτη, η απάντηση ήταν ότι «εμείς γενικά χρησιμοποιούμε λιμουζίνες παλαιού τύπου». Ρωτούσε για θέματα πίστης, σωτηρίας, δικαίωσης, κλπ, αλλά η απάντηση πολλές φορές ήταν στερεότυπη: ***«Πήγαινε στην εκκλησία, άναψε κανένα κεράκι, φίλησε το χέρι του παπά για ευλογία…και λοιπά, και λοιπά».*** Εκείνο που πολύ τον στενοχωρούσε ήταν, όταν του έλεγαν ***«Πίστευε και μη ερεύνα».***

Μετά από όλα αυτά και ενώ βρισκόταν στην Στ΄ τάξη του Γυμνασίου (το Γυμνάσιο ήταν εξατάξιο), πήρε την απόφαση να μην ξαναπάει στο κατηχητικό, αφού λύση στις απορίες του δεν είχε και αποφάσισε να ερευνήσει μόνος του για να βρει την ΑΛΗΘΕΙΑ, αφού οι άνθρωποι μη έχοντες οι ίδιοι την «αλήθεια», δεν μπορούσαν να τον οδηγήσουν σ' αυτήν. Είχε μέσα του την έντονη επιθυμία να έχει μια ζωντανή και προσωπική σχέση με τον Ιησού, αλλά ο Διάβολος, τον παρέσυρε και ασχολήθηκε με άλλα πράγματα,

που δεν μπορούσαν να γεμίσουν το κενό της καρδιάς του.

Το Σεπτέμβριο του **1975** έρχεται στην Αθήνα για να φοιτήσει στο Πολιτικό Τμήμα της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών (Δημόσιο Δίκαιο και Πολιτικών Επιστημών). Η επιθυμία στην καρδιά του για να γνωρίσει την αλήθεια συνέχιζε να καίει, αλλά ο εχθρός της ψυχής, του παρουσίασε άλλα ενδιαφέροντα, όπως πολιτική, διασκέδαση, κλπ, τα οποία όχι μόνο δεν μπορούσαν να γεμίσουν το κενό της καρδιάς του, αλλά αυτό συνέχεια μεγάλωνε. Για ένα χρόνο ασχολήθηκε ιδιαίτερα με την πολιτική, έχοντας ενταχθεί σε κάποιο πολιτικό φορέα. Όταν πήγαινε σε διάφορες πολιτικές συγκεντρώσεις, φώναζε, χειροκροτούσε και γενικά εκδηλωνόταν έντονα, έδειχνε πως αυτό τον γέμιζε, αλλά όταν επέστρεφε στο σπίτι, μέσα στο πνεύμα του υπήρχε μια ανεξήγητη θλίψη και μια μεγάλη απογοήτευση, με αποτέλεσμα να αναρωτιέται **«Εάν πράγματι αυτός ήταν ο σκοπός της ζωής του; Και εάν αυτός είναι, τότε γιατί δεν τον ευχαριστεί τίποτα;».** Στην κραυγή αυτή της καρδιάς του, ο ουρανός δεν έμεινε ασυγκίνητος, γιατί ο Ιησούς αποκαλύπτεται σε κάθε ειλικρινή καρδιά που Τον εκζητεί με απλότητα.

Το έτος **1976** και ενώ βρισκόταν στο Β΄ έτος των σπουδών του, εργαζόταν σε μια ιδιωτική επιχείρηση στην περιοχή Μεταμόρφωση Αττικής. Εκεί εργαζόταν και ένας νεαρός άνδρας, ονόματι Νίκος, που αγαπούσε τον Θεό και η συμπεριφορά του και ο τρόπος του διέφερε όλων των άλλων. Κάποια ημέρα είχε μαζί του ένα άρθρο από μια ημερήσια εφημερίδα, που αναφερόταν στον Αντίχριστο. Το πήρε, το διάβασε και ένιωσε τη μεγαλύτερη έκπληξη στη ζωή του. Δεν μπορούσε να καταλάβει πως, ενώ είχε διαβάσει πολλά χριστιανικά βιβλία, είχε διαβάσει την Καινή Διαθήκη και επί χρόνια πήγαινε στο κατηχητικό σχολείο, δεν γνώριζε τίποτα για τον «άνθρωπο της αμαρτίας», τον Αντίχριστο και τώρα μια πολιτική εφημερίδα να ασχολείται με το θέμα αυτό. Αυτό ήταν το κίνητρο για να αρχίσει να μελετά τη Βίβλο με ζήλο. **Όλα τα άλλα ενδιαφέροντά του παραμερίστηκαν.**

Μελετώντας συστηματικά για ένα εξάμηνο τον Λόγο του Θεού άρχισαν τα πνευματικά του μάτια να ανοίγουν και να κατανοεί πράγματα για τα οποία πριν είχε απορίες και ερωτηματικά. Η ζωή του άρχισε να αποκτά νόημα και σκοπό. Κατάλαβε πλέον, **γιατί** υπάρχει, **γιατί** ο Ιησούς σταυρώθηκε, **γιατί** ο κόσμος βρίσκεται μακριά από το Θεό, **τι** πρέπει να πιστεύει και να ακολουθεί, **πώς** να σωθεί από τις αμαρτίες του και **τι** ήθελε από αυτόν ο Ιησούς. Γνώριζε πολλά ΓΙΑ τον Ιησού Χριστό, αλλά ακόμα του έλειπε το πιο σημαντικό, δεν είχε γνωρίσει προσωπικά ΤΟΝ ΙΔΙΟ τον Ιησού. Ήξερε με το νου ποια είναι η αλήθεια, αλλά με την καρδιά δεν είχε γνωρίσει Αυτόν που είναι **η** Αλήθεια.

Αυτό συνέβηκε τον **Απρίλιο του 1977**, κάποιο πρωινό που δεν εργαζόταν και ήταν μόνος σπίτι. Καθώς μελετούσε τον Λόγο του Θεού, ένιωσε την επιθυμία να αφιερώσει τη ζωή του στον Ιησού και να αναλάβει Αυτός το τιμόνι της ζωής του. Γονάτισε και με απλά λόγια ζήτησε από τον Κύριο Ιησού να έρθει το Πνεύμα Του να κατοικήσει μέσα στην καρδιά του και να

αναλάβει Αυτός τη ζωή του. Τότε, έγινε μάρτυρας μιας θαυμαστής εμπειρίας, κάτι σαν ουράνιο φως τον γέμισε και η ζωή του σε δευτερόλεπτα άλλαξε ριζικά. Μια νέα πνευματική γέννηση έγινε εκείνη τη στιγμή, αναγεννήθηκε από το άγιο Πνεύμα του Θεού. ΠΡΙΝ ήταν ένας **χαμένος αμαρτωλός** με προορισμό την αιώνια καταδίκη, ΤΩΡΑ ήταν ένας **σωσμένος αμαρτωλός** με ουράνια κληρονομιά.

Μετά από αυτό το γεγονός που ήταν ορόσημο στη ζωή του, ενώθηκε με μια χριστιανική συνάθροιση για να λατρεύει τον Κύριο Ιησού μαζί με άλλους πνευματικούς αδελφούς, που είχαν και αυτοί την εμπειρία της αναγέννησης, εκπληρώνοντας έτσι τον Λόγο Του, που μας προτρέπει ***«Να μην αφήνουμε να συνερχόμαστε όλοι μαζί, καθώς είναι συνήθεια σε μερικούς»*** (Εβραίους Ι'/**10:**25). Καθώς προχωρούσε στον πνευματικό δρόμο και αυξανόταν στην πίστη, εκζητούσε όλο και περισσότερο να του αποκαλύπτεται ο Λόγος του Θεού και να έχει μεγαλύτερη επίγνωση του προσώπου του Ιησού. Παρατήρησε ότι στη συντροφιά των πιστών που βρισκόταν, μερικές διδασκαλίες της Αγίας Γραφής δεν θίγονταν.

Το **1978** ένιωσε μεγάλη χαρά μέσα στο πνεύμα του, καθώς έμαθε ότι υπάρχουν πιστοί, που είχαν στη ζωή τους, εκτός της εμπειρίας της αναγέννησης και **την εμπειρία της Πεντηκοστής,** όπως αυτή αναφέρεται στο βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων (βλ. κεφ.Β/2^{ο}) και κήρυτταν **θεία θεραπεία** από τις αρρώστιες, καθόσον τις αλήθειες αυτές τις διάβαζε μέσα στον Λόγο του Θεού και τις πίστευε από την αρχή της πίστης του. Έκτοτε ζητούσε ευκαιρία να βρεθεί με τους αδελφούς αυτούς, γεγονός που συνέβηκε για πρώτη φορά σε κάποια χριστιανική εκδήλωση το έτος **1979**, κατά την ημέρα της Πεντηκοστής.

Το **1980** κατατάχθηκε στην Πολεμική Αεροπορία, όπου εκπλήρωσε τις στρατιωτικές υποχρεώσεις του, υπηρετώντας το μεγαλύτερο μέρος της θητείας του στην Λήμνο. Ένα μήνα μετά την απόλυσή του από το στρατό, νυμφεύεται και από τον Νοέμβριο του **1982**, αρχίζει μαζί με τη σύζυγό του να εργάζεται για τον Κύριο Ιησού στη χριστιανική συνάθροιση που είχε πάει όταν ο Κύριος τον αναγέννησε με το Πνεύμα Του. Ο Κύριος τον ευλογεί και στον τομέα της εργασίας του, όπου με θαυμαστό τρόπο ανοίγει το δρόμο και τον Μάρτιο του **1984** διορίζεται στο δημόσιο, όπου παραμένει μέχρι το **2013**. Τον Σεπτέμβριο του **1986**, φεύγει από τη χριστιανική ομάδα στην οποία ήταν, χωρίς όμως, για ένα μικρό χρονικό διάστημα, να προσκολληθεί σε κάποια άλλη, γιατί ο Κύριος είχε κάτι θαυμαστό να κάνει στη ζωή του και έπρεπε να μάθει να στηρίζεται μόνο σ' Αυτόν και να Τον εμπιστεύεται πλήρως.

Τον επόμενο χρόνο, στις **9 Νοεμβρίου 1987**, ημέρα Δευτέρα, ο Κύριος Ιησούς τον βαπτίζει με το άγιο Πνεύμα Του. Όπως ο ίδιος ομολογεί στη σύντομη βιογραφία του, ήταν γι' αυτόν μια συγκλονιστική εμπειρία. Καθώς προσευχόταν μαζί με άλλους πιστούς και δόξαζε τον Κύριο Ιησού, Αυτός τον γέμισε με το Πνεύμα Του, όπως ακριβώς γεμίζει ένα δοχείο με νερό και

ταυτόχρονα ένας χείμαρρος δοξολογίας έβγαινε από μέσα του σε ξένες γλώσσες, όπως συνέβηκε για πρώτη φορά στους αποστόλους την ημέρα της Πεντηκοστής και όπως συνέβηκε και συμβαίνει σε εκατομμύρια πιστούς σε όλους τους αιώνες και σ' ολόκληρο τον κόσμο.

Με την **«αναγέννησή»** του το Πνεύμα του Θεού καθάρισε τη ζωή του από κάθε αμαρτία, γιατί ο Ιησούς επάνω στο σταυρό του Γολγοθά πλήρωσε τις δικές του αμαρτίες και τις δικές του αρρώστιες, πέθανε ο Ιησούς αντί γι' αυτόν. Με το **«βάπτισμα του αγίου Πνεύματος»** ο Κύριος κατοίκησε μόνιμα μέσα του και το σώμα του έγινε ο ζωντανός ναός του αγίου Πνεύματος του Θεού (Α΄ Κορινθίους ς΄/**6:**19 /Β΄ Κορινθίους ς΄/**6:**16). Η πνευματική του πορεία και γενικά η ζωή του πήρε από το τότε νέα πορεία. Μετά από ενάμισι χρόνο (Ιανουάριος **1989**) βαπτίζεται με το άγιο Πνεύμα και η σύζυγός του. Η υπηρεσία τους μέσα στον αγρό του Κυρίου, η οποία πέρασε από πολλά στάδια δοκιμασιών και αγώνων, παίρνει νέα μορφή.

Ήδη από το **1986** είχε αρχίσει να συγγράφει βιβλία πνευματικού περιεχομένου, τα οποία έγιναν η αιτία να δημιουργούνται διάφορες πνευματικές εστίες πανελλήνια και ο Κύριος να τον χρησιμοποιεί πιο θετικά για τη διάδοση του μηνύματος του ευαγγελίου Του. Το συγγραφικό έργο το είχε ξεκινήσει από ηλικίας **19** ετών περίπου, όπου είχε κάνει μικρές μελέτες και είχε συγγράψει διάφορα άρθρα και δοκίμια, καθώς και δύο κοινωνικά διηγήματα. Αργότερα, όταν έδωσε την καρδιά του στον Ιησού, αφιέρωσε το χάρισμά του αυτό στην υπηρεσία Του. Έχει συγγράψει μεγάλο αριθμό βιβλίων με ποικίλη ύλη, κατά βάση πνευματικού περιεχομένου, ερμηνευτικά, απολογητικά, εσχατολογικά, κλπ (44 βιβλία). Στη διακονία του έχει δώσει την (άτυπη) επωνυμία «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**», γιατί πιστεύει ότι μόνο με ειλικρινή αγάπη και φιλαδέλφεια μπορεί κάποιος να υπηρετήσει τον πλησίον του, μια γνήσια φιλαδέλφεια που να έχει την καρδιά της αγάπης του Ιησού.

Εκτός από τη συγγραφική του δραστηριότητα, είναι και ένας κήρυκας του Λόγου του Θεού, με αποτέλεσμα πολλοί άνθρωποι να έχουν ευλογηθεί από τη διακονία του, καθώς εκζητούν τον Ιησού Χριστό στη ζωή τους και στρέφονται με δίψα στον άγιο Λόγο Του, ο οποίος (όπως ιδιαίτερα τονίζει) αποτελεί ύψιστη τιμή για τη χώρα μας, καθόσον η Καινή Διαθήκη έχει γραφτεί απευθείας στην Ελληνική γλώσσα, ένα προνόμιο μοναδικό για μας, που ο Θεός δεν το έδωσε σε κανένα άλλο έθνος. Είναι πνευματική μας και πολιτιστική μας κληρονομιά, μια παρακαταθήκη ευλογημένη.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Λεπτομέρειες για την πνευματική πορεία του συγγραφέα, μπορεί ο ενδιαφερόμενος να διαβάσει στην αυτοβιογραφία του, που κυκλοφορεί με τίτλο «**ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ**» (κωδικός 11). Όλα τα βιβλία του έχουν αναρτηθεί σε αρχεία PDF στην ιστοσελίδα του www.AlkiviadisFiladelfos.com, καθώς και στο facebook στην ομάδα **«Βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»,** όπου η πρόσβαση είναι ελεύθερη.